vt in ꝯpūctōne cilicij ꝯgnoſcamus q̄d ꝑ culpā
fecimus. ⁊ in fauilla cineris ꝑpendam⁹ quid ꝑ
iuditiū facti ſumus. Hec Greg. Cōſolatōem ḡ
in his habe. et teipm̄ in his exerce. q: cinis ⁊ ci
litiū ſūt arma penitentiū. Maxime em̄ in cibo
et veſte cōſiſtit labor pnīe. Circa p̄miſſa vo
his verſib⁹ poteris edoceri.

Sit tibi potus aqua. cibus acidus. aſp̄a veſtis
Dorſo vg̃a. breuis ſomnus. durūq3 cubile.
Flecte genu. tūde pectus. nuda caput orans.
Hereat os terre. mens celo. lingua loquat̄.
Cor dictet. ſit larga manus. ieiunia crebra.
Mēs hūilis. ſimplex ocul⁹. caro mūda. piū cor
Recta fides. ſit firma ſpes. dilectio ſemp̄.
Ferueat aſſiduis p̄cib⁹ iuſtis tamen ora.
Hec peccator age quē vere penitet a te.
Nūc potius penas. peccatis exige dignas.
Ne te ꝑpetuis addicat iudicis ira.

Audi etiā Bern. qui dicit. Vere penitēs de tp̄e
nihil ꝑdit. q: et p̄teritū reſtaurat ꝑ ꝯtritōem.
et p̄ns tenet ꝑ bonā opatōem. et futuꝝ tenet ꝑ
boni ꝓpoſiti ꝯſtātiā ⁊ firmitatē. Hec Bern. Vi-
rilit̄ ḡ agant penitētes ⁊ nō defitiāt: tp̄e ei ſuo
metēt non deficiētes. Nā qui ſemināt in lacri-
mis: in exultatōne metēt. Cōfortet̄ cor eoꝝ in
pnīa. ⁊ ꝯſolent̄ i ea ſpantes cū martirib⁹ p̄tem
hr̄e. q: ſm̄ Criſo. Viuētes in pnīa p̄nt martiri
bus ꝯpari. grauior eſt enim longa fuga q̄ velox
mors. Sz et ip̄e dn̄s eos beatos p̄nunciat. eiſq3
ꝯſolatōem ꝓmittit cū dicit. Beati q̄ lugent q̄m
ipi ꝯſolabunt̄. Penitentiū em̄ luctū. dn̄s ꝑpe
tui gaudij ꝯſolatōne ꝯpenſat. De pnīe q̄3 lau-
dib⁹ ſic dicit Cip̄anus. O pnīa quid de te noui:
referā. Om̄ia ligata tu ſoluis. oīa clauſa tu re-
ſeras. om̄ia aduerſa tu mitigas. oīa ꝯtria tu ſa
nas. om̄ia ꝯfuſa tu lucidas. om̄ia deſperata tu
animas.

Oratio

TErret me vita mea. Nā diligēter diſcuſ
ſa apparz mihi aut pct̄m aut ſterilitas
et infructuoſa. et ſiq̄s fructus in ea vi-
det̄. aut ē ſiſ̄latus. aut impfect⁹. aut aliquo mō
corruptus. Quid ḡ r̄ſtat mihi pctōri. niſi vt in
tota vita mea plorē totā vitā meā. Certus ſuz
dn̄e. q: peccata mea eternā merent̄ dānatōez.
certior q: pnīa mea n̄ ſufficit ad ſatiſfactōem.
certiſſimus. q: miſcōia tua ſupat oēm offenſi-
onē. Fac ḡ mecū miſcōiam. ⁊ ꝯcede mihi pecca
toꝝ meorum indulgentiā. quia meritū meum
indulgentia tua ē: dn̄e deus meus Amen.

De baptiſmo dn̄i. Capitulum. XXI.

COmpletis aūt. xxix. an
nis etatis ſue. quib⁹ dn̄s ih̄s ſic pe-
noſe et abiecte vixerat. ⁊ triceſimo
iā incepto. ⁊ in dieb⁹ illis ſc3 quib⁹
Iohes baptizabat et p̄dicabat an̄q̄ clauderet̄
in carcē: dicit ih̄s mr̄i ſue. q: tp̄s ē vt vadat et
glorificz ac māifeſtet p̄rem ſuū. et ſe mūdo oñ-
dat. qui diu latuerat. et operetur aīarū ſalutē ꝑ
qua p̄r ip̄m huc miſerat. Et reuerēt ſe licētiās
ab ea et nutritō ſuo ioſeph: iter arripuit a na-
zareth galylee. vbi nutritus fuerat. q̄ reſpectu
hirl'm eſt ad aquilonē et iuit verſus locū ior-
danis. vbi iohes baptizabat: nō lōge a iericho
q̄ reſpectu hirl'm eſt ad orientē. De iericho em̄
ſilr̄ ad orientē ſunt q̄ſi duo miliaria vſq3 ad ca
pellā ſancti iohis. vbi ip̄e hītabat. et inde ē q̄ſi
vnū miliare vſq3 ad locū iordanis. vbi xp̄c dr̄
baptizatus. Putatur tn̄ a nōnullis xp̄c bapti
zatus inter ennō et ſalim. nō lōge a mōte gel-
boe in bethania. que ē ſup̄ iordanē: trib⁹ leucis
de hiericho. ſed duab⁹ de capella ſācti Iohānis.
Scd̄m Remigiū. q: galylea trāſmigratō ⁊ ior
danis deſcēſus interp̄tatur. ꝑ hoc q̄ ih̄s de ga-
lilea venit ad iordanē: ſignificat̄ q3 eius mem
bra ſi velint baptizari et ꝑ grām lauari: opor
tet ea trāſmigrari de vitijs ad virtutes ⁊ deſcē-
dendo humiliari. Ut aūt ait Beda. ih̄s annoꝝ
triginta baptizatus. ⁊ incepit aptius ſigna fa
cere et docere: legittimū tp̄s oñdens his q̄ oēm
etatē vel ad ſacerdotiū vel ad docendū putant
oportunā. Nec ꝯtra hoc mouere quēpiā debet.
q̄ Hieremias atq3 daniel ꝓphetie ſpm̄ pueri ac
ceperūt. q: miracula in exēplo opatōis nō ſūt
trahēda. Tricēnalis aūt baptizati ſaluatoris
etas ꝯueniēs fuit. ⁊ nob̄ ꝯuenit ꝑ̄ē miſterium
trinitatis ⁊ opatōem decalogi. Qui ḡ baptizat̄
vel gaudet ſe eē baptizatū: tricēnalis ſit in hūc
modū. vt in fide ſc̄e trinitatis intelligat ⁊ cō-
pleat decalogū. Hec Beda. Hic ḡ ſm̄ Rabanū
inſtruimur. nullū debē ſacerdotē aut p̄dicatorē
fieri. vel eccl'ie p̄fici: niſi virilis et pfecte etatis
fuerit. Sz heu nūc tales p̄ficiūt̄ regimī eccl'ie
q̄ ſeip̄os neſciūt regē. tales ꝓcuratores p̄rimo-
nij crucifixi. qui ſuaꝝ reꝝ tutores eē non p̄nt:
alijs etiam p̄eſſe qui pedagogo adhuc indigēt.
Scd̄m vo Criſo. Triginta ānoꝝ venit ih̄s ad
baptiſma. q: ſc3 poſt baptiſma illō: legē veterē
erat ſolutur⁹. ꝓpterea vſq3 in hāc etatē que oīa
p̄t cape pct̄a: in legis obſ̄uatōne ꝑmāſit. ip̄a3
vniuerſā iplens. ne q̄s dicēt iō illā ſoluiſſe le-
gē. q: eā nō valuiſſet iplere. Propterea igitur
oēm hanc xp̄c expectauit etatē. per q̄ om̄e tp̄s
iuſticie ipleuit. ac tūc demū venit ad baptiſma
q̄ſi tumulū illud cūctis obſ̄uatōib⁹ legis ipo-
nēs. Hec Criſo. Vadit ḡ dn̄s mūdi ſolus pedib⁹
nudis ꝑ ſpaciū tālōgi itineris intuere cuz dili-
genē. et deuote eideq3 vehement̄ ⁊ ex corde ꝯpa
tere. Nō ducit ſecū militū aut eq̄rū aut alteri⁹
comitiue frequētiaz. necdū hēbat diſcipl'os vel
ſequelā aliā. Non h3 qui p̄cedat ad hoſpitia et
nec̄ria p̄parāda. nec ſūt ibi honores ⁊ pōpe. q̄-
bus nos hōmiculi vtimur ⁊ delectamur. Sz ille
cui in regno ſuo milia miliū miſtrāt. et decies
milies cētena milia aſſiſtūt: ſic ſol⁹ incedit. ter
rā pedib⁹ nudis calcādo. ⁊ vſq3 ad fatigatōez la
borādo. Nā regnū ſuū n̄ ē d̄ hoc mūdo. q̄ exina
niuit ſeip̄m formā ſ̄ui n̄ regis ſumēdo. Fact⁹ ē
ſ̄uus vt nos reges facēt. fc̄s ē aduena ⁊ pegri
nus vt nos ad p̄riam ⁊ regnū ſuū ꝑducēt. Viā
poſuit an̄ oculos nr̄os. ꝑ quā illuc aſcēdere va
leam⁹. Sz q̄re ip̄m negligim⁹. q̄re noſip̄os nō

būiliamus? Quare honores ⁊ pōpas caduca ⁊
vana ſic auide q̄rim⁹ ⁊ tenem⁹? Certe q: regnū
nr̄m ē de hoc mūdo. nec ꝯſideram⁹ nos aduēas
⁊ pegrinos. ⁊ ꝓpterea oīa iſta mala incurrim⁹.
O vani filij hoīm. cur vana ꝑ veris. caduca ꝑ
certis. tp̄alia ꝑ eternis acceptam⁹. et ſic ſtudio
ſe ā̄plectimur? Cur iſta trāſitoria n̄ ſpernim⁹ ⁊
q̄ trāſacta n̄ reputam⁹? Uadit ḡ dn̄s ih̄s. ſ. da
tor ſalutis. ⁊ n̄ indigēs ſalute. ſic būilit̄ ⁊ ꝯti-
nuatis diebꝫ q̄uſq; ꝑueniat ad iordanē. Cū aū̄
veit ad iordanē īuenit iohēm pctores baptizā
tē. ⁊ turbā magnā q̄ illuc ad ip̄ius p̄dicatōem
ꝯcurrerat. q: eū q̄ xp̄m h̄ebāt. Cū famul' dn̄s.
cū reis iudex baptizād⁹ veit. n̄ tn̄ aq̄s mūdari.
ſ; ip̄as mūdare cupiēs. Ueit q̄dē ih̄s ad iohēm
maior ad miorē. i. deus ad iohēm. dn̄s ad ſuū.
rex ad militē. lux ad lucernā. ſol ad luſicer. vt
et ip̄ius p̄dicatōem iohis ꝯfirmaret. ⁊ vt teſti
moniū a iohe accipet. vt exteriori ablutōe ba-
ptizaret̄ ab eo. ſ. fōs a riuo. plenitudo a ſtilla.
auctor baptiſmi. a baptiſmi miſtro. n̄ purgatō
ne indigēs: ſ; nr̄am faciēs. n̄ nc̄citate ablutōis
vt ip̄e remiſſionē pctoꝝ ꝑ bap̄m accipet. ſed vt
baptiſmate ſuo bap̄m iohis approbaret. et ip̄m
a deo ordiatū oñdēt. vt nob̄ miſteriū baptiſmi
inſinuaret. vt q: hō nat⁹ erat. oēm iuſticiā legis
⁊ oēm būilitatē iplēt. ⁊ iplendo: docēt. vt trini-
tatis miſteriū reuelaret. vt nemo quantūlibet
ſcēs baptiſmi grām ſupfluā iudicaret. vt p̄us
facēt q̄d poſtea faciēdū impabat. vt ꝯgſcerent
ſui q̄nta alacritate debeāt currē ad bap̄m dn̄i
q̄n ip̄e dn̄s n̄ ddignat⁹ ē ſuſcipe bap̄m ſui. ⁊ ne
mo refugiat lauacꝝ grē. q̄n xp̄c n̄ refugit laua
crū pnīe. vt caput draconis in aq̄ ꝯteret. pcta
delēt. ⁊ veterē adā ſepeliret. vt ꝯtactu mūdiſſie
ſue carnis ⁊ corpis aq̄s ſc̄tificās. vī abluēdi et
regeneratiuā aq̄s ꝯferret. ⁊ ſc̄tificatas aq̄s ba
ptizādis poſtmodū relinq̄ret. Et ꝑ deſcenſionē
colūbe in lauacro credentiū. ſpūſſcti aduentū
ſuꝑ baptizatos mōſtraret. vt ꝑ plus teſtimoniū
iohis de xp̄o et etiā dei p̄ris audiret. ⁊ vt ꝑ hoc
q̄ ipſe fili⁹ dei baptizatus ē oēs ꝑ bap̄m rena-
tos: filios dei et fr̄es ſibi facēt et oñderet. Quē
⁊ tu fidelis vt iā in xp̄o regenerat⁹ ꝯcomitare:
eiuſq; ſacr̄a ⁊ cūcta q̄ agunt̄: ſcrutare. Uolens
ḡ dn̄s opari nr̄am ſalutē. cepit p̄us facē q̄ docē
et p̄mū inchoās a ianua ſacroꝝ ⁊ fūdamēto vir
tutū. voluit a iohe baptizari. Dicit itaq; iohi
tūc pctores baptizanti. Rogo te vt me cū iſtis
baptizes. Johēs v̄o intuēs eū. ⁊ ſpū ꝑ diuinā re
uelatōem ꝯgſcēs eū eſſe verꝫ deū et hoiem. nul
lū pcīm h̄ntem. ⁊ ob hoc lauacro n̄ indigentē:
alios a pcto lauātē: timuit ⁊ expauit. ⁊ vt hūi
litatē r̄gis imitaret̄ miles ex reuerētia eū ꝓhi-
bēs: dixit. Dn̄e ego t̄ren⁹. a te celeſti q̄ n̄ eges
baptizari debeo. q: egeo baptizari. ⁊ tu cui⁹ ge
neratō n̄ ē vitioſa. venis ad me baptizari? Tu
maior es ⁊ dn̄s. ⁊ ego mior ⁊ ſu⁹. ⁊ tu n̄ ad me:
ſ; ego poti⁹ debui ire ad te. Tu mūdus es ⁊ oīa
mūdas. n̄ tu a me: ſ; ego a te. ⁊ mūdari ⁊ bapti
zari debeo. Ego hō ſum. tu deus. Ego pctor. q:
homo. tu ſine peccato. q: deus. Quid vis a me
baptizari? Non recuſo obſequiū: ſ; ignoro mi-
ſteriū. Ego pctores baptizo in penitentia. tu
quid vis baptizari. qui nō habes peccati cau-
ſam? Immopotius q̄d vis vt peccator bapti-
zari. q̄ veniſti peccata donare? Unde Bernh.
Baptizari vis domine ih̄u? Et quid enim. aut
q̄d tibi opus baptiſmate? Nū q̄d ſano opus eſt
medicina. aut mūdatōne mūdo? Un̄ tibi pcīm
vbi baptiſma ſit neceſſariū? Quā maculā h̄re
p̄t agnus ſine macula. Unde et Criſ. Et tu me
baptizes: ē ydonea rō. vt iuſt⁹ efficiar. et dign⁹
celo. vt aūt ego te baptizem. q̄ eſt rō? Oīe bo-
nū de celo deſcēdit in terrā. n̄ de terra aſcendit
ī celū. Un̄ etiā leo papa. Quid facis dn̄e? Ecce
q̄ mēdacē me lapidabūt. Ego magna de te p̄di
caui. ⁊ tu tāſimplex velut hoſpes adueīſti. Tu
ſurſū fili⁹ regis ⁊ deorſū fili⁹ regis. et nuſq̄ ſce-
ptrū regale oñdis. Oñde dignitatē tuā. Cur ſo
lus tāhūilis adueniſti? Ubi angeloꝝ agmina?
Ubi admiſtratio cherubin ſex alaꝝ? Ubi vetila
brū? Tu moyſen gl'ificaſti in nube lucida. ⁊ co-
lūpna ignis. et tu mihi caput inclinas? Renue
dn̄e. caput es oīm. Oñdiſti hūilia. oñdiſti ſubli
mia. Baptiza oēs p̄ntes ⁊ me añ oēs. Quid ba
ptizari vis ſordē n̄ h̄ns? Etſi baptizare voluero
iordanis nō ſuſcipit: ꝯgnuit te factorē ſuū. ꝯuer
tit fluēta r̄troꝛſū. hec Leo. Nō mirꝫ ſi baptiſta
ꝯtremuit q̄n māibꝫ ſuis hūiliat̄: cui oē gen⁹ ce
leſtiū. terreſtriū et īfernoꝝ curuat̄. Un̄ Bern.
Inclinat̄ ſub baptiſte manibꝫ caput adorādū
āgelis. reuerēdū p̄tatibꝫ. tremēdū p̄ncipatibꝫ.
Quid mirꝫ ſi tremet hō nec audet attingē ſcēm
dei verticē? Quid vl' ip̄a cogitatōe n̄ ꝯtremiſcit
O q̄ altum erit in iudicō caput iſtud. q̄d mō ſic
inclinat̄. ⁊ vertex q̄ mō tāhūilis videt̄: q̄ ſubli-
mis et erect⁹ tūc apparebit. hec Bernh. Dn̄s
v̄o ꝓbat quidē famuli ſui fidele ſuitutis obſe-
quiū. ſ; diſpēſatōis ſue maīfeſtat miſteriū: di-
cēs. Sine. i. ꝑmitte mō ſcꝫ me a te baptizari in
aq̄. vt tu poſtmodū a me baptizeris in ſpū. q:
miſteriū ē q̄d ago. In quo (ſm̄ Criſ) oñdit. q:
poſtea xp̄c Johēm baptizauit. Sine mō. vt q̄
formā ſerui aſſūpſi expleam et hūilitatē eius.
Et ſubiūgit. Sic em̄ faciendo dū ego ſupior et
nō indigens a te ſuſcipio baptiſmū: decet nos
me ſuſcipiēdo et te baptizādo. iplere ⁊ dare ex-
emplū implēdi oēm iuſticiā. Et accipit̄ hic iu-
ſticia nō ꝓut ē v̄tus ſp̄alis. vitio auaritie oppo
ſita: ſ; generalit̄ ꝓut includit oēm virtutē ſeu
oīm virtutū ꝑfectōem Scd̄m Criſ. q̄d dicit ta
le ē. Oīa iā legalia ꝯpleuim⁹ nec vllū t̄nſgreſ
ſi ſumus aliq̄n mandatū. vnū adhuc deeſt ſo-
lūmō. oportet etiā iſtud adiūgi: ſicq; a nob̄ iu
ſticia oīs implebit̄. Juſticiā v̄o hic ꝯplemē-
tū cunctoꝝ noīat mādatoꝝ: oñdens hāc verā
eſſe iuſticiā. vt ip̄e dn̄s ac mgr̄. oīe in ſe ſalu-
tis nr̄e ſacramentū impleret. Mandatū ſiqui-
dem erat homibꝫ baptiſmū ſubire ꝑ ꝓphete. Uel
oēm iuſticiā faciēdo vnicuiq; q̄d ſuū eſt. Qui
em̄ xp̄i baptiſmum ſuſcipit: miſeret̄ anime ſue

placens deo: ſalutis medelā ſuſcipiēs. et hūilit
ſubdit creatori ſuo. eꝰ inſtitutōni obediēs: pri
mūq; exēplo edificat eū ad bonū inducēs. ſic ḡ
oēm iuſticiā implet. qꝛ deo ꝛ ſibi ꝛ ꝓximo facit
qđ dꝫ. Uel oēm iuſticiaꝫ faciēdo p̄us qđ poſtea
fieri debꝫ ab alijs. Quaſi dicēt. Jđ me nūc ſub-
do tibi minori: ne dedignent maiores a miori-
bus baptizari vel regi. Uñ Amb. Que ē iuſti-
cia. niſi qđ alteꝛ facere velis: p̄or ip̄e incipias
et tuo alios horteris exēplo. Uñ et Criſ. Nō ḡ
ſui cā baptizari dñs voluit: ſꝫ cauſa nr̄i. vt im
pleret oēm iuſticiā. Juſtū ē eñ vt qđ ꝗs docet
alteꝛ facere: p̄or incipiat. Quia igit dñs mgr̄
hūani generis venerat. exemplo ſui docere vo-
luit qđ eſſet faciendū. vt diſcipuli mgr̄m. ſerui
dñm ſeqrent. Uñ etiā Augꝰ. Uoluit facere qđ
faciendū oīb; impabat. vt dñs mgr̄ doctrinā
ſuā non tā vbis inſinuaret ꝗ̄ actib; exerceret.
Uel ſm Rabanū. ſic decet nos exemplū dare
oīs iuſticie implēde in baptiſmo. ſine q̄ ñ apit
aditus regni celeſtis. vt diſcant hoīes nemiñ
ſine vnda baptiſmi ꝑfectū eſſe. Uel oēm iuſti-
ciā. id ē oēm et ſupabundantē hūilitatē. ma-
ior eñ ps iuſticie ē hūilitas. Eſt quippe debita
et ſuffitiens hūilitas oñi iuſto nccīa. maiori
ſe ſubdere ꝓpter deū et nō p̄ferre ſe eq̄li habun-
dans ſe ſubdere eq̄li et nō p̄ferre ſe miori: ꝑfe-
cta et ſupabundās ſubdere ſe miori et ñ p̄fer-
re ſe alicui. ꝛ hūc tertiū gradū xp̄c hic tenuit.
ideo oēm humilitatē impleuit. Uñ Bern. Eſt
aūt quedā iuſticia triſta et anguſta valde. ita
vt ꝗ̄cito pedē verteris: in peccati foueā cadis.
nec p̄ponere ſe eq̄li nec equare p̄poſito. Huius
diffinitio ē: reddere vnicuiq; qđ ſuū eſt. Eſt al
tera latior ꝛ amplior iuſticia. nec equare ſe pa
ri. nec inferiori p̄ponere. Sicut eñ grandis ꝛ
ḡuis ſupbia eſt p̄ferre ſe equali aut eq̄re p̄lato
ſic grādis hūilitas ē inferiorē ſe exhibere eq̄li ꝛ
equalē inferiori. Maxima et plena iuſticia eſt
inferiorē ſe exhiberi etiā ip̄i inferiori. Sic eñ
ſūma et intollerabilis ſupbia ē ſupiori ſe p̄po-
nere. ita inferiori ſubdere: ſūma ē et plena iu-
ſticia. Qđ ḡ iohs ait. ego a te debeo baptizari.
de p̄ma fuit q̄ ſupiori ſe ſubdidit. Quod aūt xp̄c
fecit: de plena iuſticia fuit. ſiquideꝫ ille ſeruuli
ſui ſe manib; inclinauit. Uideat nūc q̄libꝫ quē
imitet. hūc an eū qui extollit. ſup oīe qđ cre-
dit aut colit deus. Et iteꝝ. Nōne deo inq̄t ſub-
iecta ē aīa mea. Aut parū ē eſſe ſubiectū deo.
niſi ſis et omni hūane creature ꝓpter deū. Sic
eñ decet nos inquit īplere oēm iuſticiā. i. ꝯſu
matōem ꝑfecto iuſticie: in hūilitatis ꝑfectōne
ꝯſtituens. Uade et tu ad minorē ſi vis iuſticia
eſſe ꝑfectus: defer inferiori. ꝛ miori te incliato
Hec Bern. In hoc apparet iuſticia in hūili. qꝛ
alienū ñ ſurripit. nec ſibi attribuit qđ ñ debꝫ:
ſꝫ vnicuiq; ius ſuū reddit. Nō ſurripit honorē
deo. et ſibi attribuit: ſꝫ deo honorē ꝛ ſibi retinꝫ
vilitatē. Nō ledit primū. nec euꝫ diiudicat. nec
p̄fert ſe alicui vel ꝯpat: ſed minorē oīb; ſe re-
putat. ꝛ locū nouiſſimū ſibi eligit ꝛ optat. Ui-
des itaq; q̄uo augmentata eſt dñi humilitas a
p̄cedētib;. Ibi eñ ꝑentib; ſubditus erat. hic do
ſe etiā ſuo ſubijcit ſeq; vilificat. ac ſuū iuſtifi-
cat ꝛ magnificat. Sꝫ et in alio ꝯſidera q̄uo eiꝰ
creuit hūilitas. Nā vſq; mō ꝯuerſatus ē hūilis
q̄ſi inutilis ꝛ abiectus. Hic aūt etiā pctor voluit
appare hoīb;. Pctorib; ei p̄dicabat iohs pnīaꝫ
ꝛ eos baptizabat. ꝛ dñs ihs int eos et corā eis
baptizari voluit tāꝗ̄ vnus ex illis. Et licꝫ idē
dici poſſet de circūciſione. qꝛ voluit pctor ap-
parere. tñ hic plus ē: qꝛ corā turba publice. ſꝫ
ibi magis occulte. Sꝫ nōne timēdū fuerat cū
ip̄e āmodo vellet intēdere ad p̄dicandū. ne tāꝗ̄
pctor ſperneret. Nō ꝓpterea dimiſit hūilitatis
mgr̄. q̄n ꝓfūdiſſime ſe hūiliaret. Ipſe ḡ ꝓpt nos
inſtruēdos voluit appare qđ nō erat in ſui abie
ctōem et deſpectōem. ac nos ecōtra volumꝰ ap-
parere qđ nō ſumus: in nr̄am gl'iam et laudē.
Si qđ in nob videt eſſe ꝓbitatis: oñdimꝰ. defe
ctus do q̄ in nobis ſūt: celamꝰ. Ex hoc etiā po
teris eiꝰ hūilitatē ꝯſiderare. ꝗ̄ in ſuſcipiēdo ba
ptiſmū. ꝛ in alijs q̄ ſm legē debebant. dñs legis
ꝛ ſup legē exñs: faciebat vt ceteri hoīes nec vo
lebat vllas hr̄e p̄rogatiuas ſpāles. Nō ſic multi
in ꝯmūi ꝯgregatōe poſiti faciūt. q̄ p̄ ceteris p̄-
rogatiuas ſingl'ares hr̄e volūt. Cū ḡ iohes
ꝯguiſſet iuſticiā ſic et tali ordine debē ꝯpleri.
ſpūs eñ in momēto eū docuit qđ priꝰ neſciuit:
tūc ꝯſēſit ꝛ dimiſit eū a ſe baptizari. i. ñ vlteriꝰ
reſtitit. ñ vlteriꝰ dixit. q̄nimo vt baptizaret:
acq̄euit. et eū ſm ſuā volūtatē facere ꝑmiſit.
Quaſi tenebat eū iohs. ꝛ reuerētia ꝓhibēdo: ſꝫ
dimiſit eū obediēdo. Uera eñ ē hūilitas. quaꝫ
comes obedīa nō deſerit. et iđ offitium qđ p̄us
timēs et expaueſcens: hūilit recuſauit. poſtea
ꝯſentiēs ꝛ obediēs: deuote īpleuit. Uñ Bern.
Acq̄euit iohs ꝛ obediuit. baptizauit agnū dei.
et aq̄s lauit. Nos abluti ſumꝰ nō ille. qꝛ nob la
uādis: aq̄ ꝯgſcunt ablute. hec Bern. Nūc ḡ dñ
ip̄m dñm ꝯſpice. Spoliat ſe dñs maieſtatis. ſi-
cut q̄libet alius homūculus. ꝛ creator elemītoꝝ
ſubijcit ſe hūili elemīto aq̄. ꝛ mergit in aq̄s fri-
gidis tp̄e magni frigoris ꝓ nr̄o amore. Opat
nr̄am ſalutē tactu ſacri corꝑis. aq̄s mūdans et
ꝯſecrās. ac vim r̄generatōis ꝛ ius baptiſmatis
eis ꝯferēs: ſacr̄mq; baptiſmi ſcīificans et ꝯſti-
tuēs ac crimīa nr̄a lauās ꝛ purgās. Deſpōſat
ſibi vniuerſalē eccl'iam. et oēs aīas fideles. naꝫ
ī fide baptis dſpōſamur dño nr̄o ihu xp̄o. ꝓpha
in ꝑſona ip̄ius dicēte. Deſpōſabo te mihi ī fide
Uñ hec ſolēnitas ꝛ hec opatō valde vtilis eſt ꝛ
mag̃. ꝛ iđ letant cātat eccl'ia. Hodie celeſti ſpō
ſo iūcta ē eccl'ia. qm̄ in iordane lauit xp̄c eius
crimīa. Uñ Anſhel. Atdo vbi robuſtioris eta
tis plenitudo adueīt. miſſurus manꝰ ad fortia.
egreſſus ī ſalutē ꝓp̄li tui. vt gigas fortis ad cur
rendā viā totiꝰ nr̄e miſerie. Et p̄mū quidē. vt ꝑ
oīa te fr̄ib; aſſil'ares: ſuū tuū baptizātē pctor-
es in pnīam. tāꝗ̄ pctor adiſti: baptizari te ꝗ̄
poſtulaſti. Innocēs agne dei. quem nulla pcti
ſtilla vel cogitatō vnꝗ̄ maculauit: baptizatus

es.nõ de in aq̃s ſ3 aq̃s in de ſcẽificãs. vt p eas
ſcẽificares nos.Ṽñ ⁊ Criſ.Baptizatus ẽ xp̃c
ioħis bap̃te.vt ex ipſa natura bap̃tis ſcias.qꝛ
neqꝫ pcc̃i cã neqꝫ ꝑpt̃ indigẽtiã doni ſpũs bapti
zat⁹ẽ.Judaycũ quidẽ baptiſma abolet̃ ac deſi-
nit.nr̃m ỽo ſumit exordiũ.q̃dqꝫ in paſce mu-
tatõe factũ ẽ.idip̃m efficit̃ etiã ĩnouatõne ba-
ptiſmatis.Nã et paſca dñs cũ vtrũqꝫ celebra-
uerit.illi q̃dẽ ẽminu3 poſuit.huic ỽo p̃ncipiũ.
Hic ỽo poſtq̃ iudaicũ impleuit baptiſma:ꝯti-
nuo ⁊ ianuas eccľie reſerauit.Sicꝫ ĩ vna tũc
mẽſa.ita ĩ vno nũc flumĩe.⁊ recepit vmbrã ⁊
addidit veritatẽ.Sãcti em̃ ſpũs gr̃a in xp̃i ba
ptiſmate ẽ.ioħis ỽo baptiſma hac donatõe pri
uat̃.Et iterꝝ.Quia ꝫ nouũ baptiſma daturus
erat.ad hũani generis ſalutẽ ⁊ r̃miſſionẽ pcc̃i
p̃or ip̃e baptizari dig̃tus ẽ.ñ vt pcc̃a deponẽt.
q̃ pcc̃m ſol⁹ ñ fecerat.ſ3 vt aq̃s baptiſmi ſol⁹ſã-
ctificaret ad diluẽda pcc̃a credẽtiũ.Nũq̃ eĩ aq̃
baptiſmi purgare pcc̃a credẽtiũ potuiſſẽt.niſi
tactu dñici corꝑis ſcẽificate fuiſſẽt.Ille ꝫ ba-
ptizat⁹ẽ.vt nos lauaremur a pcc̃is.Ille tinct⁹
eſt aq̃.vt nos a delictoꝝ ſordib⁹ purgaremur.
Ille lauacꝝ r̃generatõis accepit.vt nos ex aq̃
⁊ ſpũſcõ renaſcẽmur.Bap̃m ꝫ xp̃i:ablutõ eſt
pcc̃oru3 nr̃oꝝ.⁊ renouatõ vite ſalutaris.Per
bap̃m eĩ pcc̃o morimur:ſ3 xp̃o ꝯuiuim⁹.Ṽite
p̃ſtine ſepelimur.ſ3 noue vite reſurgim⁹.Ṽetu
ſti hoĩs errore exuimur:ſ3 noui hoĩs indumẽ
ta ſuſcipimus.hec Criſ.   Cõgrue aũt voluit
dñs ĩ iordane baptizari.vt ibi aꝑiret̃ ianua re
gni celeſtis:vbi dat⁹ẽ aditus filijs iſrľ intrandi
terrã ꝑmiſſionis.qꝛ ſicut ꝑ illud flumẽ filij iſrľ
trãſiert̃ ad terrã ꝑmiſſã eis ꝑ dñm.ſic ꝑ bap̃m
fideles trãſeũt ad terrã viuentiũ.Et etiã iõ.qꝛ
iordanis ẽ fluui⁹medius gentiũ ⁊ iudeoꝝ.⁊ ba
ptiſm⁹coĩs ẽ gentib⁹ ⁊ iudeis veniẽtib⁹ ad fidẽ
⁊ xp̃m.In iordane q̃ꝫ baptiſm⁹dñi.in helya ⁊
helyſeo ioſue ⁊ naaman p̃figurat⁹fuit.qꝛ ĩ his
figura baptiſmi p̃ceſſit.In aqua ỽo baptizat⁹
ẽ.qꝛ aq̃ eſt ꝯ̃ria igni.⁊ pcc̃m ẽ ignis.vñ et igne
ſupplicij punit̃.vt ꝫ h̃ ignis extiguat̃:in aqua
baptizat⁹ ẽ.Aqua etiã ſordes abluit.ſitim ex-
tiguit.ỹmaginẽ reddit.ita gr̃a ſpũſcc̃i in ba-
ptiſmate ſordes pcc̃oꝝ abluit.ſitim aĩe ỽbo dei
reſtrigit.ỹmaginẽ dei ꝑ culpã amiſſã r̃ſtituit.
Et ex hoc q̃ dñs in aq̃ ẽ baptizat⁹:trahit̃ ar-
gumentũ.q̃ in alio liq̃re q̃ in aq̃ nõ p̃t fieri ba
ptiſmus.In aqua etiã vniformit̃ baptiſm⁹ cõ
ſecrat̃.qꝛ a dextro latere aq̃ manauit.⁊ qꝛ null⁹
liquor adeo ad abluendũ valet.⁊ apud oẽs fa-
cilit̃ acquirit̃.ne ſe aliq̃s ꝑpter inopiã excuſet.
Et licet ſpũs mũdet interi⁹.tñ neceſſaria ẽ aq̃
lauatio.qꝛ ſicut ex duob⁹ ẽ homo ſc3 ex corꝑe
et aĩa:ſic ex duob⁹ renaſcit̃ ſc3 ſpũſcõ ⁊ aqua

Factũ eſt aũt vt cũ baptizaret̃ a ioħe.fere
oĩis ꝑpľs terre illius.id eſt multi de oĩi ꝑpľo.
et ihũ a ioħe baptizato.ac poſt baptiſmum de
aquis aſcẽdente.et ꝑ baptizãdis vt ſpm̃ſanctũ
acciꝑent:orante.aꝑtum eſt celu3.id eſt ineſti-
mabilis ſplendor factus ẽ circa xp̃m.⁊ tantus
fulgor circũfulſit eum.ac ſi celũ empirreũ aꝑ-
tum videret̃.celoqꝫ aereo et ſidereo reſeratis.
ſplẽdor celi empirrei terris infũderet̃.Nõ q̃ ce
lũ tũc diuiſũ fuerit.nõ em̃ illa aꝑtio in corꝑe
celeſti ſ3 ĩ aere fuit:ſ3 qꝛ aꝑiri videbat̃(ſicut ĩ
coruſcatõe ſol3 fieri.in q̃ celũ aꝑiri videt̃)⁊ ꝑ
hoc ſignificabat̃ gl̃iam celeſtẽ aꝑiri credẽtib⁹
in xp̃m.et q̃ renatis aꝑitur et patet ianua re-
gni celeſtis ⁊ aditus in celũ.q̃ p̃cluſus fuit hoĩ
ꝑ peccatũ.Ṽñ Criſ.Siquide3 in ei⁹ baptiſmo
aꝑti ſũt celi vt diſcas etiã cũ tu baptizaris hoc
inuiſibilit̃ fieri.iã deo te ad celũ vocãte.nihil
qꝫ in terra ꝯmũe hr̃e ſuadẽte.Et iterꝝ.Dicit aũt̃
aꝑtũ ẽ celũ tanq̃ hacten⁹recluſũ fuiſſet.Iã aũt̃
ouili ſuꝑno ⁊ infimo in vnũ redacto.⁊ vno exi
ſtẽte oĩm paſtore celum patuit.⁊ hõ terricula
aggregat⁹ẽ angeľ.vñ ⁊ Beda.Ihũ aũt bapti-
zato ⁊ orãte:aꝑtũ ẽ celũ.qꝛ hũ corꝑis hũilitate
dñs vndas iordãis ſubijt:diuinitatis ſue potẽtia
celi nob̃ ianuas pãdit.hũqꝫ caro innoxia frigẽ
tib⁹ tingit̃ aq̃s.oppoſita quõdã noxijs rũphea
extinguit̃ ignea.hec Beda.In hoc etiã q̃ ihũ
baptizato ⁊ orãte celũ aꝑtũ ẽ:ſignificat̃ q̃ oĩo
mũdi et ſcc̃i hoĩs celũ penetrat.Orauit aũt̃ xp̃c
vt nos informaret ad orãdum poſt bap̃m.⁊ vt
oñderet nob̃ orãdi ordinẽ ⁊ neceſſitatẽ.ordinẽ
qꝛ ad hoc q̃ placeat oĩo:oportet p̃us mũdari
et baptizari q̃ orare.neceſſitatẽ.qꝛ baptiſmaľ
gr̃a indiget ꝑ oĩonẽ ꝯſuari.⁊ vt daret exẽplũ
q̃ in receptõe ſacroꝝ debet mẽs hoĩs in deũ ele
uari.Ṽñ Beda.q̃ ihs cuius oĩa que p̃ris ſunt
baptizatus oraſſe memorat̃.ad nos informã
dos actũ nõ dubitat̃.quib⁹ poſt lauacꝝ bapti-
ſmatis vt aula celi pãdat̃.iõ ñ otiõſe viuẽdũ:ſ3
ieiunijs p̃cib⁹ atqꝫ elemoſinis ẽ inſiſtẽdũ.qꝛ ⁊ſi
pcc̃a ſũt oĩa in baptiſmo laxata.ñ adhuc tñ
ẽ carnis fragilitas ſolidata.Nã quaſi tranſito
mari rubro ꝫtulamur ſubmerſos egiptios:ſ3
in deſerto mũdane ꝯuerſatõis hoſtes occurrũt
alij.q̃ duce xp̃i gr̃a nr̃o ſudore vincant̃.donec
ꝑueniamus ad p̃riam.hec Beda.   Et deſcen-
dit ſpũſcc̃s viſibilit̃ in colũbe ſpecie ac requie
uit ſuꝑ eũ.ſedẽs ſuꝑ caput ip̃ius.Deſcẽdit inq̃
nõ ꝑ gr̃am.qꝛ a primo inſtãti ꝯceptõis ſue.ple
nus fuit ſpũſcõ:ſ3 deſcẽdit in ſigno viſibili.et
hoc triplici rõne.P̃rio ad indicãdũ alijs q̃ in
ip̃o eſſ3 pleitudo gr̃e.Secũdo ad ĩnuendũ q̃ in
baptiſmo dat̃ ſpũſſãctus accedentib⁹ nõ ficte.
Tertio ad oñdendũ q̃ ip̃e ẽ qui ꝑ ſpm̃ſcẽm ba-
ptizat mũdando a ſorde.Apparuit aũt̃ in corꝑa
li ſpecie colũbe.q̃tenus mitem et ſimplicẽ ſine
felle oĩmqꝫ amaritudine eũ eſſe.⁊ nos ꝑ mãſue
tudinẽ colligẽ eũ veniſſe.ſeqꝫ mãſuetos ⁊ hũi-
les inhitare oñderet.Ideo etia3 in colũbe ſpe-
cie apparuit.vt in homib⁹ hñtib⁹ caritatẽ dei
(que p̃cipue in colũba ẽ)ſpm̃ſcẽm eẽ deſigna-
ret.Ṽñ Criſ.Ideo aũt ſpũſcc̃us ſpẽm colũbe
ſuſcepit.qm̃ p̃ oĩb⁹ aĩalib⁹ hec cultrix ẽ cari
tatis.Oẽs aũt̃ ſpẽs iuſticie q̃s hñt ſui dei in ve-
ritate.p̃nt hr̃e ſerui diaboli in ſimulatõe.ſolã
aũt caritatẽ ſanctiſpiritus non p̃ot ĩmundus

ſpūs imitari. Jdeo ꝗ̃ hanc ꝓuatā ſpēm carita
tis ſibi ſuauit ſpūſſcēs. q꞉ ꝑ nullius teſtioniuꝫ
ſic ꝯgnoſcit̄ vbi ē ſpūſſcēs. ſicut ꝑ grām carita
tis. Et ſm eundē Criſ. rn̄det etiā figure vete⸗
ris teſtamti. Sicut em̄ in diluuio colūba appa
rens ⁊ ramū virētis oliue deferēs: oñdit ſignū
clemētie dei his qui reſidui fuerūt ex aq̄s dilu
uij. et oēm orbis terraꝝ trāquillitatē annūtia⸗
uit: ita et nūc in baptiſmo veniēs ſpūſſanctus
in colūbe ſpecie: oñdit ſignū diuine clemētie q̄
ꝟtute baptiſmatis ⁊ pcc̄a r̄mittit. ⁊ grāꝫ ꝯfert
et liberatorē nobis demonſtrās ꝑ ramo oliue:
adoptōem generi humano affert. Nihilominꝰ
tn̄ oīs baptizatus ſeptē ꝟtutibꝫ in colūba ſigni
ficatis: debet repleri et ꝑfici. Quicūqꝫ em̄ ē ꝑfe
ctus. debet eſſe ꝑfectus q̄tum ad ſeipm̄. q̄tum
ad ꝓximū. q̄tū ad deū. et oīa iſta ſignificant̄ ꝑ
ꝓprietates in colūba reptas. Q̄tū ad ſeipm̄ du
plici ꝓprietate. q꞉ colūba habet gemitū ꝓ cātu.
et caret felle. ſic homo debet hr̄e in ſe ꝯtritōem
ꝓ pcc̄is. et gemituꝫ cū lacrimis. ⁊ debet carere
felle amaritudīs pcc̄i et ira irrōnabili. Q̄tum
ad ꝓximū triplici ꝓprietate. q꞉ colūba roſtro n̄
ledit. ſic nec ſcēs cuiq̄ detrhit. vnguibꝫ nil rapit
ſic ſcēs aliēa n̄ r̄cipit: pullos aliēos tāq̄ ſuos
paſcit. ſic ſcēs ꝑ ſuā ꝯpaſſionē īdigētibꝫ ſua tri
buit. Q̄tū ad deū duplici ꝓꝓetate. q꞉ colūba ſuꝑ
aquas r̄ſidet. vt vmbra accipitris in aq̄ ꝓuiſa:
mergat ſe ⁊ euadat. ſic ſāctus ſuꝑ fluēta diui
ne ſcripture reſidere ⁊ oculū hr̄e debet. vt dya⸗
boli ꝟſucias ⁊ incurſū euadere queat: meliora
g̃na eligit. ⁊ mūdo veſcit̄. ſic ſcēus ſanas ſn̄ias
quibꝫ paſcat̄: eligit. ⁊ in ſolo deo in q̄ puritas
ſūma eſt: recreat̄. Vn̄ ſicut colūba in cauernis
petre nidificat. ſic ſcēs in plagis mortis xp̄i (q̄
petra firma ē) nidū. i. ſuū refugiū ⁊ ſpem poit

Et vox pr̄is teſtimoniū filio ꝓhentis: into⸗
nuit. et audita ē de ſublimi ſcꝫ de nube: dicēs.
Hic ē filius meꝰ dilectus ꝓ ceteris. q꞉ n̄ adopti
uus vt ceteri. ſꝫ naturalis. Vn̄ Criſ. Suus vti⸗
qꝫ nō ꝑ adoptōem gr̄e. neqꝫ ꝑ electōem creature
ſꝫ ſuus ꝓprietate generis. et veritate nature. Et
(vt ait Hiero) Sedit colūba ſuꝑ caput eiꝰ. ne
quis putaret vocē pr̄is ad iohēm factā non ad
dn̄m. Jn quo mihi ꝯplacuit id eſt in q̄ volūtas
mea ꝯplebit̄ ꝓ ſalute generis hūani. Alius ꝟo
euāgeliſta ſic dicit. Tu es filius meꝰ dilectus.
in te mihi ꝯplacuit. id eſt in te et per te ꝯſtitui
qđ mihi placet facere. et que agēda ſūt: agere.
id ē genus humanū redimere. Vel mihi ꝯpla⸗
cuit. id eſt ꝯplete et totaliter placuit. Nihil em̄
vnq̄ deo diſplicuit in eo ſicut in nobis. q̄ prius
ſumus natura filij ire. Vn̄ Bern. Vere em̄ hic
eſt in quo non eſt quod patri diſpliceat. quod
oculos maieſtatis offendat. Unde et ipſe ait.
Omnia que placita ſunt ei: facio ſemꝑ. Donet
nobis dominus ih̄s. qui ſemper placꝫ patri. vt
nos ꝑ ip̄m mereamur placere ſibi. Scđm Be⸗
dam. tātū durauit ſplēdor. q̄diu paterna vox
audita eſt. et cū ea terminatus ē. Jpſum autē
filiū audire. huic credere et obedire. pater nos
ammonet: dicens. Jp̄m audite. Cui em̄ niſi ſa⸗
pientie. iuſticie. ⁊ veritati credere debemꝰ? Vn̄
Bern. Jpſum inquit audite. Ecce dn̄e ih̄u. vel
nūc iam loquere: licentiā loquēdi habes a pa
tre. Q̄diu virtus et dei ſapientia. q̄ſi infirmus
aliquis et inſipiens lates in populo? q̄diu no⸗
bilis rex et rex celi. fabri filiū te patris appel
lari ꝑiter et reputari? O hūilitas virtus xp̄i. o
ſublimitas hūilitatis quātū ꝯfundis ſtulticiā
mee vanitatis? paꝝ aliquid ſcio. vel magis ſci⸗
re mihi videor. et iā ſilere nō poſſū. impudēter
et imprudēter me ingerēs et oſtentās. ꝓmptus
ad loquendū. velox ad docendū. tardus ad au⸗
diendū. Et xp̄c cū tanto tp̄e ſilebat. cū ſeipſum
ſic abſcōdebat. nūquid inanem gl̄iam metue⸗
bat? Quid timeret ab īani gl̄ia. qui ē vera glo
ria pr̄is? Vtiqꝫ timebat. ſꝫ nō ſibi. Nobis time
bat ab illa quibꝫ nouerat eſſe timendū. Nobis
tacebat. et nos inſtruebat. Tacebat ore. ſꝫ in⸗
ſtruebat oꝑe. et qđ poſtea docuit verbo: iā cla
mabat exemplo. Diſcite a me q꞉ mitis ſū et hu
milis corde. Nam de infantia dn̄i parū aliquid
audio. Extūc iam vſqꝫ ad hūc triceſimum an⸗
num nihil inuenio. Nunc ꝟo iam non p̄t late⸗
re. qui tā manifeſte demonſtratur a patre. Hec
Bernh. Et hec ē auctoritas quā ſupra allega⸗
ui. per quā apparet quomō ſiluit dominus ih̄s
ad noſtrā inſtructōnem. et tacendo ore inſtru⸗
xit opere. Jpius igitur exēplo ſtude et tu taci
turnitati. quia qui de omnibꝫ tacet: de omnibꝫ
pacem habet. Stude inq̄ ⁊ nitere. quia (vt ait
Ambroꝰ) Rarior eſt em̄ tacendi virtus q̄ lo⸗
quēdi. Vidiſti ergo vbiqꝫ in dn̄o ih̄u humilita⸗
tem redolere. que ē virtus magnifica et valde
neceſſaria. eoq̄ ſtudioſius querenda et etiam
affectuoſius amanda eſt. quia dn̄s in ſingulis
actibꝫ ſuis ſtuduit eam ſignāter obſeruare: et
exempluꝫ inde alijs oſtēdere. Sic ꝗ̃ in hoc oꝑe
excellētiſſimo tota trinitas mō ſinglari ſe ma⸗
nifeſtādo apparuit: large apparitōnē accipiēdo.
et ſic trinitatis p̄ntia baptiſmus ꝯſecrat̄. Pa⸗
ter apparuit in voce. filius in hoīe ſeu carne
ſpūſſcēs in colūba. Differēter tn̄. q꞉ filiꝰ appa⸗
ruit in hoīe ī vnitate ſuppoſiti. ioh. j. ſꝫ ī appa⸗
ritōne aliaꝝ ꝑſonarū erat vnio ꝑ modū ſigni.
Caro em̄ vnita erat filio in vnitate ſuppoſiti.
vox aūt et colūba nō hēbant vnitatē ſuppoſiti
cū pr̄e et ſpūſancto: ſed tm̄ in p̄ntatōne ſigni.
Jn colūba ꝗ̃ fuit ſpūs. n̄ ſpūs fuit in colūba. q̄
ei tn̄ non fuit vnita. non em̄ fuit incolūbatus
q꞉ p̄ter naturā hūanā nūq̄ vnq̄ creatura fuit
deo ꝑſonalit̄ vnita. nec infuit ei ꝑ grām: ſed ꝑ
apparitōeꝫ et ſignū. q̄ pacto offitio ſuo pꝰ appa⸗
ritōem in ꝓmordialē et ꝓiacentē materiā redijt
vn̄ ſūpta fuerat. ſicut etiā ſentit̄ de alijs figu⸗
ris in quibꝫ dn̄s apparuit. Apparuit aūt miſte
riū trinitatis dn̄o baptizato ⁊ n̄ cū baptizaret̄
q꞉ cū n̄ egerat grā mūdante: nō ē baptizatus
baptiſmate ſuo ſed iohis. baptiſmus aūt iohis
dabat̄ in noīe venturi. baptiſmus ꝟo xp̄i dat̄
in nomīe trinitatis. et ideo non decuit in actu

baptiſmi.ſʒ poſtea nomē trinitatis explicari.
vt diſtātia pateret inē baptiſmū iohis qui nō
in noīe trinitatis dabaṫ.⁊ inter bapm xp̄i cui
hec forma ꝑuabaṫ. Et ꝑ talē apparitōem trini
tatis baptizato xp̄o factā. ſignificatuꝫ fuit.ꝙ
baptiſmus deberet ꝯferri in noīe pr̄is ⁊ filij et
ſpūſſcī. In ꝑmitiua tñ eccl'ia ad tp̄s collatus
fuit baptiſmus in noīe xp̄i.vt nomē xp̄i in re-
uerētia haberet maiori.⁊ ad excludendū illoꝝ
errorē.qui vͥtutē baptiſmi attribuūt miniſtris
dicētes ego ſū pauli.ego ſum cephe ⁊c̄.ſʒ illis
cauſ ceſſantibꝫ redijt eccl'ia ad formā ꝑdictā.
Et ponit hic triplex effectus baptiſmi quē ba
ptiſmus cauſat.maxime poſt paſſionē xp̄i.ſ.ce
li apertio.qꝛ celorum regna patēt renatis in ba
ptiſmo:ſpūſſcī miſſio cuiꝰ gr̄a ac donū ꝯfert
in eo.et pr̄na locutio q̄ baptizatos regenerat
in filios adoptōis.q̄ ſibi cōplacēt.qꝛ ꝑ bapm de
filijs ire fiūt filij gr̄e. et regeneramur in ſpem
vite et̄ne. Cōſidera hec ſingula diligent̄.⁊ erige
aīm.vt apto iā trinitatis celo ſurſū feraris in
deū. In hūilitate q̄ʒ mētis ꝑſiſte.vt ſpūſſancti
dono et pr̄no colloq̄o munerari merearis. Vñ
Anſ. In iordane ſub manu iohis ſe ad bapm
inclinās.pr̄nam vocē audiuit.et ſpūſſcī aduē
tū in colūba ſuſcepit.vt nos docēt in hūilitate
mētis.que ꝑ iordanē notaṫ.iordanis eñi deſcē
ſio eoꝝ interp̄taṫ debere ꝯſiſtē.ibiqꝫ ſupni pr̄is
honorari colloquio de quo dr̄.qꝛ cū ſimplicibꝫ
ſermocinatō eius.⁊ ſpūſſācti pn̄tia ſublimari
qui ſuꝑ hūiles req̄eſcit.et hoc ſub manu iohis
qui dei gr̄a dr̄.vt eidē gr̄e q̄cquid a dō ꝑcipimꝰ
nō nr̄is meritis aſcribamꝰ.hec Anſ. Fuit
aūt baptiſmus in mari eneo.i.in lauatorio ꝓ-
figuratꝰ qd añ tēpli introitū hieroſolimo erat
collocatū. Sacerdotes eñi q̄ tēplū dñi ingreſ-
ſuri erāt.ī lauacro illo ſe lauare neceſſe hēbāt.
ita oēs qui volūt intrare in celeſte tēplū dñi:
neceſſe hñt prius ꝑ bapm lauari. Duodecī bo-
ues enei mare portauerunt.qꝛ.xij.apl'i bapm
xp̄i ꝑ totū mūdū dilatauer̄t. Lauatoriū circū-
tectū ⁊ ornatū erat ſpeculis mulieꝝ.vt ingreſ-
ſuri tēplū viderēt.ſi aliquā maculā vel indecē-
tiā haberēt:ſic bapſ requirit ꝯſcie ꝑfectōem.
pcc̄i diſplicentiā ⁊ cordis ꝯtritōem. Iſtud etiā
figuratū ē in naaman ſyro gētili et leproſo.q̄
ad iuſſū helizei ſepties in iordane baptizabaṫ.
⁊ ſic ab oī lepra ſua mūdabaṫ. Per ſeptenā aq̄
iordanis lotōeʒ ꝑfigurauit helizeus ſeptē mor
taliū pccōꝝ in baptiſmo ablutōem. Caro naa-
man facta ē vt caro pueri.ita pccōres efficiūt
mūdi ſicut ꝑuuli. Iſtud etiā ꝑfiguratū ē in trn
ſitu iordanis.qñ filij iſrl' intrauerūt terrā ꝓmiſ
ſionis.qꝛ prius trāſiuerūt iordanē figuram ba
ptiſmatis. Sic oportet oēs ꝑ lauacꝝ baptiſmi
trāſire.qui deſiderant ad verā terrā ꝓmiſſionis
ꝑuenire. Archa teſtamēti q̄ in medio iordanis
ſtabat:xp̄m q̄ in iordane baptizādꝰ erat figu-
rabat. Duodecī lapides q̄s ioſue tulit de iorda-
nis alueo ꝑ mēoriali ꝑpetuo.ſūt.xij.apl'i.q̄ ꝑ
orbē terraꝝ teſtificati ſūt bapm xp̄i. Circa
ꝓmiſſa ē ſciēdū.ꝙ dñs bapm ſuū īſtituēdū inſi
nuauit ⁊ īſtituit. īſtitutū ꝯfirmauit. Inſtituē
dū īſinuauit vͥbo ⁊ facto. vͥbo.cū dixit ñ q̄s r̄na
tꝰ fuerit ex aq̄ ⁊ ſpūſcīo ⁊c̄. facto qñ baptizatꝰ
ē a iohe. Inſtituit facto ⁊ vͥbo. fc̄o qñ diſcipli
baptizabāt eius auc̄te. vͥbo qñ miſit diſciplos
ad ꝑdicandū ⁊ baptizandū. Inſtitutū ꝯfirma-
uit et facto ⁊ vͥbo. Facto qñ de eius latere ſan-
guis et aq̄ exierūt. Verbo qñ poſt reſurrectōꝫ
miſit diſcipl'os ī mūdū vniuerſū ꝑdicare ⁊ ba-
ptizare. Hic gr̄a huius tāti ſacr̄i.ſ.baptiſmi
ꝓmo a xp̄o incitati.de ſacr̄is aliq̄d videamus.
Circa q̄ ſciendū.ꝙ celeſtis medicꝰ hūani gene-
ris reparatiuus tali mō ſanauit egrotū ſic̄ opti-
me ꝯpetebat. Egrotus hō ē.morbꝰ aūt originał
culpa ē. Origo vͦo iſtius culpe licꝫ ꝑncipl'r fue
rit ex ꝯſenſu rōnis.occaſionē tñ ſūpſit ex ſenſi
bus carnis. Ad hoc ḡ ꝙ medicīa rñdeat mor-
bo.oportuit ꝙ ñ tm̄ eſſet ſpūalis.verūetiā aliq̄d
hr̄et de ſenſibilibꝫ ſignis.vt ſic̄ ſenſibilia fuer̄t
aīe occaſio hñdi.ita eēnt ei occaſio reſurgēdi.
ꝓptea medicīa nr̄i vulneris.ꝯueīt in eccliaſti-
cis ſacr̄is. Inſtituit aūt deꝰ ſacr̄a diuerſimode.
quedā.ſ.añ aduētū ſuū.vt mr̄ioniū et pnīam.
ſʒ hec duo ꝯfirmauit in lege euangelica.⁊ ꝯſu-
mauit.dū nuptijs īnt̄fuit.⁊ dū pnīaꝫ ꝑdicauit
Alia q̄nqꝫ ſacr̄a ſolꝰ xp̄c initiauit.bapm quidē
īpm ſuſcipiēdo.⁊ deīn formā dādo.ꝯfirmatōeꝫ
manuū ꝑuul'īponēdo.vnctionē diſcipulos ad
curādū mittēdo.q̄ īfirmos vngue bāt oleo.or-
dinē vͦo ptāte ligādi ⁊ ſoluēdi.ac ꝯficiēdi ſacr̄m
altaris tribuēdo.eukariſtiā ꝯficiēdo ⁊ dādo di
ſcipl'is iminēte paſſiōe:ſacr̄m corꝑis ⁊ ſāguis
ſui. Inſtituta qꝫ ſunt ſacr̄a mlꝉtiplici de cā.
Prīo igiṫ ꝓpt̄ hūiliatōeꝫ.mag̃ eñi hūilitas ex-
hibitō ē in iſtis viſibilibꝫ ⁊ hoīe multū inferio
ribꝫ.a deo q̄rē ſalutē.quā ſupbia ꝑdidit. Secū
do ꝓpt̄ erudītōeꝫ q̄ rapiṫ ⁊ ꝓmoueṫ. Tertiō ꝓpt̄
ꝯgruētiā.qꝛ hō ꝑ pcc̄m ſe ſubdidit ꝑ affectū re
bus corꝑalibꝫ.iō decēs fuit vt deꝰ ꝑ q̄dā ſig̃ cor
ꝑalia ſpūalē adhibēt hoībꝫ medicinā. Quarto
ꝓpt̄ excitatōeꝫ q̄ hō otiū ⁊ noxiā occupatōem
deuitet.⁊ ſe in bono. miſſā audiēdo.eukariſtiā
ſuſcipiēdo ⁊ ſil'ia faciēdo exerceat. Quīto ꝓpt̄
ꝯgruitatē medicīe.qꝛ cū medicꝰ ſit deus ⁊ hō.
ꝯgrueṫ medicīa hꝫ ꝯtinē aliq̄d diuinū.ſ.inuiſi
bilē gr̄am.⁊ aliq̄d hūanū.ſ.viſibilē gr̄e formā.
Sexto ē ꝯgruitas ex pte īfirmi.qꝛ cū infirmꝰ
ſit hō.ꝯſtās ex corꝑe et ſpū.ſpūs aūt ī corꝑe.ñ
hñ capiet ſpūalia niſi ī corꝑalibꝫ.ꝯgruum fuit
dare medicamēta ſpūalia in rebꝫ corꝑalibꝫ.ſic
pillule danṫ ī nebula. Septiō ꝓpt̄ argumentū
meriti.multū eñi valet ad meritū.qñ deo cre-
diṫ in his vbi hūana rō ñ ꝓbet experimentum.
Cōſiſtit aūt ſacr̄m in rebꝫ ac factis et dictis.
Res ſacr̄ales ſunt.vt aq̄.oleū ⁊c̄. Facta.vt ba-
ptizandoꝝ ſubmerſio.inflatio et hꝰ. Dicta.ve-
lut ſancte trinitatis īnouatio oīō.⁊c̄. Sacr̄m
ē viſibile ſignū inuiſibilis gr̄e.vt cuꝫ q̄s bapti-
zaṫ.īpa exterior corꝑis ablutō quā videmꝰ:ſi
gnū ē interioris ablutōis aīe.q̄ ꝯſiſtit ī pccōꝝ
remiſſione quaꝫ non videmus. Educti quidem

ſumus de egipto ꝑ baptiſmū tanq̄ ꝑ mare ru
brū. qꝛ ſāguine xp̄i ↄſecratū. mortuis inimicis
id ē pctīs nr̄is. A morte quippe xp̄i ⁊ ſāguinis
effuſione. hꝫ baptiſmus ūtutē et efficatiā. ſicut
⁊ alia ſacr̄a. ſiue añ legē ſiue ī lege. Per hūc ei
xp̄c pct̄a q̄ facta ſūt: dimittit. adiuuat ne ā plꝰ
fiāt. ꝑducit vbi oīno fieri nō poſſint. Ratio
numeri ſacroꝝ eſt. qꝛ ordinātur ↄ triplicē cul
pā. et q̄druplicē penā. Vñ baptiſmus ordinat̄
ↄ peccatū originale. pn̄ia ↄtra mortale. extre
ma vnctio ↄ veniale. ↄfirmatio ↄ impotentiā.
ordo ↄ igrantiā. eukariſtia ↄ malitiā. mr̄imo
niū ↄ ↄcupiſcētiā quā tp̄a et excuſat. Quia ūo
caracter ē ſignū diſtictiuū indelibile ſpūale. iō
nō ↄfert̄ in ſacr̄is q̄ ſolēt iterari ſicut eſt pn̄ia.
mr̄imoniū. vnctio. et eukariſtia. Baptiſmꝰ ūo
⁊ ↄfirmatō ⁊ ordo caracteres imp̄mūt. ꝑ q̄s in
delibilit̄ impr̄ſſos ſꝑ diſtiguūt̄ q̄ recipiūt. Per
bap̄m em̄ fit diſtictio fideliū ab incredulis. ꝑ
ↄfirmatōem fortiū ab infirmis. ꝑ ordinē clīco
rū a laycis. vñ nullatenꝰ pn̄t iterari. Et q̄uis
hec tria ſacr̄a ꝓpt̄ caracteris ipreſſionē nō ite
rent̄. tñ ↄmūe ē hoc oībꝫ. nō iterari ſuꝑ eandē
ꝑſonā ⁊ materiā. et ex eadē cauſa. et hoc eſt iō.
ne fiāt ↄtumelia ſacr̄o. Ex hoc ei credi poſſꝫ q̄
ſacr̄a ꝑ̄us diſpēſata fuiſſēt inefficatia ⁊ inepta.

Clementiſſime ih̄u qui ꝑ manꝰ iohīs ba
ptizari voluiſti. qꝛ fidē quā in p̄mo la
uacro p̄miſi: irritā feci peccādo. ad ſe
cundū recurro lauacꝝ: penitēdo. Cōfiteor tibi
deus ego pctor ⁊ reus. me g̃uit̄ peccaſſe. cogi
tatōe locutōe. ope et obmiſſione. inumerabilia
ſūt pct̄a mea ⁊ circūſtātie coꝝ. nō tm̄ me in la
queis adduxi pctoꝝ: ſꝫ ⁊ multos q̄ mea ſuaſio
ne exēplo negligētia vel occaſione aliq̄ pecca
uer̄t. ꝓ q̄ꝝ et meis obnixe dep̄cor pctīs. vt oīa
nob̄ idulgeas miſericordit̄ ⁊ abſtergas Amen

De Jeiunio et tēptationibꝫ dn̄i. Correſpō
det euangelio. Ductus eſt ih̄s in deſertum a ſpi
ritu ſancto ⁊c̄. Capitulum. XXII.

Poſtq̄ dominꝰ ih̄s fuit
baptizatus. r̄greſſus ē ab iordane
plenus ſpūſācto pleītudīe ſuperabū
dātie: de cuius plenitudīe nos oēs
accepimus. Et in cōtinēti ac ſine mora ductꝰ
ē ſpōtanee in deſertū. ſuꝑ quendā montē mire
altitudinis. dictū q̄rantena. q̄ ē inter hiericho
et hirl̄m. diſtās ab hiericho duobꝫ miliaribꝫ. et
a hirl̄m duodecim vel circa. In p̄dicto deſ̄to la
trones morari ſolebāt. q̄ locus vocat̄ domyn.
qd̄ ſāguinē ſonat. ꝓpt̄ effuſionē ſāguīs quā ibi
latrones faciebāt. Sp̄ālit̄ domyn ē caſale vbi
ille q̄ deſcēdit a hirl̄m in iericho icidit in latro
nes. q̄i circa mediū in via q̄ de iericho ducit in
hirl̄m. a pte auſtrali deſ̄ti q̄rantene. deiñ ē be
thania ⁊ bethfage et hirl̄m. ⁊ t̄nſit via ī latere
auſtrali mōtis oliueti. Quia g̃ homo q̄ ibi in
cidiſſe dr̄ in latrones: gerebat figuraꝫ ade. q̄ a
demōibꝫ ē victus. ↄueniēs fuit vt ibi hiſtoriali
ter et ſm̄ rē. xp̄c ſuparet diabolū. vbi figuralit̄
⁊ ſm̄ ſilitudinē diabolus dr̄ hoīem ſupaſſe pri
mū. Vñ dr̄ q̄ ſamaritanus eadē via deſcēdit. qꝛ
carne idutus filius dei q̄ ē cuſtos hoīm. eaſdeꝫ
tēptatōes ibi ſuſtinuit. Pugnaturꝰ quideꝫ dn̄s
cū diabolo: in deſertuꝫ receſſit. vt nob̄ oñderet
q̄ q̄ ꝑfecte laq̄os tēptatōnuꝫ eius vult ſuꝑare.
nō ſolū turbas demonū: ſꝫ etiā ſocietatē malo
rū hoīm. aliq̄ñ quidē corꝑe. ſemꝑ aūt mēte de
bet vitare ⁊ fugē. exēplo illius. q̄ ī regali aula
et int̄ turbas ꝑplāres poſitꝰ: dicebat. Ecce elō
gaui fugiēs. ⁊ māſi in ſolitudine. Nos g̃ exēplo
xp̄i ⁊ iohīs agitemur a ſpūſcō. ñ ꝑ ypocriſi a
maligno ī deſertū loci ⁊ ſolitudīs. vel ſalte ī de
ſ̄tū nr̄i pectoris ⁊ ↄtēplatōis. vt q̄eti a ſtrepitu
mūdi meliꝰ ūo vacemꝰ. ⁊ ī mēte ſcl̄m deſerētes
q̄i māna deſerti ſola eterna gaudia eſurire di
ſcamꝰ. Ductus eſt igit̄ ih̄s a ſpūſcō. qꝛ hūa
nitas xp̄i erat organū diuitatis. et ideo ad oīa
agēda mouebat̄ inſtictu ſpūſcti. Hoc g̃ motu
iuit in deſertū locū. vt ibi ſpm̄ in oīone ꝑ nob̄
deo pr̄i offerret. et ꝑ ieiuniū carnē innocentē ꝓ
nobis maceraret. exēplūqꝫ fidelibꝫ daret. vt ſe
deo ꝑ ieiuniū et oīonē offerāt. Nō iuit inuitus.
ſꝫ volūtate pugnādi. et vt tēptaret̄ a diabolo.
ꝑ qd̄ inſinuat̄. q̄ aggrediēs deſertū pn̄ie fortiꝰ
tēptat̄ ab hoſte. Juxta illud. Fili accedens ad
ſ̄uitutē dei. ſta in iuſticia et timore. et prepara
aīam tuā ad tēptatōem. i. ad reſiſtendū tēpta
tioni q̄ iminet tibi. Ideo at̄ ductus ē a ſpūſcō
qui eū deſignauerat in baptiſmo. qꝛ q̄s ille re
plet: mittit ad pugnā. et p̄bet eis fortitudinē.
Ideo duci voluit in deſertū. i. locū certaminis.
et in quo ipugnat̄ aſperis. qm̄ adam in ꝑadiſo
delitijs affluēs: victus ē oblectamētis. Iō tem
ptari voluit. vt tēptatōes ſuꝑando: nob̄ ꝑtatē
ſuꝑandi tribueret. ſicut ⁊ mori voluit. vt mor
te ſua nr̄am deſtrueret. Et hoc poſt baptiſmū
⁊ ieiuniū. ꝑ hoc nob̄ inſinuās. q̄ pꝰ lauacꝝ rege
neratōnis et gr̄e ꝑceptōem. pꝰ laborē ieiunij et
ſcē vite ꝓpoſitū: ſtatī diabolus tēptator acce
dit. ⁊ acrius in nos ſurgit. vt nos a ꝓpoſito reli
gionis auertat. ⁊ q̄ ꝑficiētibꝫ ⁊ ad meliora tē
dētibꝫ inuidet ⁊ inſidiat̄. ꝓpter qd̄ tūc magis ca
uendū ē. q̄dqꝫ bonos magꝰ q̄ malos temptat.
Quia (ſm̄ Grego) illos tēptare negligit. q̄s ſe
quieto iure poſſidere ſentit. Et ſm̄ Jſidoꝝ. tūc
maxime ipugnaris cū te impug̃ri neſcis. Hec
em̄ q̄tuor ſcꝫ baptiſmus. deſertū. ieiuniū. et tē
ptatō. ſic ordīata fuerūt in xp̄o, q̄ p̄mo fuit ba
ptizatus. ſecūdo in deſ̄tū ductꝰ. tertō ieiunauit.
q̄rto tēptatus fuit: in q̄ ſignificat̄. q̄ ꝑ̄us debꝫ
eſſe in nob̄ ablutō a pctīs. ſecūdo ſubtractio a
mūdi illecebris. tertō exercitatō in ieiunijs. q̄r
to ē oppug̃tio ab hoſtiū inſidijs. In figura hꝰ.
q̄tuor occurrerūt ꝑplō iſrahelitico. p̄mo mare
rubꝝ. ſecūdo deſ̄tū. tertō ſitis ⁊ fames. q̄rto ho
ſtiū iſultus. Baptizatus igit̄ dn̄s ſolitariā ac
durā vitā et pn̄iam ↄſtant̄ aſſūpſit. vt fideliꝫ
mētes ad ꝑfectōis aggreſſiōꝫ erigēt et ad g̃uia
ꝑferēda firmaret. Nō em̄ ꝓpt̄ ſe ſꝫ ꝓpt̄ nos here
mū adijt. vt videlꝫ ſuis ꝑfectis imitatoribꝫ vitā

heremiticā ↄſecrat: inſtruēs nos nihilominus
ſ̄m Criſo. vt vnuſqſq₃ baptizatoꝝ relictis mū-
di illecebris ꝛ ſocietate ꝑuoꝝ: diuinis ꝑ oĩa
debeat ſ̄uire mādatis. Et hoc repūtāt quidā
fideles deuoti tp̄e iſto ieiuniū obſ̄uātes. et per
hoc ſe xp̄o velut in deſerto ↄfigurātes. Vo-
luit aūt xp̄c pniam agē. nō q: egebat. ſ₃ vt ad
pniam nos moneret. ꝛ pniam nobis exemplo
oñderet. Vbi docet tria q̄ debēt eſſe in pnia ve-
ra ꝛ fructuoſa. Primo deb₃ eē pura. vt deo pla-
ceat. q: poſt bap̄m ſtatim fecit pniam. Secū-
do debet eſſe aſpera. vt carnē domet. q: fecit pe
nitentiā in deſerto nō in loco delitōſo. Tertiō de
bet eē diſcreta. ne nimis excedat. q: xp̄c duct⁹ ē
a ſpūſācto. nō q: ductore indigeret. ſed vt nob
oñderet. q̄ in pnia agēda: ductore indigemus
diſcreto. Et veniēs dñs in deſertū. ieiunauit
q̄draginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹ nihil inte
rim māducās. Vbi ſignāter noctib⁹ addiꝰ. ne
in nocte ↄmediſſe putareꝰ. Item in ſignū q̄ ne
ceſſe habem⁹ et dieb⁹ pſperitatis et noctib⁹ ad-
uerſitatis ꝯ diabolū nos munire: qui nūq̄ ceſ-
ſat temptādo nos īpugnare. Ieiunauit quidē
vt aduerſus tēptatōes exemplū ieiunādi nob
daret. q: ſ̄m baſiliū volēti pugnas tēptatōnū
ſuꝑare: ſobrietas neceſſaria ē. et ſpālit̄ vt oñ-
deret q̄ innocētia baptiſmalis ꝑiclitaꝰ in vita
voluptuoſa. q: qui xp̄i ſūt vt baptizati qui ſūt
mēbra xp̄i. ꝛ xp̄m induerūt. ↄſepulti morti ei⁹.
debēt carnē ſuā crucifigē cū ↄcupiſcētijs ſuis. et
eſtimare ſe mortuos ſuꝑ terrā. ſpū mortificā-
do facta carnis. Vñ Criſ. Vt aūt diſcas q̄m ma-
gnū bonū ſit ieiuniū. et q̄liter aduerſus diabo
lū ſcutū ē maximū. et qñ poſt lauacrū ñ deli-
tijs ꝛ ebrietati ꝛ mēſe abūdāti ſ₃ ieiunio intē
dere oportet. ꝓpt̄ hoc ꝛ dñs ieiunauit. ñ eo indi
gēs. ſ₃ nos erudiēs q̄b⁹ pcc̄a q̄ añ lauacꝝ erāt
dñatio vētris introduxerat. Quēadmodū eñi
ſi aliq̄s egrotātē ſanū cū feciſſet: iub₃ ñ facere
illa ex q̄b⁹ egritudo ↄtigerat. ita vtiq₃ et hoc p⁹
lauacꝝ ieiuniū ꝯ vitiū edacitatis īpe induxit
Nā et adā de ꝑadiſo incōtinētia vētris eiecit. ꝛ
diluuiū qd̄ fuit ſub noe illa ↄmeruit. ꝛ fulmīa
ī ſodomitas ip̄a ↄduxit. Ita ꝛ iudei maxīa opa
ti ſ̄t ab ebrietate ꝛ ↄlitijs mala. ꝓpt̄ hoc ꝛ īpe ie-
iunauit: nob vtiq₃ ↄmōſtrās formā ſalutis. Vñ
ꝛ Amb. Hoc ei ̄fecit cā ſalutis nr̄e. vt rē vtilē
nō ſolū doceret v̄bis: ſ₃ etiā exēplis inſtrueret.
Qualis aūt xp̄ianus es: cū xp̄o eſuriēte tu refi
cieris. Ille ꝑ ſalute tua famē ſuſtiēt: tu ꝑ pcc̄is
tuis ieiunare formidas. Et iterꝝ. Nihil tā cecū
q̄ ſeclaris ſuauitatis ꝑiculū. q̄ dū mulcet aīm
vitā obruit et ſenſū mētis illudit. Merito igiꝰ
dñs nr̄ ih̄s xp̄c ieiunio ſuo atq₃ deſ̄to: aduerſ⁹
voluptatū informat illecebras. et tēptari ſe a
diabolo dñs oīm patiꝰ. vt in illo oēs volupta-
tes vincē diſcerem⁹. hec Amb. Et ſciēdum q̄
xp̄c ꝓpt̄ infirmitates nr̄as. vt eas curaret: di-
uerſas in ſe medicinas accepit. Curauit nos ꝑ
dietā qñ ieiunauit q̄draginta dieb⁹ ꝛ noctib⁹.
Per electuariū. qñ corpus ꝛ ſāguinē ſuū dedit
in cena diſciplis ſuis. Per ſudorē. qñ factus ē
ſudor ei⁹ ſicut gutte ſāguis decurrētis in terrā.
Per emplaſtrū. qñ facies ei⁹ ſputis illita fuit.
Per potionem. qñ guſtauit acetū felle mixtū.
Per minutōem. qñ clauis ꝛ lācea vulnerat⁹ ē.
Cōſidera h̄ ꝛ attēde. inſpice dñm ih̄m. pluriū ei
v̄tutū tibi mōſtrat exēpla. Nā vadit in ſolitu-
dinē. ieiunat. orat. ꝛ vigilat. in t̄ra nuda iacꝫ ꝛ
dormit. ꝛ hūiliꝰ ac pacifice cū beſtijs ↄuerſaꝰ.
Cōpatē igiꝰ ſibi. q: ſꝑ et vbiq₃. et maxīe h̄ vita
ſua penoſa ē. et corꝑis afflictiua. ac ei⁹ exēplo
diſce etiā ī his exercitari. Quatuor ei h̄ tāgū
tur q̄ ſpūalis exercitij ſūt. et mirabiliꝰ ſeinuicē
adiuuāt. ſ. ſolitudo. ieiuniū. orō. ꝛ corꝑis affli-
ctio. ꝛ ꝑ iſta maxīe poſſum⁹ ad puritatē cordis
ꝑuenire. q̄ vtiq₃ nimiū ꝑoptāda ē. eo q̄ in ſe q̄d-
āmodo oēs v̄tutes ↄp̄hēdit. ꝛ remotionē oīm vi
cioꝝ ↄtinet. q: cū vitijs vel d̄fectu v̄tutis ñ ſtat
puritas cordis. Et ꝓpterea in collatōib⁹ ſc̄toꝝ
pr̄m dr̄. q̄ totū exercitiū monachi debet eſſe
ad puritatē cordis hn̄dā. Per hāc ei hō mereꝰ
deū vidē: dicēte dño in euāgelio. Beati mūdo
corde qm̄ ip̄i deū videbūt. Et ſ̄m Ber. Qui cla
rior ē: deo ꝓpinq̄or ē. eē aūt clariſſimū ꝑueniſſe
ē. Ad hāc hn̄dā multū val₃ orō feruēs et aſſi-
dua. S₃ orō cū crapula et corꝑis mollicie ſeu
ocioſitate paꝝ v₃. ꝛ iō req̄riꝰ ieiuniū ꝛ corꝑis
afflictō. diſcreta tñ. q: indiſcreta oīe bonū
īpedit. ꝓpt̄ea ab oīm ꝑdictoꝝ ↄſūmatōe₃ videꝰ
facē ſolitudo. Nā cū tumultu ꝛ ſtrepitu ñ p̄t de
cenꝰ fieri orō. Et vidē aut audire m̄lta: vix p̄t
fieri ſine īpuritate ꝛ offēſa. q: morsītrat ꝑ fe-
neſtras ſenſuū ad aīas nr̄as. Et ꝓpt̄ ſuꝑuenie-
tes ſepe relaxaꝰ abſtinētia. ꝛ corꝑis afflictō. Et
iō q̄re ſolitudinē. ꝛ ſeꝑa te a tumultu. ſi vis deo
ↄiūgi. ꝛ ꝑ puritatē cordis eū vidē. Fuge collo-
cutōes ꝓpt̄ taciturnitatis cuſtodiā. īterdū etiā
a bonis ceſſa eloquijs. iuxta illd̄ ꝓph̄e. obmutui
ꝛ hūiliat⁹ ſū ꝛ ſilui a bōis. Nō q̄ras nouas ami
citias. q: noua īn ꝑueniūt colloq̄a ꝛ īpedimēta.
Nō īpleas oc̄los vel aures fātaſmatib⁹ vanis
ꝛ oīa q̄ quietē aīmi ꝛ trāquillitatē mētis ꝑtur
bāt. fugias. tāq̄ venenoſa ꝛ aīe inimica. Nō ei
ſine cā p̄res ſc̄ti petebāt loca ſolitaria. ꝛ man-
dabāt his q̄ in cenobijs remanebāt. q̄ eēnt ceci
ſurdi. ꝛ muti. q: ſic meli⁹ poterāt deo ↄiūgi. vñ
Criſ. Qñ ſpūſſc̄tus deſcēdit ſuꝑ dñm nr̄m: ſtatī
expulit eū ī deſ̄tū. Quādo mōachi h̄itāt cū pa
rētib⁹ ſuis. ſi deſcēderit ſpūſſc̄tus et māſerit ſuꝑ
eos: expellet eos de domo. et ducet eos in ſoli-
tudinē. Spūſſc̄tus ñ libenꝰ h̄itat. vbi turbe et
freq̄ntia ꝛ diſſēſiōes ꝛ rixe ſūt. ſ₃ ꝓpt̄ ſedē h₃ ſo
litudinē. Deniq₃ ꝛ dñs nr̄ erat ī die cū diſciplis
ſ₃ qñ volebat orare intenti⁹: ſol⁹ recedebat. Et
nos ergo ſi volum⁹ orare pluſq̄ ī publico. hēam⁹
cellulā. hēam⁹ agros. hēam⁹ deſerta. poſſum⁹ et
v̄tutes hr̄e ↄ̄ fr̄ib⁹ ꝛ ſolitudinē hr̄e. Vñ ꝛ Aug.
Fr̄es cariſſimi quātū poſſum⁹: otioſ fabulis ꝛ
detractōib⁹ ac ſcurrilitatib⁹ cūctis finē ſtuden-
m⁹ īponē. ꝛ totis virib⁹ de īpedimētis mūdi iſti⁹
fugiēdo: aliq̄s horas querere. in quib⁹ ꝑ ſalute

aīme nr̄e oꝛoni et lectōni poſſumus intēdere.
Igit̄ toto affectu et poſſe tuo coneris imita-
ri dn̄m ihm in ſolitudīe. ieiunio. oꝛone. ⁊ cor-
poꝛis afflictōibꝫ diſcretis. De q̄ etiā ſcribit̄ q̄
erat cū beſtijs. ſ. vrſis. leonibꝫ. ⁊ alijs feris paci
fice. et āgeli miſtrabāt ei. In hoc ḡ diſce inter
alios hūiliter ꝯuerſari. ⁊ eq̄nimit̄ tolerare eos
q̄ aliq̄n tibi vident̄ irrōnabilit̄ ſe hr̄e. q2 ꝑ hoc
moralit̄ inſinuat̄ q̄ illi q̄ꝝ ſenſualitas ſub rō
ne pacifice tenet̄: ꝑ angeloꝝ miſteriū ad cele-
ſtia trāſferent̄. Angelicū eīm ē int̄ beſtiales ho
mines ꝯuerſari. q̄ꝫ in hēmo. in ſolitudīe. ſ. mē-
tis. Hoc ē in ꝯtēplatōne. lectōne. oꝛone. clauſo
cubiculo. ⁊ moꝛibꝫ eoꝝ ferinis n̄ pollui. Diffici
le ē eīm tangē picē ⁊ ex ea n̄ coinq̄nari. Vn̄ Be-
da. Int̄ beſtias dn̄s ꝯmorat̄ vt hō: ſꝫ miſterio
vtit̄ āgelico vt de⁹. Et nos cū hēmo ſcte ꝯuer-
ſatōnis beſtiales hoīm moꝛes īpolluta mente
toleram⁹. miſteriū āgeloꝝ meremur. a quibꝫ
coꝛꝑe abſoluti ad eterna in celis gaudia trāſfe
ramur. Vn̄ ⁊ Hiero. Tūc beſtie pacate nobiſcū
ſūt. cum caro n̄ ꝯcupiſcit aduerſus ſpm̄. p⁹ hec
āgeli miſtri mittunt̄ nob̄. vt rn̄ſa ⁊ ſolatia coꝛ
dibꝫ vigilātibꝫ dent. Ipm aūt dn̄m ſepe ī hac
ſolitudīe viſita. ꝯſpitiēs eū q̄lit̄ ꝯuerſat̄ ibidē.
et maxime q̄liter iacet de nocte in terra. Queli
bet eīm aīa fidelis deberet euꝫ ſemel ad min⁹ in
die viſitare ab epȳphania vſqꝫ ad dies. xl. qui-
bus ibi manebat. et ſe hūilit̄ ei recōmdare. In
hoc ſiquidē mōte ⁊ deſto deſiderabili quidā ex-
emplo dn̄i ſpālit̄ ducti: vitā hēmiticaꝫ in ꝑuis
cellulis ducebāt. dn̄o deuotiſſime militantes ⁊
aluearibꝫ cellulaꝝ modicaꝝ tāq̄ apes dn̄i. dul
cedinē ſpūalē mellificātes. In h⁹ mōtis q̄ꝫ me-
dio qd̄ a terra plana fere ꝑ dimidiū miliare di-
ſtat. dn̄s fecit pn̄iam. vbi ē eccl'ia et cella: eſtqꝫ
ibi altare vbi ſtabat q̄n temptabat̄ a ſathana.
Quadraginta aūt diebꝫ ⁊ noctibꝫ dn̄s ieiuna
uit. q2 q̄dragenarius numerus ex q̄tuoꝛ ꝯſtat
et decē. quater eīm decē. vel decies q̄tuoꝛ. ſiūt q̄-
draginta. ꝑ q̄tuoꝛ aūt nouū teſtamentū qd̄ in
q̄tuoꝛ euāgeliſtis ꝯſiſtit. ſignificat̄. ꝑ decem vo
vetus. q2 ī decē mādatis legis ꝯtinet̄. Quadra
ginta ḡ diebꝫ ieiunare. ē vtriuſqꝫ teſtamēti p̄ce
pta ſuare. ⁊ ab illis oīibꝫ q̄ vtrūqꝫ teſtamētū
int̄dicit. ſeīnumē et ieiunū cuſtodire. vt ſicut
caro exteri⁹ ieiunat a cibis. ita ⁊ mens interi⁹
ieiunet a vitijs. Ieiunauit itaqꝫ dn̄s q̄dragīta
diebꝫ ⁊ noctibꝫ. q̄ten⁹ in ciboꝝ ieiunio ſiḡfica-
ret nob̄ ieiuniū coꝛꝑis. ⁊ in dieꝝ numero ſigni
ficaret ieiuniū coꝛdis. Exemplo ſane ipius. h̄
numer⁹ dieꝝ pn̄ialiū in eccl'ia ē. Vn̄ ⁊ p⁹ ephi-
phaniā n̄ ſtatī incipit eccl'ia ieiunare. ſꝫ circit̄
poſt q̄draginta dies: q̄ꝫ ip̄o tp̄e ieiuniū ſuū ie-
iunij dn̄ici ꝯſecutiuū ſiḡficās Vn̄ beda. Qua-
drageſima ieiunioꝝ habꝫ auctēm. ⁊ in veteribꝫ
libꝛis ex ieiunio moȳſi ⁊ helȳe. ⁊ in euangelio.
q2 totidē diebꝫ dn̄s ieiunauit: dmōſtrās euāge
liū n̄ diſſentire a lege ⁊ ꝓphetis. In ꝑſona q̄ꝑpe
moȳſi lex: in ꝑſona helȳe ꝓphe accipiunt̄. Int̄
q̄s in mōte glīoſus apparuit. vt euidētius emi-

neret qd̄ de illo dicit apl'us. Teſtimoniū hn̄s a
lege et ꝓphis Hec Beda. Vn̄ et Albin⁹. Sicut
moȳſes legē. helȳas ꝓphetiā. ita dn̄s nr̄ euāge-
licā p̄dicatōeꝫ q̄draginta dieꝝ ieiunio dedicat.
Cōgrue etiā ieiuniū q̄drageſime ſtatutū eſt
ꝯfine paſſioni dn̄ice. q2 ſiḡt nos a mūdi amici-
tia debere ꝯtinē vt deū ſeq̄ valeam⁹. Vn̄ Aug.
Moȳſes ⁊ helȳas ⁊ ip̄e dn̄s q̄dragīta diebꝫ ieiu
nauerūt. vt inſinuaret̄ nob̄ ⁊ in moȳſe ⁊ in he-
lȳa ⁊ in xp̄o. hoc ē in lege ⁊ ꝓphis. ⁊ in ip̄o euā-
gelio id nobiſcū agi. ne ꝯfoꝛmemur ⁊ hereām⁹
huic ſeculo. ſꝫ crucifigam⁹ hoīem veterē. ⁊ car-
nis curā ne fecerim⁹ in ꝯcupiſcētijs. Congruit
eīm nr̄e deuotōi vt q̄ dn̄i crucifixi paſſionē ce-
lebraturi ſum⁹. repmēdaꝝ carnaliū volupta-
tū crucē nobip̄i etiā faciam⁹. ſicut dicit apl's.
Qui aūt ihu xp̄i ſūt: carnē ſuā crucifixerūt cum
paſſionibꝫ ⁊ ꝯcupiſcētijs. In hac q̄deꝫ cruce ꝑ
totā iſtā vitā q̄ ī medijs tēptatōibꝫ ducit̄: ꝑpe-
tuo dꝫ pendē xp̄ian⁹. Nō eīm ē in hac vita tp̄s
euellēdi clauos. de q̄bꝫ in p̄s dr̄. Cōfige clauis
a timoꝛe tuo carnes meas. Carnes eīm ſūt car
nales ꝯcupīe. claui ſūt p̄cepta iuſticie. His illas
timoꝛ dei ꝯfigit. q̄ nos illi acceptabilē hoſtiam
crucifigit. Sic ſemꝑ h̄ viue xp̄iane. Si ī ceno
limo greſſus n̄ vis īmergere: noli de iſta cruce
deſcendē. hec Aug. Sed caue ne de iſta cruce ꝑ
voluptatū admixtioneꝫ deſcendas. q2 (vt dicit
Aug.) nihil ꝓdeſt tota die lōgū duxiſſe ieiuniū
ſi poſtea ciboꝝ ſuauitate vel nimietate aīa ob-
ruat̄. Inſuꝑ hoc numero ſoluim⁹ decimas ⁊ p̄-
mitias dn̄o. Sūt eīm in āno tricētiſexaginta-
ſex dies. q̄ꝝ p̄terq̄ ſex dieꝝ decima ē tcigītaſex
⁊ ne ſex reſidui ī maneāt indeciati: addit̄ vn⁹.
q2 min⁹ addi nō p̄t. tres aūt alij ſuꝑadditi ſol-
uunt̄ ꝓ p̄mitijs. ꝑ quibꝫ ſil'r ſūt ieiunia q̄tuoꝛ
tp̄m ꝑ tres dies. Sicut ḡ in lege offerre iube-
mur p̄mitias et decias reꝝ. ita q̄dragīta diebꝫ
ieiunādo offerim⁹ p̄mitias ⁊ decias dieꝝ. Vt q̄
nobiſmetip̄is ꝑ acceptū annū vixim⁹: auctoꝛi
nr̄o nos ei⁹ in decimis ⁊ p̄mitijs ꝑ abſtinentiā
moꝛtificem⁹. et q̄ a ꝑadiſi gaudijs ꝑ cibū ceci-
dim⁹: ad hec (inquātuꝫ poſſum⁹) ꝑ abſtinētiā
ī ſurgam⁹. Igit̄ tp̄e q̄drageſime pl⁹ ſolito debe
m⁹ abſtinētie ⁊ deuotōi intēdē. ⁊ alioꝝ tp̄m ne-
gligētias hoc tp̄e ſcō diluē ⁊ emēdare. Hic
numer⁹ q̄dragenari⁹ multipl'r ē ꝯſecrat⁹. nā q̄-
dragīta ānis pauit dn̄s filios iſrl' pane āgloꝝ
in deſto. q̄dragīta mēſibꝫ p̄dicauit in mūdo. q̄-
dragīta ſeptimanis fuit ī vtero v̄gineo. q̄dragī
ta diebꝫ ieiunauit ī deſto. q̄dragīta hoꝛis fuit
in ſepulcꝛo. ab hoꝛa moꝛtis ꝯputādo. q̄dragīta
diebꝫ fuit p⁹ reſurrectōeꝫ cū diſcipl'is in mūdo
Itē ſm̄ Amb. q2 q̄dragīta diebꝫ aq̄ diluuij mū
dauerūt. ꝑ q̄s pc̄toꝛes extermīati fuer̄t. ⁊ exīn
celi ſerenitas illuxit ⁊ refuſa fuit. ſic ſacro iſto
ieiunij tp̄e abolent̄ pc̄ta ⁊ ī fulget diuīa clemē
tia. Cū ḡ ieiunaſſet dn̄s q̄dragīta diebꝫ et q̄-
dragīta noctibꝫ. n̄ vltra ꝓceſſit vel trāſijt ieiu-
nādo. ne īcredibilis videret̄ carnis aſſūptio. ⁊
vt virtus diuinitatis celaret̄ diabolo. q2 etiā tot

diebꝫ moyſes ieiunauit ⁊ helyas. et poſtea dñs eſuriit. Non aũt neceſſitate: ſꝫ volũtate eſuriit. et corpꝰ eſurire pmiſit. vt in ſe ⁊ veritatẽ hũane īfirmitatis oñderet. ⁊ occaſionẽ tẽptãdi diabolo daret. ac ĩfeſtatus mõſtraret. q̃lr̃ ſupare et vincẽ oportẽt. Scdm Criſ. Per q̃dragita dies nõ eſurire ñ erat hoĩs. poſtea aũt eſurire ñ erat dei. ⁊ iõ diabolꝰ ſicut dubiꝰ de xp̃o. accepit occaſionẽ tẽptãdi ipm. Moyſes ⁊ helyas q̃draginta diebꝫ ieiunauerũt. ſꝫ ieiunãtes eſuriebãt ⁊ ſitiebãt. xp̄s vo q̃draginta diebꝫ ñ eſuriit ſꝫ poſtea. Xp̄c autẽ noluit ieiunare pluſq̃ illi. ne deus a dyabolo putaret̃. nec minꝰ: ne purus hõ videret̃. Tũc ḡ diabolus ſentiẽs dñm eſurire. acceſſit vt tẽptaret. ſi poſſet eũ in pcĩm deijcẽ. et vt exploraret an filiꝰ dei eſſet. quẽ ſciebat q̃nq̃ ventuꝝ. ⁊ ſuã p eũ ptatem amiſſuꝝ. ſm Greg. Tẽptauit diabolus dñm eiſdẽ tribꝫ modis. q̃bꝫ primũ hoĩem deiecerat. Primũ hoĩem ſupauit gula in vetito pomo. vana gl'ia: dicẽs. eritis ſicut dij. auaritia dicẽs. ſciẽtes bonum ⁊ malũ. auaritia eñ etiã dr̃ ſcie ⁊ ſublimitatis ambitõ Sic ⁊ dñm tẽptauit: ſed victus receſſit. Dauid goliã pſtrauit tribꝫ lapidibꝫ de torrẽte. xp̄c diabolũ tribꝫ teſtionijs de lege. Et ſm Greg. cum tẽptatio tribꝫ modis fiat. ſ. ſuggeſtione. delectatõne. ⁊ ꝯſenſu. dñs ſola ſuggeſtione tẽptatus ẽ. q: delectatõ pcĩi mentẽ eius nõ momordit. nec cõſẽſus eũ ſupauit. Et iõ oĩs illa tẽptatõ foris ñ intus fuit. q: nihil ꝯdictõis ĩ ſemetipõ tolerauit. Vtꝝ aũt oẽs iſte tẽptatões facte ſint vna die vel diuerſ̃ ñ ẽ expreſſũ in ſcripturis. Prio itaq̃ tẽptauit eũ ꝯ gula; dicẽs. Si filiꝰ dei es. ſ. naturalis. et p ꝯñs in ptate ei eq̃lis: dic vt lapides iſti panes fiãt. Cogitabat eñ intra ſe: dicẽs. ſi lapides in panes ꝯuerterit: filiꝰ dei erit. ſi aũt ꝯuertẽ ñ poterit: hõ purꝰ apparebit. Hoc etiã eſuriẽti congrue dicebat̃. vt panes vidẽs. ĩmoderato cibi appetitu accẽderet̃. Nõſolũ experiri voluit an deꝰ eẽt. ſꝫ etiaꝫ q̃i hoĩem allicẽ voluit. vt eſuriẽs indebite delectaret̃ in cibo. ⁊ ſic vitio gule peccarꝫ. Vñ Hyla. Intẽdebat demonũ pnceps ex mutatõe lapidũ in panes. virtutẽ ptatis in deo agnoſcẽ. et in hoĩe oblectamẽto cibi: patiam eſuritõis illudẽ. Sꝫ ñ potuit diabolus mgr̃m decipe. Talr̃ eñ rñdit. ⁊ ſic ſe habuit. q̃ nec ipm ad gulã poterat inducẽ. nec deitatẽ eius ppendẽ. Nõ eñ in tẽptatõe ſuccubuit. ſeq̃ filium dei eſſe. nec negauit. nec aſſeruit. ſꝫ eũ auctẽ ſcripture ꝯuicit: dicẽs. Nõ in ſolo pane. ſ. corpali. viuit hõ ⁊ ſuſtẽtat̃: ſꝫ in oĩ v̄bo qd̃ pcedit de ore dei. cũ ſcꝫ voluntatẽ ſuã p ſcripturas reuelat. Vñ Aug. Certiſſime ſcitote fr̃es cariſſimi. q: q̃lis ẽ caro q̃ poſt multos dies nõ pcipit cibũ: talis ẽ aĩa q̃ nõ aſſidue paſcitur dei v̄bo. hec Aug. Hoc etiã dictũ dñi verificat̃ nõſolũ de vita ſpũali: ſed etiã de corpali. ſicut patet de moyſe qui ieiunauit q̃draginta diebꝫ et noctibꝫ v̄bo et alloquio dei ſpũalr̃ et corpaliter ſuſtẽtatus. Quaſi dicẽt. Nõ tm̃ pane corporali ſuſtẽtat̃ ⁊ viuit hõ: ſꝫ etiã ſpũali pane. ſcꝫ v̄bi dei. pane opatõis ſcte. pane gr̃e. tandem victurus ineternũ pane gl'ie. Et ideo ñ oportꝫ de lapidibꝫ panes facere. q: licet eſuriaꝫ tñ dñs pt ſolo ſmone eſurientẽ ſuſtẽtare. Vñ pſuaſio tua tẽptatio ẽ. cũ mentõeꝫ faciat ⁊ mihi ſuadeat tm̃ de cibo corpis. nõ de cibo mẽtis. Scdm Criſ. De veteri teſtamẽto teſtioniũ ptulit. atq̃ pcepit. vt ſiue famẽ ſiue aliq̃d aliud patiamur: nunq̃ tñ dñm rlinq̃mus. Dñs quidẽ ibi panes de lapidibꝫ facere potuit. ſꝫ noluit nec decuit. ⁊ iõ nõ fecit. Prio vt diabolũ eius diuitas latẽt Secũdo vt p hũilitatẽ et ſapiam magiſq̃ p potentiã vincere nos docẽt. Tertõ vt oñtatõnem fugere ſuaderꝫ. Quarto vt volũtatẽ tẽptatoris ꝯtẽpnẽt. q: fas ñ erat dñm volũtati eiꝰ obtpare. ⁊ alr̃ tẽptator ñ vincit̃ niſi ꝯtẽpnat̃. Quĩto vt doceret nũq̃ eẽ credendũ diabolo. et nihil faciendũ ad eius impiũ. etiã ſi bonũ et vtile ẽ qd̃ ſuggerit vel iubet. Moralr̃ ſepe ſuadꝫ diabolus vt lapis. i. durities pñie. ſub quadã ſpecie diſcretõis ꝯuertat̃ in panẽ. i. in delitias ⁊ mollitiẽ: dicẽs. Iã filius dei es. decetero tãta auſteritate ⁊ pñia nõ indiges. Sic iezabel vineã naboth ꝯuertit in ortũ oleꝝ. ſic libanꝰ ꝯuertit̃ in chermel qd̃ interptat̃ mollis. qd̃ fit frequenter honore feſtiuitatis vl' cã ſocietatis. ſic iudei petierũt a pylato ne corpꝰibꝫ manẽt in cruce in die feſto. Tũc diabolo iſta ſuadẽti eſt rñdendũ vt ſup ſm rñſionẽ dñi. Et nota hic exẽplo dñi reſiſtendũ eſſe gule. nã ab ipa inchoandũ ẽ. ſi cetera vitia volumꝰ ſupare. Videt̃ eñ q̃ q̃ gule ſuccũbit: inbecillis reddat̃ ad alia vitia deuincẽda. Vñ beda. Niſi pus gula refrenet̃: fruſtra ꝯ alia vitia laborat̃. Et iõ pmo hic ponit̃ temptatõ ꝯ gula. q: hec tẽptatõ pmo occurrit hoĩ ab infãtia. et alie ſequunt̃ poſtea. Quia ḡ dñs ieiunãs tẽptatus fuit. ſi tu ieiunaueris ⁊ tẽpteris ñ dicas q: ieiunij mei fructũ pdidi. Nã ſi ñ tibi pfuit ieiuniũ tuũ vt ñ tẽpteris: tñ pficiet vt a tẽptatõibꝫ nõ vicaris. Vt aũt aĩa a carne ñ vincat̃. neceſſe ẽ vt diabolo tẽptatori reſiſtat et deo rectori ſuiat. Vñ Aug. Vis: ſuiat caro tua aĩe tue. deo ſuiat aĩa tua. debes rgi vt poſſis regẽ. Sꝫ q: diabolus ſic vincẽ eũ nõ potuit. cogitauit apd̃ ſe: dicẽs ſicut ait Criſ. Homo iſte ſcĩs videt̃. ſcĩi aũt etſi ñ vincunt̃ de vicio gule. ſepe tñ vincũt̃ de aliq̃ motu vane gl'ie ⁊ ideo aſſũpſit dñm ⁊ portauit eũ in ſcĩam ciuitatẽ. i. in hiẽr̃m. que reſpectu aliaꝝ (in q̃bꝫ ydola colebant̃) dicebat̃ ſcĩa. q: diuio cultui deputata. pter templũ et ſãcta ſanctorũ q̃ erãt ibi. nec erat licitũ in lege ſacrificare alibi. Nũc aũt dr̃ ſancta. pter ſacr̃a nr̃e redẽptõis ibi patrata Scdm Criſ. ex patiẽtia nõ ĩpotẽtia ſe pmiſit aſſumi. et hoc corpaliter. q: ſm gloſã. veriſimile ẽ diabolum in hũana ſpecie apparuiſſe. ſꝫ tñ xp̄c ſic egit vt a nemine videret̃. ⁊ ſm aliq̃s eũ in brachijs portauit. ſm alios ad manũ duxit: qui ſequebat̃ eũ quaſi athleta ad temptationẽ ſponte pficiſcens. Conſidera hic benignitatem et patientiaꝫ dñi. pmiſit eñ ſe portari et

ꝯtrectari ab illa cruēta beſtia.q̄ ſuū et omniū
amicoꝝ ſuoꝝ ſāguinē ſitiebat. Nec miꝝ (ſcd̄m
Gre) ſi ſe ab illo ꝑmiſit duci. qui ſe ꝑtulit a mē
bris illiꝰ crucifigi. Et ſtatuit ac collocauit euꝫ
ſupˢ pinaculū tēpli vt eū ď vana gl'ia tēptaret
ibi. Sciēdū aūt ꝙ in tēplo erāt tres māſiōes.
Pꝛia pauimētū vſqꝫ ad pꝛimū tabulatū ſiue ſo
lariū. altitudīs trigīta cubitoꝝ. Secūda a pri
mo ſolario vſqꝫ ad ſecūdū. trigīta etiā cubitis
alta. Tertia vſqꝫ ad tertiū ſolariū qđ erat tectū
tēpli ñ cameratū ſꝫ planū. altitudīs q̄dragīta
cubitoꝝ. Q̄dlibet aūt ſolariū hēbat in circuitu
exteriꝰ vnū deābulatoꝛiū. ⁊ iſta ābulatoꝛia ſm̄
mgr̄m in hiſtoꝛijs dicūť pinacula. ſuꝑ quorū
vnā xp̄m ſtatuit diabolꝰ. ⁊ forte in eminētio-
ri vel forte īferiori. vbi ſcribe ⁊ ſacerdotes allo
quebanť ꝓpl'm exponēdo legē dñi. Et nota ſm̄
glo. ꝙ in eo loco diabolꝰ xp̄m de vana gl'ia tē-
ptabat. in q̄ multos ꝑ vanā gl'iam in cathedra
doctoꝝ decepat. Et ſilr̄ volēs explorare qđ ſupˢ.
tēptauit eū de vana gl'ia: dicens. Si filiꝰ dei es
mitte te deoꝛſū. Quaſi dicēt. Uirtute ꝓpa potes
ſine ꝑiculo te mittē deoꝛſū. et etiā ꝓpť miſteriū
angeloꝝ tibi ſuiētiū ⁊ te cuſtodiētiū. Cogita-
bat ꝙ ſi ꝑ aera volādo ſine leſione deſcēderet: fi
lius dei eſſet. ſuaſitqꝫ vt deoꝛſū ſe mittēt. vt ſic
cadēdo et nō ſe ledendo hoīes mirarenť. et ipm̄
tāꝗ̄ dei filiū reuererenť. ⁊ inde occaſionē ina-
nis gl'ie aſſumēt. cū oīs ciuitas laudaret eū et
magnificaret. Uere diabolica vox. q̄ ñ ad celi
aſcenſū ſꝫ ad deſcēſū ꝓuocat. ⁊ mētē hoīs de al-
tiori gđu meritoꝝ ꝑcipitare ꝯtēdit. Nō eñ q̄s
decipit ſurſū aſcēdē mouet. ſꝫ in ýma ꝓuocat ⁊
deoꝛſū ruere ſuadet. qꝛ optat oēs cadē. q̄ ſe ſen-
tit ꝑ oībꝫ cecidiſſe. Diaboli q̄ppe ē ſtātes deoꝛ-
ſū mittē. dei aūt iacētes ſurſū erigē. Dicēs aūt
mitte te deoꝛſū: infirmitatē ſuā manifeſtat. qꝛ
nemini ꝑt nocē niſi ipe deoꝛſū ſe mittat. Nam
ipſe q̄ oēs deorſū cadere deſiderat. ꝑſuadere
quidem ꝑt. ꝑcipitare nō ꝑt. Uñ Criſ. Nō dixit
mitto. ne vim facē videať: ſꝫ mitte deoꝛſū dixit
vt oñderet ꝙ vnuſquiſqꝫ nr̄m libertate arbitrij
et volūtatis ſue culpa cadit in moꝛtē. Illiꝰ eſt
quidē ſuadē: ſꝫ nr̄m ē ꝑſuaſiones eiꝰ ꝑ legis ob-
ſeruātiam ſuꝑare. Et qꝛ xp̄c ſupˢ vſus ē auctē.
iđ ⁊ ipe auctem aſſumit ſcripture. ⁊ hoc nō vt
ꝟtutes ꝯſtruat et doceat: ſꝫ vt erroꝛes ingerat
⁊ fallat. Uñ ſubiūgit. Scriptū ē eñ de te ſcꝫ in
pſalmo. qꝛ āgelis ſuis mādauit de te. vt ꝯſuēt
te a nocumētō. ⁊ in manibꝫ tollēt te ďducēdo. ne
forte offēdas ad lapidē pedē tuū: malū incurrē
do. Manus angeloꝝ dr̄ h̄ ꝑt̄as eoꝝ duplex. ſcꝫ
ꝑt̄as ſuādi a malo. et ꝓmouēdi ad bonū. ita ꝙ
ꝑma ē ſiniſtra ſecūda dexť. Auct̄s hec ñ eſt ad
ꝓpoſitū. qꝛ (ſm̄ Hiero) ñ itelligiť ď xp̄o capite
ſꝫ de mēbris. i. q̄libet iuſto. Xp̄c eñ nō poꝛtať
manibꝫ angeloꝝ. ſed ipe ꝟbo ꝟtutis ſue poꝛtat
āgelos ⁊ oēm creaturā. nec īdiget āgeloꝝ auxi
lio q̄ maioꝛ ē āgelis. Eſt ḡ auct̄s illa ſm̄ gloſā
ſic exponēda. ꝙ āgelis ſuis āmiſtratoꝛijs ſpiri-
tibꝫ deꝰ mādauit de te viro iuſto. q̄cunqꝫ ſis. vt

tollāt te. ī maībꝫ ſuis. i. auxilijs ſuis ſuſtollāt ⁊
ita cuſtodiāt te. ne offēdas pedē. i. mētē vl' affe
ctū mētis. ad lapidē. i. ad aliqđ offēdiculū pcti.
lapis ei dr̄ q̄i ledēs pedē. Uñ oīs pcti ⁊ ruine oc
caſio ad quā ꝑt offēdi affectꝰ mētis: noīe lapi-
dis itelligiť. Eſt ḡ ſēſus ꝙ āgel' mādauit deꝰ vt
cuſtodiāt hoīeꝫ iuſtū a pctis. Nō ꝙ bonꝰ hō ꝯfi
dēs ď cuſtodia āgeloꝝ. ďbeat ſe ꝑcipitiō expone
ad ſuggeſtionē ďmonū. Ex q̄ loco ⁊ illđ ꝯḡſciť
qꝛ ad cuſtodiēdū ſctoꝝ vitā āgeli deputāť. Ma
le ḡ inꝑ̄ptať diabolꝰ ſcꝑturā. ⁊ itellectū eiꝰ ꝑuer
tit. et ſic inꝑtinenť allegauit. Itē allegauit in-
cōplete. qꝛ etſi eſſet de xp̄o. etiā illud qđ ſequiť
debuerat memiſſe. ſ. ſuꝑ aſpidē ⁊ baſiliſcū ābu
labis. ⁊ ꝯculcabis leonē ⁊ draconē. Ipe eñ dia
bolus ē aſpis ⁊ baſiliſcus. ipe leo ⁊ draco. queꝫ
in tēptatōibꝫ xp̄c ꝯculcauit. Iđ ꝑtem ſcriptu
re q̄ ꝓ ſe facit: tāꝗ̄ ſuꝑbus inducit. ꝑtem ꝟo q̄ ꝯ
ſe ē tāꝗ̄ aſtutꝰ dimittit. Nā de angeloꝝ auxilio
q̄i ad infirmū loquiť. de ſui ꝯculcatōe q̄i tergi-
uerſatoꝛ tacet. Sed et hic auctē ſcripture ad-
uerſariꝰ deuiciť. ⁊ ſua intentōe fruſtrať. Scd̄m
Hiero. In oībꝫ his tēptatōibꝫ diabolꝰ hoc agit.
vt itelligat ſi filiꝰ dei ſit. Sꝫ dñs rñſionem ſic
tēperat. vt eū ābiguuꝫ relinq̄t. Uñ rñdens: ait
illi. Scriptū ē ⁊ dictū. ſ. cuilibet hoī. ñ tēptabis
dñm deū tuuꝫ. ſ. q̄diu aliť euadere poteris. ego
aūt hō ſū. et aliť poſſū deſcēdē ꝗ̄ ꝑ iactātiā me
ꝑcipitare. et iđ nolo deuꝫ tēptare. Multipliciť
aūt q̄s tēptat deū. ſ. indebite explorādo dei po-
tentiā. vel indebite exꝑiendo eiꝰ voluntatē. vel
indebite īquirēdo eius ſapiam. vel indebite ex-
periēdo qđ poſcit apud deū. Sꝫ hec ſūt vitāda.
q̄diu hō habꝫ ex hūana rōne et facultate aliđ
qđ faciat. Uñ hic ē argumētū. ꝙ q̄ñcūqꝫ homo
habet aliq̄d qđ ꝑt facere ſm̄ viaꝫ hūane rōnis
vel ꝯſilij vel auxilij ad euadendū ꝑiculū. ñ de-
bet illud obmittē querēdo diuinū exꝑimentū.
qꝛ ſm̄ Aug. Si ꝑiculū quātū caueri ꝑt nō ca
ueret. magis tēptaret deum ꝗ̄ in deū ſperaret.
Uñ q̄uis deꝰ oīa poſſit: diſcipulis tñ ſuis ait.
Si vos ꝑſecuti fuerīt in ciuitate vna: fugite ī
aliā. Et ipe idē fugit ⁊ latuit. Et ꝓpť hoc ꝓbatio
ferri cādētis ⁊ monomachie. i. duelli tāꝗ̄ illici
ta ꝓhibenť in iure. Si ꝟo deficit hūana rō ⁊ ꝓ-
uidētia. ⁊ hō ñ habꝫ aliud qđ faciat: tūc ſecure
ad dei potētiā ſe ꝯuertat. et ſue ꝓuidētie ꝯmit-
tat. ñ tēptādo: ſꝫ deuote ꝯfitēdo. qꝛ ſic ñ ē dicē-
da tēptatō. Sꝫ qꝛ xp̄c adhuc hēbat q̄d faceret.
qꝛ boni erāt ibi ḡdus ꝑ q̄s de pinaculo deſcēdē
poterat. iđ diabolo ſic rñdebat. Ubi Criſ. Ni-
hil motꝰ. nihil indig̃tus: ſꝫ cū multa modeſtia
ſcripturarū ei rurſus voce rñdet. nos vtiqꝫ do-
cēs. qꝛ diabolū ꝑ paciam atqꝫ tolerātiā ñ ꝑ ſig̃
ſuꝑari. nihilqꝫ ad oñtatōem nr̄i. atqꝫ ad amo-
rē facere gl'iandi. Et itēꝝ. Aſpice aūt quomō
nō turbatus ē dñs. imo de ſcripturis humili-
me cū iniquo diſceptat. ⁊ ꝯfoꝛmeris xp̄o ꝓpoſ-
ſe. Nouit diabolus arma xp̄i quibꝫ ſuccubuit.
Ex māſuetudine eū cepit. ex humilitate ďuicit.
Tu q̄ꝫ cū videris hominem effectum diabolum

et tibi obuiantē: eo mō deuincas. Doceas ani-
mā tuā formare os ꝯdecens ori xp̄i. Sicut em̄
cū romanus forſitā reſidet iudex. nō exaudiet
rn̄ſum ignorātis eo mō loqui. ſic ⁊ xp̄c niſi ſuo
mō loq̄ris. nō exaudiet te. nec vocabit te. Hec
Criſ. Moralit̄ multos dẏabol⁹ eleuat in altuꝫ.
vt facilius ad g̃uiorē trahat caſū. ſicut cornix
nucē eleuat vt ab alto deijciēdo frāgat. ſic ⁊ pu
gil ſociū a terra ſubleuat vt ꝓſternat. Multi ei
ducunt̄ in altū platōnis ⁊ deijciunt̄ ibi. qui in
valle ſimplicis ſtat⁹ fuerāt ſecuri. In mōtib⁹ ei
gelboe ceciderūt fortes iſrl̄. Vñ ſm̄ Aug. quā
to q̄s in loco ſupiori. tāto in piculo maiori ver
ſat̄. Et ſm̄ Criſ. Prelatos ſubuertit elatio. iō
ad talem locū dn̄s ſe aſſumi pmiſit. nec tn̄ ibi
dẏabolo ꝯſenſit. vt in talib⁹ locis poſiti diabo
lo reſiſterēt. Sup̄ pinnaculū templi etiā dẏa-
bolus hoīeꝫ ſtatuit. quo ſe ceteris meliorē eſti-
met. et p falſā hūilitatē deorſum ſe mittat. Ex
tūc g̃ ſm̄ Bern. Quia dn̄s nihil oſtendit diui-
nitatis. arbitratus hoſtis eum eſſe hominem.
Temptauit eū tertio vt hominem. Exinde em̄
aſſumens eū: reportauit em̄ eum in montem
valde excelſū ſecūdo miliario a quarētena ver
ſus galileā. vt ſcꝫ locus ꝯgruat tēptatōni. vt ſi-
cut in deſ͛to vbi ē eſuries: tēptauit d̉ gula. ſup̄
pinnaculū vbi cathedra ē doctoꝝ de vana gl̄ia
ſic in mōte vbi vident̄ hec tpalia: tēptat d̉ aua
ritia. Et oñdit ei oīa regna mūdi. n̄ ea q̄ neſcie
bat indicādo. ſꝫ ſm̄ Criſ. oſtendit ei ac ſi aliq̄s
in loco excelſo poſitus: manū extēderet: dicēs
Ecce ex illa pte eſt affrica. ex illa paleſtina. ex
illa grecia. ex illa ẏtalia ⁊ huiuſmōi. Vel oſtē-
dit. i. expoſuit et enarrauit ei in momēto et in
breuib⁹. oīa regna mūdi. i. oīm regnoꝝ pom
pā et gl̄iam ac magnitudinē. vel oīa ꝯcupi-
ſcibilia in mūdo. ſicut ſūt diuitie. delitie. ⁊ ho-
nores. vt q̄ſi ſpecioſa et delectabilia ſuaderet. et
vel ſic euꝫ ſibi ſubijceret. Momētū ē decima ps
pūcti. vel q̄drageſima ps hore. pūctus em̄ q̄rta
ps hore ē. p hoc g̃ ſignificat̄ breuitas vel trāſi
tus honoꝝ tpaliū mōib⁹. Vñ Amb. Bene at̄
in momēto tpis ſecularia ⁊ terrena mōſtrant̄.
nō em̄ tā cōſpectus celeritas indicat̄. q̄ cadu-
ce fragilitas p̄tatis exp̄mit̄. In mom̄to em̄ cū
cta illa ptereūt. ⁊ ſepe honor ſeculi abit anteq̄
venerit. Et temptauit eū de auaritia dn̄m oīm
ex arrogātia et iactātia: pmittens mēdacit̄ q̄
dare nō poterat: et dicēs. Hec oīa tibi dabo et
te regē faciā. ſi cadēs tanq̄ inferior adoraueris
me. tanq̄ ſupiorē. qd̉ vere eſſet cadere ⁊ diabo-
lo ſe ſubijcē. Vñ Criſ. Nihil em̄ ſic dẏabolo ho
minē ſubijci facit. vt inhiare opib⁹ ac habendi
amore ſupari. Et iterꝝ. Regna mūdi pmittit illi
q̄ regna celoꝝ credentib⁹ preparauit. Gl̄iam ſecu
li pollicet̄ ei qui dn̄s ē gl̄ie celeſtis. Spōdet ſe
vniuerſa dare. q̄ nihil habet: ei qui oīa poſſidꝫ
Ab eo ſe iubet adorari in terra. quem angeli ⁊
archāgeli adorāt in celo Hec Criſ. Vbi ⁊ glo.
Ecce antiq̄ dẏaboli ſupbia. Sicut em̄ in p̄nci-
pio voluit ſe ſilēm deo facere. ita nūc volebat

diuinū cultū ſibi vſurpare. Et eſt hic notandū.
q̄ ſi ꝯſideremus p̄ncipiū huius tēptatōnis. tūc
tēptatio ē auaritie. ſi finē. tēptatio ē ẏdolatrie
et hn̄ iūgit̄. q: auaritia ē ẏdoloꝝ ſuitus. Cōſi-
derandū etiā q̄ gl̄ia mūdi que cū mūdo pitura
ē: in mōte et in ſupcilio demōſtrat̄. ⁊ diabolus
hoīem ducere ad montē nitit̄. vt corruat et ei
ſubijciat̄: ſuadens vt ſuiat ei. negligēs iuſticiā
dei. a cuius ſuitio libēt nos xp̄c p nob tēptat⁹
et paſſus. Dn̄s aūt ad cāpeſtria et hūilia deſcē
dit vt diabolū hūilitate ſuparet. Nec intuebat̄
ſibi oñſa oculo ꝯcupīe ſicut nos. ſꝫ ſicut medi-
ci ſine leſione vident morbos. Cum g̃ volueris
fieri magnus ⁊ altus. ⁊ ante oculos mētis iſta
ꝓponis: ſcito q̄ dẏabol⁹ tibi regna mūdi oñdit
q̄ ſi ꝯſequi volueris. neceſſe ē vt pcidēs diabolū
adores. q: adoraturus diabolum ante corruit
⁊ nunq̄ ſine caſu dẏabolus adorat̄. Vñ Amb.
Habet ei ambitio domeſticū piculū. et vt dn̄et̄
alijs: prius ſuit et curuat̄ obſequio. vt honore
donet̄. et duꝫ vult eſſe ſublimior: fit remiſſior.
Oīs quidē p̄tas et ordinatō p̄tatū a deo eſt:
ſꝫ a malo p̄tatis ambitio. Nec ē p̄tas mala: ſꝫ
is qui male vtit̄ p̄tate. Docemur g̃ ambitōem
deſpicē. eoq̄ dẏabolice ſubiacet p̄tati Hec Am
bro. Sꝫ ⁊ hic homicida ille ſuccubuit. ⁊ dn̄s
et victor auctē diuina ꝯminatus eū abiecit. et
abſcedere iuſſit: dicēs. Vade et recede a me. ſ. in
ignē eternū ſathana: qui veritati ⁊ hoīm ſaluti
aduerſaris. In q̄ (vt ait Criſ) finē tēptādi dia
bolo ponit. ne pgrediat̄ vlterius tēptāe. Cōti-
nuo em̄ illū in fugā vertit. neq̄ alijs iā eū per
ſemetip̄m tēptatōnib⁹ appetijt. Vbi etiaꝫ doce-
mur ꝓprias iniurias portare. ſꝫ nullo mō dei in-
iurias tolerare. Vñ Criſ. Xp̄c cū paſſus fuiſſet
tēptatōis iniuriā. dicēte ſibi dẏabolo. ſi fili⁹ dei
es mitte te deorſū: nō ē turbat⁹. nec diabolum
icrepauit. Nūc aūt qn̄ dẏabol⁹ dei ſibi vſurpa
uit honorē: dicens. hec oīa tibi dabo ſi cadens
adoraueris me: exaſpatus ē. et repulit euꝫ: di-
cēs. Vade ſathana: vt nos illius diſcam⁹ exem-
plo. nr̄as quidē iniurias magnimit̄ ſuſtinere.
dei aūt iniurias neq̄ vſq̄ ad auditū ſufferre.
qm̄ in ꝓprijs iniurijs eē quēpiā pacientē: lauda
bile ē. iniurias aūt dei diſſilare nimis īpium ē
Vbi et Hiero. Nō vt pleriq̄ putāt: eadē ſatha-
nas vt apl̄s petr⁹ ſnia ꝯdemnat̄. petro em̄ dr̄.
vade retro me ſathana. i. ſeq̄re me. q̄ ꝯtrari⁹ es
volūtati mee. hic vo audit vad̉ ſathana. ⁊ n̄ dr̄
ei retro me. vt ſubaudiat̄. Vade in ignē eternū
q̄ patus ē tibi ⁊ angelis tuis. Deīn dn̄s ſubiun
git. Scriptū ē oīm hoī. Dn̄m oīm. ſ. p potētiā.
deū ſcꝫ p creatōnem. tuū ſcꝫ q̄ debet eſſe tuus p
cultū ſpālem. adorab interius fide. ſpe. ⁊ carita
te. et illi ſoli ſuies exterius ſuitute latrie. Et
p hoc ſm̄ Aug. Nō excludit̄ ſuitus d̉bita dn̄is
tpalib⁹. Et ſm̄ Bedā. iubemur hic ſoli deo ſui
re ſuitute latrie. q̄ ſoli diuinitatis cultui debe
tur. vn̄ ⁊ hi qui hāc ẏdolis impendūt: ẏdolatre
nūcupant̄. ſꝫ ab apl̄o iubemur p caritatē inui
cem ſuire ſuitute dulie. que cōmūis ē. ſiue deo

ſiue homini. ſiue cuilibet rerum nature. Itaqȝ
(vt ait Beda) dicēs dyabolus ſaluatori. ſi pci-
dēs adoraueris me. eꝯ̄rio audiuit. q̄ ipe magis
adorare eū debeat deuȝ et dn̄m ſuū. Quaſi ſibi
diceret. Nō ego te. ſȝ tu me debes vt deū adora
re. Sȝ adoratō diaboli ſubiectōis ē. n̄ deuotōis
Ex ſupdicto ordine tēptatōis patȝ. q̄ diabo
lus incipit a leuioribꝫ ⁊ pcedit ad ḡuia. deinde
ad ḡuiora. ⁊ tandē ad ḡuiſſima. Incepit enī a
tēptatōne leui. qn̄ tēptauit eū de gula. q̄ tēpta
tio leuis eſt: maxime tp̄e famis. et finalit̄ poſt
alias puenit ad ḡuiſſima. qn̄ temptauit eū de
ydolatria. Vicit aūt xp̄c ipas tēptatōes. eis in
ſuis pncipijs obuiādo. Nā mox cū diabol⁹ tem
ptatōnes inferebat: xp̄c eas repellebat. Sic ⁊
hō mox vt diaboli tēptatōes ſenſerit: eas ī ſuo
initio debȝ repellē. Nā (vt dicit Hiero) Lubri
cus ē ſerpēs ātiqu⁹. ⁊ niſi capite teneat̄: totus
ſtatī illabit̄. Habȝ enī ſerpēs infernalis caput
ſcȝ malā ſuggeſtionē. hȝ corpus. ſ. ꝯſenſū. ha-
bet caudā. ſ. opis ꝯſumatōem. Vbi aūt poīt ca
put ſuggeſtiōis: ſtatī ponit corp⁹ ꝯſēſus. et vbi
ponit corpus ꝯſēſus: ſtatī ponit caudā opis. ⁊
iō in ſuo capite. i. in ſua ſuggeſtione ē ꝯteren-
dus. et tūc nocē n̄ poterit. nec q̄tū ad corpus.
nec q̄tū ad caudā. q̄ ā putato capite ſuggeſtio
nis: tota ē ꝯfracta vis ſerpētis īfernalis. Et
ꝯſumata. i. ſupata om̄i tēptatōe ad quā explē-
dā dn̄s venerat. lucifer n̄ inueniēs q̄d agēt. au
dito dei noīe reliquit eū. quē tn̄ nūq̄ tenuit. q̄
ſupat⁹ a tēptatōe ceſſauit. et receſſit ab eo tāq̄
victus et ꝯfuſus. vſqȝ ad tp̄s. poſtea enī nō tn̄
doloſe tēptaturus. ſȝ apte p iudeos eū ⁊ in ſe ⁊
in mēbris ſuis īpugnatur⁹ aduenit. q̄ appropī
quāte tp̄e paſſionis. pſecutōem ei p pncipes ſa
cerdotū ſuſcitauit. nō p ſeipm ſolū: ſȝ ⁊ p alios
ac p organa ⁊ inſtrum̄ta ſua ꝓpria cepit eū im
pugnare: putās eū mortis timore deijcē. Scōm
Criſ. diabolus n̄ q̄ obediēs pcepto: receſſit. ſȝ
diuinitas xp̄i et ſpūſſāctus q̄ erat in eo. excuſ-
ſit iā diabolū. q̄d quidē ad nr̄am pficit ꝯſola-
tionē. q̄ n̄ tādiu hoīes dei diabol⁹ tēptat q̄diu
vult: ſȝ q̄diu xp̄c pmittit. etſi eū pmittat pau-
liſper tēptare ad nr̄aȝ vtilitatē. tn̄ repellit ꝓpē
nr̄am infirmitatē. q̄ nō patit̄ nos tēptari vl-
tra q̄ poſſumus ſuſtinē. Vn̄ Aug. Si tantum
poſſet nocē diabolus quātū vult. aliq̄s iuſtoꝝ
nō remanēt. Tribꝫ aūt pmiſſis ꝯgreſſionibꝫ in
quibꝫ adhuc exercet̄ militia xp̄iana: oīs tēpta
tio dr̄ ꝯſumpta in ſuis radicibꝫ ⁊ ſupata. q̄ in
gula. ſupbia. auaritia. ex q̄bꝫ tēptatō orit̄: oīa
vitia ſibi ꝯfederata ſūt pempta. In his ei tribꝫ
ē oīm materia delictoꝝ. q̄ꝝ ſemīa in ipa origi-
ne ſūt cauēda. q̄ iohē atteſtāte om̄e q̄d in mū
do ē: ꝯcupia carnis ē. ⁊ ꝯcupia oculoꝝ. et ſup-
bia vite. Cui triplici hoſtis telo. totidem arma
defēſionis. ſ. ſcutū triangulū oppone dēbem⁹. vt
ieiunio ꝯcupiam carnis. orōne ſupbiā. elemo-
ſina auaritiā repellam⁹. Sicut aūt ille hoſtis
antiqu⁹ a dn̄o vſqȝ ad tp̄s receſſit. ⁊ tp̄e paſſio-
nis rediēs. nō in dolo ſȝ apte eū impugnauit. ſic
et nos aliqn̄ tēptare intermittit. ⁊ qn̄ in tēpta
tione n̄ pualet: a nob̄ vſqȝ ad aliud tp̄s recedit
vt q̄ ſecuros inueniēs repēte rediēs. facili⁹ in-
opinat⁹ irrūpat. Inſtruimur ḡ hic ad caute
lā. q̄ licȝ aliquā tēptatōem ſupemus. ſemp tn̄
diabolū ad pugnā patū īuenim⁹. Tp̄e vo paſ-
ſionis oīno victus diabol⁹ religatus ē in infer
nū. in diebꝫ antixp̄i ſoluēdus. ſm apocalipſ io
hānis. Vn̄ Aug. inuit. q̄ iſte tēptator fuerit lu
cifer pmus angel⁹. ille ſupior. qui pmū hoīem
ſupauerat. Credendus ē aūt ipe diabolus hoīs
formā ad horā aſſūpſiſſe. in qua dn̄m circūdu-
cere et ei colloqui poſſet. Et notādū q̄ ordo
tēptatōnū xp̄i. ſic ſm matheū poſitus fuit ſm
ordinē tēptatōnum ad q̄ fuit iſte. In quacūqȝ
die comederitis. ecce gula. eritis ſicut dij. ecce
īanis gl'ia. ſciētes bonū ⁊ malū. ecce auaritia
q̄ nō eſt tm̄ pecunie. ſȝ ⁊ ſublimitatis ⁊ ſcie. cū
ſup modū ambit̄. Scōm vo Augu. Certū nob̄
n̄ eſt q̄ fuerit ſecūda ⁊ que tertia. Sȝ duo euā
geliſte varie narrāt. pt ratio aſſigni. q̄ vna tē-
ptatio eſt de cupiditate pncipl'r. alia de elatōe.
et frequēter ꝯtingit. q̄ vnū vitiū ex alio naſci
tur et ecōuerſo. ideo matheus pponit vnā Lu-
cas vo aliā. Vn̄ Remigius. Ob hoc euāgeliſta
rū hanc iſte. illā vo ille pmittit. q̄ īanis gloria
et auaritia abinuicē ſe gignūt. Xp̄c vo diabo
lū in temptatōne gule ſupauit et hoc quondā
in ydolo belis et draconis pfigurauit. In babi
lone enī ydolū belis p deo colebat̄ q̄d multū co
medere ⁊ bibere dicebat̄. q̄d daniel deſtruxit et
ſacerdotes eius interemit. Ibidē etiā in ſpelūca
draco latitabat. quem gens tanq̄ deū eſtima-
bat. cui ſacerdos ſtatutis horis cibū offerebat
Daniel aūt maſſā de pice ⁊ adipe ⁊ pilis ꝯfecit
et in os draconis iniecit. Quā cū ꝯmedit: ſtatī
eſt erupt⁹. et ſic vterqȝ deuorator et guloſus p
danielē ē deſtruct⁹. ⁊ iō daniel xp̄m deſiguit. q̄
tēptatōem gule ſupauit. Xp̄c etiā ſupauit dia
bolū in tēptatōne ſupbie. ⁊ hoc pfiguratū fuit
olī in dauid ⁊ nece golye. Golyas ſupbiſſime d̄
fortitudie ſua ſe iactauit. quē dd̄ cū funda ad
terrā deiecit. et ꝓprio gladio int̄fecit. Golyas gi
gas figurā ſupbi tenet luciferi. dd̄ aūt paſtor q̄
hūc pſtrauit: xp̄c ē. q̄ in tēptatōe ſupbie hūilit̄
triūphauit. Tertō xp̄c diabolū ī tēptatōe aua-
ritie ſupauit. q̄d ⁊ dd̄ in nece leonis ⁊ vrſi pfi-
gurauit: leo ⁊ vrſus auaritiā figurabāt. q̄ au-
ferēdo ſibi ouē eam ppetrabāt. Dauid aūt ouē
ſuā eripiēs: raptores int̄fecit. ⁊ xp̄c ſupata tē-
ptatōne auaritie: ſathanā a ſe reiecit. Abie-
cto aūt ſathana acceſſerūt āgeli ⁊ tanq̄ victori
miſtrabāt ei. ſic q̄ virilit̄ pugnādo ꝯ̄ diabolum
triūphauerit: miniſterio ⁊ ꝯſortio angeloꝝ di
gnus erit. De tēptationū vo ſuggeſtionibꝫ ſic
dicit Criſo. Nunc breuiter pſtringamus q̄d ſi-
gnificēt xp̄i tēptatōnes. Ieiuniū ē abſtinentia
rei male. Qn̄ vo quis inflat⁹ fuerit q̄ſi ſāctus:
ductus eſt q̄ſi ſup tectū. Et hec tēptatio ſequit̄
primā. qm̄ victoria tēptatōnis gl'iatōem opat̄
et fit cauſa iactātie. Fuge exaltatōem cordis.

⁊ nō patieris ruinā. Aſcēſio aūt mōtis ē ꝓceſſio
ab altitudīe diuitiaꝝ ⁊ glīe hꝰ mūdi. q̄ ꝯ ſupbia
cordis deſcēdit. Ut aūt dic̄ Bern. q̄ q̄rtā tēpta
tōez de dn̄o n̄ legit: ignorat ſcripturā q̄ dic̄. q̄ tē-
ptatō ē vita hoīs ſup t̄rā. Aplś q̄ꝫ dic̄ eū fuiſſe
tēptatū ꝑ oīa ꝓ ſīilitudīe abſq̄ꝫ pctō. Uoluit
aūt xp̄c tēptari plibꝫ ex cauſ. Pria ē ſm̄ Greg.
vt ꝑ ſuā tēptatōez nos a nr̄is liberaret. ſicut ꝑ
ſuā mortē nos a nr̄a liberauit. Secūda eſt ſm̄
Hyla. vt cautos nos facēt. ne ſcꝫ aliq̄s quātūcū
q̄ꝫ ſctūs ꝓſumat ꝯ ſe q̄ſi de tēptatōibꝫ ſit īmunis.
Et iō pꝰ baptiſmū ⁊ accepto ſpūſctō temptari
voluit. vt oñdēt q̄ ſāctificatis maior pugna ī-
cūbit. Tertia ē ſm̄ Aug. vt nobis exemplū pu
gnādi daret. et ꝑ hoc nos inſtrueret. ⁊ vt eſſet
mediator nonſolū ꝑ adiutoriū ſed etiā ꝑ exem-
plū. Quarta eſt ſm̄ Criſo. vt nos aiaret. vt ſcꝫ
nemo turbet̄ de tēptatōnibꝫ ꝑter ſpem irruēti
bus dū etiā xp̄m videt ſubdi temptatōibꝫ. Qui
ta eſt ſm̄ Leonē vt dyabolū vinceret. ⁊ vincen
do eius virtutē ⁊ audatiā recipet. Sexta ē ſm̄
Apl'm. vt temptatis melius miſereri et ꝯpati
ſciret. et nobis de ſua miſcdia ſpem faceret. q̄z
homo tēptatus facilius miſeret̄ ⁊ ꝯpatit̄ tem
ptatis. Item temptari voluit vt tēptatis ꝯſo-
latōem daret. fuit em̄ tēptatus ſtatim q̄n fuit
baptizatus. q̄n a pr̄e filius ē appellatꝰ. q̄n ſpūſ
ſctūs in ſpecie colūbe ſup eū māſit. q̄n celuꝫ ſibi
apertum fuit. q̄n q̄draginta diebꝫ et noctibꝫ ieiu
nauit. vt ꝑ hoc det̄ intelligi. q̄ ſi aliq̄s tēptat̄
nō ꝓpter hoc ē minus a pctō mūdatus. nō ē mi
nus dei filiatōe dignus. n̄ ē minus ſpūſctō ple
nus. n̄ ē minus celo dignꝰ. nō ē minus in pn̄ia
ſua deo acceptꝰ. Igit̄ q̄z dn̄s ſic fuit ꝯtrectatꝰ
et tēptatus: nō miremur ſi nos tēptamur. ⁊ q̄z
in om̄ibꝫ vicit: nitamur ⁊ nos eius adiutorio
vt vincamꝰ. Nec in aliq̄ v̄tute nr̄a ꝯfidamus:
ſꝫ totā ſpem ⁊ fiduciā in adiutorio altiſſimi po
namꝰ. Et ſicut vbiq̄ꝫ dn̄s aduerſariū ſuū. n̄ vir
tute potētie ſꝫ auctē ſcripture ꝯuicit: dicēs. ſcri
ptū ē. q̄z hūilitate n̄ potētia eū vincē. et ſue pa
ciētie nob̄ exēplū ꝓbere volebat. ſic ⁊ nos quo-
tiēs a ꝑuis hoībꝫ aliq̄d patimur: ad doctrinaꝫ
potiuſq̄ ad vindictā excitemur. ⁊ aduerſarios
nr̄os hūilitate et patia magiſq̄ ſupbia ⁊ potē-
tia vincamꝰ. Attēde itaq̄ꝫ ex ꝑdictis documē
tū. q̄ dn̄s in om̄ibꝫ tēptatōnibꝫ ſuis vſus ē au-
ctoritatibꝫ ſacre ſcripture. ad nos informādū.
Attēde q̄d ille r̄ndit. ⁊ q̄n talis tēptatō aduene
rit: dic illud ⁊ tu. ſemp videlicet r̄ndendo ꝑ ſcri-
pturā. ſic̄ ipe fecit. Un̄ ſi tēptat te appetitu bo-
noꝝ debemꝰ r̄ndere. ſcriptū ē. Quid ſupbis ter-
ra et cinis. Om̄is potētatus breuis ē vita. Si
tēptat de appetitu diuitiaꝝ. r̄ndeamꝰ. Scriptū
ē. Nihil intulimꝰ in hūc mundū. nec auferre q̄d
poſſumꝰ. Et nudꝰ egreſſus ſū de vtō mr̄is mee.
⁊ nudus reuertar illuc. Si tēptat de appetitu.
delitiaꝝ carnaliū: r̄ndeamꝰ. Scriptū ē. Caro ⁊
ſāguis regnū dei n̄ poſſidebūt. Ubi ſm̄ glo. per
carnē ⁊ ſanguinē: ventrē et libidinē. i. opa car-
nalia deſignat. Et ita de alijs q̄buſcunq̄ꝫ vitijs
īpugnamur: ſemp vtamur clipeo ſacre ſcriptu
re ad defēſionē nr̄am ꝯ illud vitiū. De ꝑmiſ-
ſis dn̄i factis ſic dicit Anſ. De baptiſmo in de-
ſertū in ſpū fortitudīs īgreſſus es. vt vite ſoli-
tarie ī te n̄ deeſſꝫ exēplū. Solitudinē ⁊ ieiuniū
xl. dieꝝ. famis acerbitatē. tēptamēta illuſoris
ſpūs eq̄nimit̄ tollerasti. vt oīa hec nob̄ tollera-
bilia efficēs. Et iterū. Exiñ dilectiſſimꝰ ihs ſoli-
tudīs tibi ſecreta dicauit. ⁊ ſctificauit ibi ieiu
niū. ibi ſubeūdū docēs cū callido hoſte ꝯflictū.
Hec tibi facta. ꝓ te facta. et q̄ nā mō facta ſūt
diligēter attendēs. dilige euꝫ a q̄ facta ſūt Hec
Anſ. Ēya nūc xp̄i diſcipule. cū pio mgr̄o ſoli-
tudīs ſecreta ꝑquire. vt ſociꝰ feraꝝ effectꝰ. ar-
chana ſilētij oꝛōis deuote. diuturni ieiunij. tri
ne ꝯflictatōnis cū callido hoſte imitator fias ⁊
ꝑticeps. ⁊ in oī tēptatōis diſcrimīe ad ipm̄ di-
ſcas hr̄e recurſū: p eo q̄ n̄ hēmus pōtificē q̄ n̄
poſſit ꝯpati īfirmitatibꝫ nr̄is: tēptatū ꝑ oīa ꝓ
ſīilitudīe abſq̄ꝫ pctō. Nec timē debes tēptatōes.
aut dubitare in eis. q̄z q̄s deꝰ diligit: ſepe caſti-
gat. ⁊ multe tribulatōes n̄ q̄ꝛūcunq̄ꝫ ſꝫ iuſtoꝝ.
vt cū ꝓbati fuerit: coronā vite accipiāt. Unde
Amb. Docꝫ igit̄ te ſcriptura diuīa. nonſolū ꝯ
carnē ⁊ ſāguinē. ſꝫ etiā ꝯ īſidias ſpūales ee cer
tamē. Corona ꝓpoſita ē: ſubeūda certamīa ſūt.
Nemo p̄t niſi vicerit coronari. nēo aūt vincere
niſi añ certauerit. Ipi q̄ꝫ corone maior ē fru-
ctꝰ. vbi maior ē labor. Et iō tēptatōem nūq̄ ti-
mē debemꝰ. Eſt eī cā victorie materia triūpho-
rū. Nō timeamꝰ tēptatōs. ſꝫ magis ī tēptatōibꝫ
glīemur: dicētes. Cū infirmamur tūc potētes
ſumꝰ. Tūc eī nectit̄ corona iuſticie. Tolle mar
tirū certamīa: tuliſti coronas. Tolle cruciatꝰ.
tuliſti bt̄itudīes. Nō debemꝰ igit̄ tēptatōs ſecl'i
ꝓ malis timē. q̄bꝫ bona ꝑmia ꝯpant̄: ſꝫ magis
rogare ꝯtēplatōe ꝯditōis hūane. vt eas tēpta-
tōes ſubeamꝰ. q̄s ferre poſſumꝰ Hec amb. Un̄
⁊ ꝓſper ad magnā vtilitatē fidliū reſuata ē ma
teria certaminū. vt n̄ ſupbiat ſctitas. q̄ diu ho
ſtiū īcurſū ſētit īfirmitas. Attēptat aūt dya-
bolꝰ ſpālit̄ ſex mōis. in bōis ꝑ elatōꝫ. in mal'ꝑ
deſꝑatōꝫ. in ocio ꝑ luxuriā. in negotijs ꝑ turba
tionē. in iuſticia ꝑ crudelitatē. in mīa ꝑ adula
tōez. Et q̄uis mlt'is modis tēptet. q̄tuor tn̄ mo
dis ſpālit̄ decipit ⁊ fallit. Primo ſuadēdo bonū
ꝓpt̄ malū. vt cū hoī īſtabili ſuadꝫ r̄ligiōis igreſ
ſū ꝓpt̄ hoc vt apoſtatꝫ poſtmodū. Secūdo ſua
dēdo malū ſub ſpecie bōi. vt piurare ꝑ rebꝫ al-
terīꝰ ꝯſuādis. Tertō diſuadēdo bonū tanq̄ no-
ciuū. vt cū diſſuadet bono viro r̄ligiōis igreſſū
ne ꝯ hoc peniteat. ⁊ egrediēs: ꝯfūdat̄. vl' q̄n di
ſuadet alicui oꝛōem vel elemoſinā ne ꝑ hoc in-
currat vanā gl'iaꝫ. Quarto diſſuadēdo malū vt
peiꝰ adducat. vt q̄n diſſuadꝫ intꝑantiā victus ⁊
ſōni. vt in n̄ diſcretā abſtiam q̄d peiꝰ ē: īducat.
Multa ḡ ſolicitudīe ꝑcauēdū ē oībꝫ. ne dyabo-
licis capiāt̄ īſidijs. ⁊ eiꝰ īuoluant̄ laq̄is. q̄s vbi
q̄ꝫ ꝑtēdit mōis varijs. Un̄ leo pa. Nō ꝯſinit ho
ſtis ātiquꝰ trāſfigurās ſe ī āgelū lucis: deceptō-
nū laq̄os vbiq̄ꝫ ꝑtēdē. Nouit cui adhibeat eſtꝰ

cupiditas.cui illecebras gule ĩgerat. cui appo-
nat incitamẽta luxurie.cui ĩfũdat vir⁹ inuidie.
Nouit quẽ merore pturbet.quẽ gaudio fallat.
quẽ metu opp̃mat.quẽ admiratõe ſeducat.Oĩa
diſcutit ↄſuetudinẽ.vẽtilat curas.ſcrutatᷓ affe
ct⁹.Et ibi q̃rit cãs nocẽdi.vbi quẽq; ſtudioſi⁹
viderit occupari.Hec leo.Solicite ḡ q̃libʒ vi-
gilʒ.q: null⁹ſine tẽptatõe ẽ.Vñ ber.Hoc p̃mo
nitos vos eẽ volo. q: nẽo ĩ corpe viuẽ poterit
ſine tẽptatõe.⁊ q̃ ab vna liberatᷓ:ſtatĩ expectʒ
aliã.⁊ ſic petat ab ea liberari.vt nouerit aliã
ptin⁹eẽ vẽturã.Sepi⁹ei fit.vt vnã dñs patia
tur diuti⁹ĩmorari.ne alia poſſit accedere.aut
ab vna citi⁹libẽt vt alia poſſit exercẽ.hec ber.
Victoria itaq; fc̃a ⁊ tẽptatore victo p̃ ↄfuſi
one rcedẽte.venerñt ⁊ rdierñt ãgeli vt ſuiẽtes et
ſubiecti ſibi.ad obſequiũ pati.⁊ accedẽtes mi-
ſtrabãt ei.ſic vero dño p̃prij ſui volũtatẽ ei⁹iplẽ
tes.q̃ pcipiẽte dño ad tp̃s receſſerãt.agonẽ ei⁹
pcul aſpicientes.vt diuitas ei⁹diabolũ magis
latẽt.⁊ vt ↄueniẽti⁹locũ tẽptãdi hr̃et.ne forte
vidẽs circa eũ ãgelos ad eũ ñ appropinq̃ret.Et
vt victoria xp̃i excellẽtior appareret ex hoc q̃d ſo
l⁹ip̃m deuicẽt.⁊ ne eoꝝ p̃ſidio eguiſſe vl᷑ viciſſe
viderẽt.Precedit tẽptatõ vt victoria ſeq̃t.p⁹ vi
ctoriã ſtatĩ ſuiũt ãgeli. vt victoris dĩgtas cõ-
pbetᷓ.Ex hoc eĩ diuitas xp̃i apparʒ ⁊ fit maĩfe
ſta.q: nulla natura ẽ ſup ãgelicã niſi diuia.Et
ſm Gre.ex hac re vni⁹pſone vtrq; natura oñdi
tur.q: ⁊ hõ ẽ quẽ diabol⁹tẽptat ⁊ idẽ ĩpe de⁹ẽ cui
ab ãgelis miſtratᷓ. Hec aũ miſtratõ tripl᷑r p̃t
accipi.Prio de corpali ſubuẽtõe vt ſit ſẽſus.mi
ſtrabãt.i.eſuriẽti in cibo ſubueĩebãt. Secũdo
de adoratõe.vt ſit ſẽſus.miſtrabãt.i.ip̃m tanq̃
deũ ſupplicitᷓ adorabãt.Tertiõ de ↄg̃tulatõne et
laudatõne. vt ſit ſenſus.miniſtrabãt id eſt ſibi
pugnãti et vincenti ↄgaudebãt.et eum lauda-
bant. De hac victoria dñi ⁊ miniſterio ange-
loꝝ.ſic dicit Anſelmus.Quadraginta dierum
ↄpleto ieiunio diabolũ cũ ſuis tẽptamẽtis ſu-
perãs:ãgelico ẽ miſterio gl̃ificat⁹.edocẽs nos
toto vite p̃ñtis tp̃e delectatões reꝝ tpaliũ decli
nãdo.mũdũ cũ ſuo p̃ncipe pedib⁹ nr̃is ſubſter-
nẽ.⁊ ſic ãgelicis p̃ſidijs ↄmuniri.Vñ et Bern.
Deiñ tẽptatõib⁹ ſupatis.et tẽptatore fugato.
acceſſerunt ãgeli ⁊ miſtrabãt ei.Et tu ḡ ſi vis
hr̃e miſteriũ ãgeloꝝ:fuge ↄſolatões ſeculi.et
tẽptatõib⁹ reſiſte diaboli.Rẽnuat cõſolari aĩa
tua ĩ alijs.ſi vis in dei mẽoria delcẽtari.Vñ etiã
Criſo.Q̃diu eñ fuit in ↄflictu poſit⁹.nequaq̃
ãgl᷑os apparẽ pmiſit.ne.ſ.añ victoriã ſupandũ
fugaret.Poſtq̃ do illũ p cũcta deuicit.⁊ victũ
fugẽ p̃cepit.tũc ãgeli ↄſeq̃nter apparent.vt tu
diſcas q̃ te q̃ʒ poſt ↄfectã de diabolo victoriã.
angeli repẽte ſuſcipiẽt plaudẽtes tibi. teq; ſti-
patoꝝ more vbiq; comitãtes ⁊ in oĩb⁹ honorã
tes.Sic vtiq; ⁊ lazaꝝ poſt fornacẽ pauptatis
ac famis toti⁹ p̃rſus ãguſtie ſuſcipiẽtes ad re-
quiẽ ptulerũt.Et iteꝝ.Angeli agonẽ xp̃i pcul
aſpitiebãt.ne viderẽt eoꝝ p̃ſidio deuiciſſe.⁊ vi
ctoria fc̃a acceſſerñt ⁊ miſtrabãt ei.Sʒ q̃d mi-
ſtrabãt ſcriptura ñ exp̃mit.ſʒ ſatis credibile ẽ
q̃ miſtrabãt ei aliq̃d ↄmeſtibile vt ſui ⁊ miſtri
q: legitᷓ eſuriſſe.⁊ hoc ñ p̃pt̃ neceſſitatẽ ĩpotẽtie
xp̃i ei miſtrabãt.ſʒ ad reuerẽtiã exhibẽdã ⁊ p̃pt̃
honorificẽtiã p̃tatis.ñ eñ dr̃ q̃ adiuuãt.ſʒ q̃
miſtrãt.hec Criſ. Hic diligẽti⁹ attẽde ⁊ ↄſpi-
ce dñm ↄmedẽtẽ ſolũ circũſtãtib⁹ ãgelis.⁊ ↄſi-
dera bñ oĩa.q: pulc̃ ſũt valde et deuota.Et q̃ro
quid ãgeli miſtrabãt.vt poſt tãlongũ ieiuniũ
ↄmederet:De hoc eñ ſcriptura ñ loquitᷓ.Poſ
ſumus aũt victorioſũ prãdiũ ſicut volum⁹ or-
dinare.Et quidẽ ſi ei⁹ potẽtiã ↄſiderem⁹:pote
rat res q̃s vellet creare.⁊ p ſue volũtatis arbi
trio creatas hr̃e.Sʒ ñ ĩuenim⁹q̃ hac potẽtia
p ſe vel diſcipl᷑is ſuis vſus fuerit.Pro turb do
vſus fuit.q̃s duab⁹ vicib⁹ in m̃ltitudĩe magna
de panib⁹ paucis pauit.De diſcipulis aũt legi
m⁹.q̃ eo p̃ñte vellebãt ſpicas p̃pt̃ famẽ ⁊ ↄme-
debãt.Sil᷑r cũ fatigat⁹ex itinẽ ſedebat ſup pu-
teũ.loquẽs cũ ſamaritana.nõ dr̃ q̃ creauerit
cibos:ſʒ q̃ miſerit diſcipl᷑os in ciuitatẽ ad q̃rẽ
dũ eos.Nec ẽ veriſil᷑e q̃ p miraculũ ſibi puide-
ret.q: miracula ad alioꝝ edificatõeʒ.⁊ ĩ p̃ñtia
pluriũ faciebat.Sʒ hic ñ erãt aliq̃ niſi angeli.
Qui ḡ circa hoc meditabimur.In mõte nãq;
illo ñ erat hĩtatõ hoĩm ⁊ cibi pati. Sʒ an alu-
bi pata cibaria portauerñt ei ãgeli ſicut ↄtigit
danieli.Cũ eñ abacuch p̃pha pulmẽtũ meſſori
bus ſuis paraſſet:portauit eũ ãgelus dñi p ca
pillos de iudea in babilonẽ ad danielẽ.vt ↄme
deret.⁊ poſtea in mom̃to eũ rportauit.Immo
remur ḡ hic.⁊ hũc modũ aſſumam⁹.⁊ cũ dño
ih̃u in ſuo prãdio iocũdemur.ſentiatq; mr̃ ſua
excellẽtiſſima de hac eadẽ iocũditate atq; victo
ria.Pie itaq; ⁊ deuote ſic meditemur.Pergũt
duo ex ãgelis dño ãnuẽte. ⁊ in mom̃to fuerũt
corã mr̃e.ac eã reuerentᷓ ſalutantes de filij ſui
ſtatu ſibi narrant.et modicũ pulmẽtũ q̃d ſibi
⁊ ioſeph pauerat.ac panẽ cũ alijs oportunis:
reportãt.Reuerſi ḡ parãt in plana t̃ra.⁊ mẽſe
bñdictõem ſolẽnitᷓ pagũt.Cõſpice hic eũ bñ in
ſingulis q̃ agit.et q̃ fiũt.Sedet in t̃ra ↄpoſite.
⁊ ↄmedit ſobrie.Circũſtãt ãgeli miſtrãtes dño
ſuo.⁊ ẏmnũ cãtãt de cãticis ſẏõ ac iocũdãtᷓ.⁊
diẽ feſtũ agũt cũ eo.Sʒ(ſi dici liceat)pmixtũ
ẽ hoc feſtũ ↄpaſſione pmaxima:p̃pt̃ quã ⁊ nos
plorare debẽm⁹.Cõſpitiũt eñ eũ reuerentᷓ.et
ↄſiderãtes deũ ac dñm ſuũ ⁊ totius mũdi crea-
torẽ.qui dat eſcã oĩi carni ſic hũiliatũ.⁊ ſuſtẽ
tatõe cibi corpalis indigentẽ.⁊ ↄmedentẽ ſicut
ceteros de p̃pl᷑o:mouentᷓ ↄpaſſione ſup eo.Et
credo.q̃ ſi corde affectuoſo in hoc ſtatu eũ re-
ſpiceres.et eũ aliq̃l᷑r diligeres:ex valida ↄpaſ
ſione plorares.Tandẽ ſuſtẽtatõe cibi pcepta.
et gr̃arũactõne reddita:dñs ih̃s volẽs ad ma
trẽ redire.cepit de mõte deſcẽdere.Cõſpice etiã
nunc bñ eũ.q̃uo ſolus vadit nudus pedib⁹ dñs
oĩm.⁊ ei vehementᷓ ↄpatẽ.⁊ vade ſemp cum eo
ſuiens ſibi in omnib⁹ ſtudioſe.Oratõ.
Bone ih̃u q̃ duct⁹in deſto a ſpũ.ieiunãs
q̃draginta dieb⁹ ⁊ noctib⁹.⁊ poſtea eſu
riens tẽptatorẽ tuum ſupaſti.da mihi ih̃u mi-

ſericors ỽtutē abſtinētie ꝛ ↄtinētie. ieiunare a
vitijs ꝛ pcc̄is. eſurire ꝛ ſitire iuſticiā ꝛ vt tem-
ptatorē meū imo tēptatores meos. mūdū. car-
nē. dẏabolū: deus tua grā. de⁹ tuo auxilio va-
leā ſupare. Et qꝛ tēptatio ē vita nr̄a ꝛ miſeria
ſup terrā. memēto dn̄e nr̄e miſerie ac laboris. et
da nob in tēptatōne nō cadē: ſʒ ꝑ tuā tēptatō-
nē ſemꝑ vincē. et tandē ab oīb tēptatōnib mi
ſericorditer liberari Amen. Capi. XXIII.

De teſtimonio Johannis de xp̄o.

H Itera autez die poſt re-
greſſū a deſerto. venit ih̄s ad iorda
danē. quē iohēs vidēs ad ſe veniētē
oſ̄dit euʒ digito. et exclamauit: di-
cens. Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit pcc̄a mundi.
Ubi tangit̄ teſtimoniū iohānis de xp̄o dupl'r.
Primo q̄tum ad eius verā hūanitatēʒ. in qua
ꝑ nobis imolatus ē. cū dr̄. ecce agnus dei. id ē
a deo miſſus. vt hoſtia acceptiſſima imolādus.
Secūdo q̄tum ad eius diuinitatē cū ſubdit̄. q̄
tollit peccata mūdi. qꝛ tollere pcc̄a ē ꝓpriū ipi⁹
dei. Hec quippe ē cauſa q̄ venit. vt peruntis mū-
di peccata ſuſcipiēs: peccati labem ꝛ oīm mor
tem in ſe q̄ vinci nō poſſet: aboleret. Jā vene-
rat et nō agnoſcebat̄ ſed nūc demōſtrat̄. Ecce
ē hic. quē deſiderauerūt p̄triarche. quē p̄nūtia-
uerūt ꝓphete. quē p̄ſignauit lex. Ecce agnus dr̄
q̄ tollit peccata mūdi. Ac ſi dicēt. Ecce inno-
cēs inter pcc̄ores. iuſt⁹ int̄ reprobos. pius int̄
īpios. in q̄ nulluʒ pcc̄m potuit inueniri. et ideo
potēs eſt tollere pcc̄a mūdi. Uñ ſicut agn⁹ ob-
latus ē pro pcc̄is ꝓploꝝ. qꝛ in eo eſt grā ꝛ ỽtus
purgatiua pcc̄oꝝ. Spālit̄er aūt inter cetera
aīalia. q̄ in lege offerri cōſueuerūt: xp̄m agnū
noīauit. qꝛ licet alia aīalia imolarent̄ in lege.
vt bos. vitulus. capra ꝛc̄. tñ xp̄c magis et po-
tius vocat̄ agnus q̄ᵭ cetera aīalia imolaticia.
Primo qꝛ inter oēs figuras veteris teſti agn⁹
paſcalis exp̄ſſus figurabat xp̄m innocentē im
molandū. qꝛ ille paſcalis agnus erat ſine ma-
cula. et ꝑ eius imolatōem filij iſrl' liberati ſunt
a ſeruitute egẏptiaca. Sic ꝛ xp̄c erat ſine pcc̄o
ꝛ ꝑ eius paſſionē liberati ſumus a ſuitute dia
bolica. Et nō ſolū ꝓpter innocentiā ſed et ꝓpter
ſimplicitatē xp̄c dictus ē agnus. qꝛ ſicut agn⁹
ad victimā ductus ē. et nō apuit os ſuū. Secū
do. qꝛ licet alia fierent ſacrifitia in tēplo certis
tꝑib. vnū tñ erat quotidianū. in q̄ iugiter vn⁹
agnus mane et alius veſꝑe offerebat̄. nec hoc
mutabat̄ vnq̄ᵭ: ſʒ tanq̄ᵭ p̄ncipale obſuabatur.
alia erāt ex adiūcto ꝛ tꝑe determiāto. Hoc g̊ iu
ge ſacrifitiū qd̄ figurabat ꝑpetuitatē bt̄itudi-
nis: fiebat de agno. ſic ꝛ xp̄c nr̄a ꝑpetua bt̄itu
do ē. Agnus etiā dr̄ ab agnitōne. ſiue ab agno
ſcendo. qꝛ agnouit p̄rem: factus ei vſq; ad mor
tem obediens. ꝛ agnouit mr̄em curā eius diſci-
pulo ↄmittēs. Agnus etiā dr̄ a pietate. q̄ tollit
pcc̄a mūdi: nō ſemel tm̄. ſʒ et q̄tidie. Uñ Theo-
philus. Nō dixit qui tollet. ſʒ qui tollit q̄i ſemꝑ
hoc faciente ipo. Non em̄ tūc ſolū tulit cū paſ
ſus eſt. ſʒ ex illo tꝑe vſq; ad p̄ns tollit nō ſemꝑ
crucifixus. Unā em̄ ꝓ pcc̄is obtulit oblatōem
ſʒ ſemꝑ purgās ꝑ illā. Hec Theophilus. Tollit
em̄ pcc̄a. ſatiſfaciendo ꝛ lauādo nos a pcc̄is in
ſanguine ſuo. et p̄ter hec dimittēdo q̄tidie que
facta ſūt. et adiuuādo ne fiāt. et oīno liberādo
ſcʒ ꝑducēdo ad vitaʒ. vbi oīno fieri nō p̄nt. Nō
ſolū aūt lauit nos. qñ ſanguinē dedit ꝓ nob vel
qñ baptizamur ī miſtēio paſſiōis illi⁹: verūetiā
q̄tidie lauat nos ꝛ ſāguīe ſuo. cū eiuſdē bt̄e paſ
ſiōis memoria ad altare replicat̄. cū panis ꝛ vi
ni creatura in ſacr̄m carnis ꝛ ſanguis eius in-
effabili ſpūs ſc̄tificatione trāſfert̄. cū ſc̄tiſſimo
eius corꝑe ꝛ ſāguine ſatiamur. Propt̄ duo ỽo
alioꝝ triū. ſ. ꝓ dimittēdo ꝛ adiuuādo dicim⁹ in
miſſa bis. agn⁹ dei miſerē nob. ꝓpter tertiū dici
mus da nob pacē. O agne dei agnoſce me miſe
rū. int̄ oues a dextris tuis ponēdas. ſʒ p̄us di-
mitte mihi pcc̄a ꝛ offēſas. vt in meli⁹ int̄ tuas
oues agſcas. Scd̄m criſo. ih̄s nūc ſc̄do p⁹ ba
ptiſmū veīt ad iohēm duplici de cā. Prima qꝛ
illō erat baptiſma p̄nīe. ꝛ ipe eū cū m̄ltis bapti
zauerat. vt null⁹ ſuſpicet̄ ꝛ putat. qm̄ ipe tali ꝓ
poſito ꝛ ex eadē cā ex q̄ ꝛ alij ad iohēm ꝛ iorda
nē venerāt: puta vt pcc̄a ↄfeſſur⁹. aut ī p̄niam
in flumīe abluēdus. Proptea accedit dās iohi
occaſionē corrigēdi hāc ſuſpitōem. quā iohēs ꝑ
ỽba correxit agnū ac redēptorē vocando. ab oī
qd̄ in toto orbe erat pcc̄o. Etem̄ in dicendo ecce
agn⁹ dei. ecce q̄ tollit pcc̄a mūdi: oēʒ hāc ꝑemit
ſuſpitōʒ. qꝛ ei ita pur⁹ erat vt alioꝝ pcc̄a abſol
uē. ꝛ cūcta hūani generis pcc̄a delē poſſʒ: mul
to magis abſq; oī erat ipe delicto. ꝛ iō maīfeſtū
ē. qm̄ ñ vt pcc̄a ↄfiteret̄. vel in p̄niaʒ ablueret̄
acceſſit. ſʒ vt occaſionē darʒ iohi loq̄ndi d̄ ipo
Secūda cā vt hi q̄ p̄ora audierāt. certi⁹ recipe
rēt q̄ dicta erāt ꝛ alia ruſus audirēt. Uñ ſub-
iūgit. Hic ē de q̄ dixi añq̄ᵭ ad bap̄m veīret. P⁹
me venit vir. virēs in ỽtute ꝛ grā et etate p̄fe-
cta. q̄ añ me fcc̄s ē dig̃tate. qꝛ p̄or me erat eter
nitate. ꝛ ego neſciebā eū q̄tū ad ꝑſonā deēmia
tā añ ſuū ad me aduētū. Sʒ vt maīfeſtet̄ ī iſrl'
i. ipi iſrl'. ꝓpt̄ea veni ego ī aq̄ baptizās ꝛ p̄niaʒ
p̄dicās. Jō inq̄t deſtum ꝛ ſolitudinē reliq̄. ꝛ ad
planitiē deſcēdēs: baptizare cepi. vt maīfeſtarē
eū ꝓplo vndiq; ad me ↄfluēti. Totū em̄ offitiuʒ
iohis in baptizādo ꝛ p̄dicādo erat ordiatuʒ ad
maīfeſtatōʒ xp̄i. ad teſtimoniū de eo ꝑhibēdū.
Uñ fuit ſibi p̄ceptū a dn̄o vt baptizaret in noīe
vēturi. ꝛ p̄dicarʒ ei⁹ aduētū. et p̄pararet ꝓplm ad
eū recipiēdū. Et ferebat iohēs de xp̄o pl'ies te-
ſtimoniū. vt efficati⁹ eēt pluries latuʒ. Deiñ g̊
rurſ⁹ teſtim ꝑhibʒ: dicēs. Quia vidi ſpm̄ſc̄m
deſcēdētē. q̄i ꝛ vere colūbā de celo. ꝛ māſit ac ſe
dit ſuꝑ eū. Hoc fuit qñ iohēs eū baptizauit. In
eo māſit ſpūſſc̄ts. etiā ex q̄ ↄcept⁹ ē. nō ſolū ba
ptizat⁹. in alijs ỽo q̄nq; veīt ꝛ ꝑ pcc̄m recedit.
Uñ Criſ. In xp̄o ſpūſſc̄ts deſcēdit. ꝛ ꝑmāſit ce
teꝝ in hoīb deſcēdit q̄dē ſʒ nō ꝑmanet. Qñ ei
iraſcimur. qñ detrahim⁹. qñ triſticiā habem⁹ que
ducit ad mortē. qñ cogitam⁹ ea q̄ carnis ſunt
putamus qꝛ ſpūſſanctus nō ꝑmanet in nobis

Si qñ ğ boni aliquid cogitam⁹:ſciam⁹ qꝛ ſpũſ
ſcẽs habitat ĩ nobis. Si ṽo aliq̇d mali:ſignuʒ
ẽ ꝙ ſpũſſcẽs receſſit a nobis. hec Criſoſ. Q̃diu
ſpũs manet incluſus ĩ corpore.ꝗuis corpus il-
lud ſit in aqua. bñ poteſt fluctib⁹ et vndis agi-
tari.nunꝙ tamẽ ſubmergit̃. ſed ſꝑ ſupnatat et
fluctnat.ſi aũt ꝑ aliquã ptẽ ſui aq̃ ſubitret tũc
ſpũs exit et corp⁹ ſubmergit̃ et perit. Sic illi q̇
ſũt ĩ aq̃s mundi.ac diuitiaꝝ ⁊ deliciaꝝ tpaliũ.
ſi hñt incluſũ ſpũm ꝑ amorẽ dei et ꝓximi:licet
agitent̃ a fluctib⁹ tẽptatõnũ ⁊ tribulatõnũ nũ
ꝙ tñ ſubmergũt̃. Ad hoc aũt vt bñ cuſtodiant
ſpũm iſtuʒ:req̇rit̃ ꝙ habeant ſẽſus clauſos ad
terrena ⁊ mũdi delectabilia.qꝛ in vaſe bñ clau-
ſo nũꝙ aq̃ itrabit:nec etiã ꝑ ꝯſeq̃ns ſpũs de eo
exibit. Deiñ iteꝝ ſubiũgit:⁊ ego neſciebã eũ
Scd̃m Criſo.neſciebat eũ facialr̃ ãteꝙ ad ba-
ptiſmũ veniret:qꝛ extra paternã domuʒ ĩ deſ̃-
to ꝯuerſat⁹.ꝑſonalit̃ eũ añ temp⁹ quo venit ad
iordaneʒ nõ nouerat.licʒ nouiſſʒ dñm xp̃m na
tum de virgĩe.q̇ ĩ ſpũſancto baptizare debebat
ſed cuʒ xp̃c pñtialr̃ acceſſit ad baptiſmũ.diuĩa
reuelatõe nouit eum quẽ pri⁹ facialit̃ nõ noue
rat. Aug⁹.autẽ refert:neſciebã ad ꝑtatem ex-
cellentie ĩ baptiſmo.quã xp̃c ſibi retinuit.ac ꝑ
ſeip̃m exercẽ ⁊ nõ alteri ꝯmittẽ voluit:qꝛ neſci
ebat ꝙ hãc excellẽtiã ĩ baptizando ſibi retinẽt
Unde poſtea ſubdit̃.hic ẽ q̇ baptizat.ſ.ſol⁹ ꝗtũ
ad iſtã excellentiã. Ubi notãduʒ ꝙ potẽtia
baptizãdi multiplex ẽ. Prima eſt auctoritatis.
quã de⁹ nulli cõicauit nec cõicare potuit:ſicut
nec potẽtiã creãdi. Scd̃a ẽ ſbauctoritatis quã
potuit dare ſc̃m mgr̃m ſʒ noluit:ſʒ alij dicũt ꝙ
nõ potuit:qꝛ implicat potẽtiã creãdi.ſ.gratiã.
Tercia ẽ ĩnouatõis quã dare potuit:nã poſſet
de⁹ ſi vellet.ꝙ baptiſm⁹ daret̃ ĩ noĩe ſcẽi Petri
aut ſcẽi pauli ſʒ hoc noluit:ne ſpeʒ ĩ hoĩe ponẽ
m⁹.⁊ ne fieret ſciſma.⁊ tot eſſẽt baptiſmi ꝗt ba
ptiſte. Quarta ẽ excellẽtie puta ꝙ vn⁹ baptizet
efficati⁹ alio:qd̃ et̃ nemĩ eſt ꝯceſſũ. Quita ẽ iſti
tutõis quã habuit xp̃c ſol⁹ q̇ hoc ſacr̃m iſtitu-
it. Sexta ẽ ꝓpatõis quã habuit Johẽs:cui⁹ ba
ptiſmus erat q̇dam ꝓparatõ ⁊ ſignificatõ futu
ri. Septima eſt miſterij exterioris.quaʒ dedit
eccleſie miſtris. Neſciebat ergo eum tamalte
tamſubtiliter: quẽ ſpiritu ĩ eo deſcendente cog
uit. Tunc eñi didicit ꝙ ſicut alioꝝ ſacramẽtoꝝ
ſic ⁊ baptiſmi ſui ꝑtateʒ dñs eſſet ſibi retẽtur⁹
⁊ nulli eã ſeruo datur⁹. Sic ğ xp̃o veniẽte ad
baptiſmuʒ.didicit ſc̃m Criſo. ꝙ iſte ĩ ꝑſona ille
erat.quẽ predicauerat venturꝝ. Scd̃m Auguſ.
ṽo didicit.ꝙ hr̃et ĩ baptiſmo ꝑtateʒ auctorita-
tis ⁊ excellentie:quã ſibi retinẽt.ſiue pñs ĩ ẽra
corꝑe ſiue abſens corꝑe ⁊ pñs maieſtate. Qꝛ ğ
xp̃c ꝑtãteʒ baptiſmi retinẽt hoc iohẽs neſciuit
ſʒ ꝑ columbã didicit. Uñ ſubdit̃. Sed q̇ mi-
ſit me.ſ.de⁹ ⁊ tota trinitas. cui⁹ oꝑa ſũt ĩdiuiſa
baptizare in aqua.nõ ĩ ſpũ.ille etiã mihi dixit
per ſubiectam creaturam.ſ. angelũ vel ĩſpira-
tõem. Suꝑ quẽ inter multos q̇s baptizab̃ vide
ris ſpm̃ dei deſcẽdẽtẽ,et manẽtẽ ſuꝑ euʒ ĩ ſigno
viſibili colũbe: hic ſol⁹ ẽ q̇ baptizat auctorita-
te et ꝑtate ĩ ſpũſcẽo.ſ.ĩ remiſſionẽ pctõꝝ que ẽ
ꝑ ſpm̃ſãctuʒ.qd̃ eſt ꝓpriũ ipſi⁹ dei.ſ.lauare aĩas
ꝑ grãʒ ſpũſſcẽi.alijs ṽo nõ ꝑtatem contulit. ſʒ
miſterium commiſit. Miſter.n.miſtrat.ſed xp̃c
baptizat.ꝗpropter ſiue a clericis ſiue a laycis
ſiue etiã a mlierib⁹ nccitate ĩminẽte baptiſm⁹
det̃.nõ tñ iterat̃. Et ſc̃m Bedã ſiue heretic⁹ ſiue
ſciſmatic⁹ ſiue facinoroſus q̇ſqʒ ĩ ꝯfeſſiõe ſãcte
trinitatis baptizetur valet:⁊ nõ debet ille a ca
tholicis rebaptizari: ne ꝯfeſſio vel ĩuocatõ tã
ti noĩs videat̃ ãnullari. Ptãs q̇dẽ a dño in ne
minẽ trãſit:ſʒ miſteriũ in bonos et malos. Ne
q̇s ergo exhorreat maloꝝ miſteriũ.reſpiciat ĩ
dñi poteſtatẽ. Ueritas.n.ſacramẽtoꝝ ñ minuit̃
mẽito miſtroꝝ. Et ſbiũgit ego vidi.ſ.ſpm̃ſã
ctũ ꝓdicto modo deſcẽdẽte ſuꝑ ihm̃ et teſtioniũ
ꝑhibui.qꝛ hic ẽ fili⁹ dei vnic⁹ nõ adoptat⁹. In
quo oñdit̃ q̇d baptiſta ex hac viſiõe ĩtellexẽit
ſcʒ ꝙ xp̃c eſſʒ fili⁹ dei ver⁹ ⁊ naturalis.⁊ ꝑ conſe
quens eãdẽ ẽtutẽ hñs cũ p̃re. Hic teſtat̃ dei fili
um queʒ iã ſupra dixerat vixꝫ:vt ab eo habeat̃
vtriuſqʒ nature teſtimoniũ. Quadriptitũ autẽ
habuit dñs teſtioniũ.habuit.n.teſtioniuʒ a ꝓ-
phetis qꝛ h̃ eſſet xp̃c:habuit teſtimoniũ iohĩs.
ecce agn⁹ dei.habuit teſtioniũ p̃ris.h̃ ẽ fili⁹ me-
us dilect⁹:habuit ⁊ teſtioniũ opm̃. ſi nõ facio
oꝑa q̇ nẽo alius ⁊c̃. Meditari h̃ potes quõ dñs
ihẽs a iohẽ alacter ſuſcept⁹ ibi aliꝗtulũ ſbſtitit
⁊ illa cruda heremi cibaria comedit cũ eo. Tu
ṽo aſtãs ibidẽ ⁊ aſpiciens:extẽde manum ſicut
mẽdicus elemoſinã petẽs. inſinua quaſi tabe-
fact⁹ famẽ:ſi forte vocari mẽaris ad refectõeʒ
Tãdẽ recreatõe habita et grãrumactõe ꝑacta.
dñs iohĩ valefecit:⁊ ad tp̃s ab eo diſceſſit. Tũc
autẽ ſequẽs ihm̃.⁊ ĩ aduentu et ĩ diſceſſu genu
flecte iohĩ.deoſculãs pedes ei⁹.ac bñdictõʒ pe-
tẽs recõmẽda te eidẽ.excellẽs eñi ⁊ magn⁹ ẽ val
de. ip̃o etiã dño teſtioniũ de hoc ꝑhibẽte. Orõ

Domine deus agnus dei filius patris. q̇
tollis pcc̃a mũdi.ꝑ merita illi⁹ q̇ hoc te
ſtionio te oñdit mũdo. tolle pcc̃a mõi q̇
ꝯtxi ĩ mõo. Et tu ſcẽe iohẽs q̇ oſtẽdiſti mõo tol
lẽtẽ pcc̃a ſua ꝑ grãʒ tibi datã. fac mihi hãc mi
ſcd̃iaʒ vt tollat pcc̃a mea. Tu de⁹ toll̃ pcc̃a mũ
di.tu amice ei⁹ dicis.h̃ tollit pcc̃a mõi:ecce añ
vos onuſt⁹ pcc̃is mõi. ꝓbate mihi ĩ me tu actũ
tuũ ⁊ tu dictũ tuũ.tu eĩ magnus dñs⁊ tu ma
gn⁹ corã dño q̇ ẽ ĩetnũ mĩſicors ⁊ ſuꝑ oĩa bñdi
ct⁹ de⁹.

De teſtioĩo iohĩs de xp̃o ac de p̃ria di
ſciploꝝ vocatõe ⁊ occl̃ta xp̃i ꝑdicatõe. XXIIII

Adhuc aũt ihũ ĩ partib⁹
ill̃ manẽte.alt̃a.i. q̇dã alia ſeu vna
die.q̇ ad heſternã nõ refert̃.nõ eñi
ſemꝑ reſpectiue ponit̃: iteꝝ ſtabat
iohẽs iuxta iordanẽ immobil̃ in culmine ꝑfe-
ctõnis.nec flectẽs ſe a rectitudĩe veritatis:tã
ꝙ ꝑatus ad exercẽdũ officium ſuũ teſtificando
de xp̃o ac baptizãdo ⁊ docẽdo.⁊ oẽs ad ſe veniẽ
tes de ip̃o iſtruẽdo. Suꝑ q̇dẽ ꝑhibuit teſtioniũ

de xp̄o ad turbas. h̄ v̄o ad diſcipl'os. Et ſtabāt
cū eo ex diſcipul' eiꝰ duo firmit̄ īhērētes eiꝰ ma
giſterio: q̄ꝝ vnꝰ ādreas mēorat̄. ſ3 alt̄iꝰ q: inſi-
gnū nō erat nomē tacet̄. Vñ ſic ſtephanꝰ ē pri-
mꝰ martir pꝰ xp̄m: ita ⁊ ādreas ē p̄mꝰ xp̄ianꝰ. ⁊
ſilr̄ p̄mꝰ xp̄i diſcipl's. q: de duob̄ p̄mo adhērēti
b̄ p̄ncipal' extitit ⁊ p̄mꝰ. Quidā tñ dicūt. ꝙ al
ter duoꝝ fuit iohēs euāgeliſta. q: modꝰ ē ſcēbētiū
tacē laudē ꝓpa3. vel ſaltē loq̄ d̄ ſe tāq̄ d̄ alio ad
vitādā arrogātiā. Et vidit iohēs ihm̄ ābulā
tē tāq̄ ī ſalute nr̄a ꝓcurāda ꝓficiſcētē iuxta ior
danē. ſ. ꝓpe locū vbi iohēs ſtabat. q: ihs pꝰq̄ a
iohē ē baptizatꝰ ad tp̄s ꝓpe locū illū morabat̄
⁊ factꝰ ē iohi failiaris. vt ſic iohēs freq̄nt̄ teſti-
moniū ī ſui p̄ntia dicēt: ⁊ ſic xp̄c ab alijs cog-
ſcēt̄. In q̄ ꝯmēdat̄ iohis ꝯſtātia. q: nō vna die
nec ſemel tm̄. ſ3 plib̄ dieb̄ ⁊ mltotiēs xp̄o ꝑhi
bebat teſtioniū. Vñ ſubdit̄ eiꝰ teſtioniū itera-
to factū. q: cū viderat ihm̄: dixit. Ecce agnꝰ dei
Ecce veruex q̄ ſeq̄ndꝰ ē ſic dux greḡ. Breuit̄ re
petit euāgeliſta teſtioniū qd̄ fuerat ſupiꝰ dictū
⁊ id̄ obmittit reſiduū qd̄ ſup̄ dictū eſt. ſ. q̄ tollit
pctā mūdi. Sic ſup̄ ē habitū. ꝑ iohēm p̄dicator
euāgelij deſignat̄. ⁊ ꝑ hoc qd̄ dicit̄ hic. ſtabat ⁊
vidit ihm̄ ābulātē ⁊ dixit ecce agnꝰ dei: ſiḡfica
tur ꝙ p̄dicator euāgelij deb3 eē ꝯſtās ī p̄dicatō
ne v̄bi dei. ⁊ diligēter ꝯſiderare ꝓceſſū vite xp̄i.
⁊ nō ſolū ꝯſiderare ſ3 etiā p̄dicare. Et audiētes
debēt deuote recipe talē p̄dicatō3. et dñs ihs ad
tales ꝯuertit̄ ꝑ clemētiā. ⁊ r̄cipit ꝑ grā3. ⁊ eos
īſtruit de nccījs ad ſalutē. Vñ ſubdit̄ fructus.
teſtionij. Et audiētes illi duo diſcipl'i credide
rūt magiſtro loquēti ac ꝯmēdanti ihm̄. ⁊ de eo
teſtimoniū ꝑhibēti: ⁊ ſecuti ſūt ihm̄ ad v̄bū io
hānis. vt potiꝰ illū audirēt q̄ iohē3. gaudentes
ſe tandē īueniſſe illu3. de quo totiēs iohannem
audierāt loquentē. Relinquentes iohanne3 ſe-
cuti ſunt non tm̄ paſſibus pedū. ſ3 etiā deuotō-
ne fidei ⁊ imitatōe operum. eū quē ipſius teſti-
monio cognouerunt. ipſius quoq3 iohannis eſ
ſe magiſtꝝ. deſiderantes ei adherē et eiꝰ doctri-
nā audire. Admirare ſimplicē ⁊ huilē ⁊ facilē
diſcipuloꝝ vocatōnem. ſine omni obiectione ⁊
ꝑſcrutatōe factam. Benignius autem domi
nꝰ ſitiēs eoꝝ et oīm ſalutē. cōuerſus ad eos ex
ſua benignitate: q̄ ſemꝑ ꝯuertit̄ ad eos. q̄ ad ſe
ꝯuertunt̄. ⁊ recipit veniētes. vidēſq3 oculis mi
ſericordie et benignitatis eos ſe ſequentes: vt
daēt eis de ſe fiduciā ⁊ audaciā dixit eis. Quid
queritis: Quaſi dicēt. paratus ſū ad veſtrā vo-
luntatē. Non dicit quem queritis. q: de ꝑſōa il
luminati ꝑ iohannem erant. ſed dicit quid que
ritis. quia ſciuit ꝙ de ſalute aliquid diſcere que
rebant. Nec petijt hoc ex ignorātia vt aliq̄d di
ſcat: ſ3 vt ꝑ interrogatō3 magis failiares faci-
at. et vt ex eorum reſponſione conueniētiꝰ eos
dirigat. ꝙ dominus ad eos conuertit̄. ꝙ eos re
ſpicit ⁊ cum eis loquitur. clementie ⁊ bone vo-
luntatis eſt iudiciu3. ſciebat eñ quo affectu ſe
quebant̄ eū. In quo dat̄ nobis ītelligi. ꝙ omni
bus qui xp̄m ſequi īcipiūt puro corde. dat fidu

ciā ⁊ ſpem miſericordie. ⁊ ad eos ſe cōuertit. vt
opē miſericordie ſue eis impendat. Vnde Criſ.
Hinc erudimur. quia cū nos bene velle īcepi-
mus. tunc multas dat nobis ſalutis occaſiōes
Vnde ⁊ Theophilus. Vide autem ꝙ ſequentib̄
ſe dñs cōuertit faciē ⁊ reſpexit. q: niſi ꝑ bona3
oꝑatōe3 ip̄m ſecutꝰ fueris: ad viſionē faciei eiꝰ
nūq̄ ꝑtiges. neq3 ad domū eiꝰ poteris ꝑuenire.
Qui dixerunt ei. Rabbi. i. mgr̄ vbi habitas.
Quaſi diceret: magiſteriū tuū ⁊ doctrinā tuā
q̄rimꝰ. Ecce paucis voluntatē ſuā ⁊ cur eū ſeq̄
rēt̄ īſinuāt. ſapiēti ei multa ex paucis innote-
ſcūt. Vbi h̄itas. Quaſi diceret. Vbi ē hoſpitiu3
tuū: vbi tāq̄ trāſeūt ꝯuerſaris. De hoſpitiolo
q̄rūt. nō de domo eiꝰ quā nō habebat: q: filius
hoīs nō habebat. vbi caput ſuū reclinaret. Ni-
hil habuit dñs ī terra p̄ter vnicū titulū Pila-
ti: ⁊ nob̄ plures tituli nō ſufficiunt. Moraliter
xp̄m interrogāt. vbi habitas: q̄i vellent ſcire q̄-
les debēt eē hoīes. q̄ digni ſūt vt xp̄c ī eis habi-
tet: vt exēplo eoꝝ ſe tales exhibeāt ī quib̄ ha-
bitare velit. Miſtice aute3 delectabil' eſt iſta q̄-
ſtio. ꝯtemplantiū lucē ī qua deꝰ habitat. Vnde
pſalmiſta. Dñe dilexi decorē domꝰ tue: et locu3
habitatōis gl'e. Querebāt ḡ habitatōnem eius
ſicut ſtudioſi diſcipuli: vt poſſent ad eum fre-
quēter venire. ⁊ cū eo frequēter loq̄. ⁊ ab eo in-
ſtrui. Vñ beda. Nolebant trāſitorie magiſterio
ditatis ꝑfrui: ſ3 māſionē q̄rebāt vt plenius ab
eo poſſent inſtrui. S3 nos quotiens incarnati
onis xp̄i trāſitū ad mētē reducimꝰ: ſolicito cor
de eū rogemꝰ. vt māſionis et̄ne habitatōe3 no
bis dignet̄ oſtēdē. Ip̄e v̄o liberaliter ꝯdeſcen
dens eoꝝ petitōi: reſpōdit eis. Venite et videte
Venite teſtimonio iohis. ab oīe legis ad fontē
grē: ⁊ videte reuelata fide tandem viſuri ſpecie
quaſi dicēt ſcd̄m Alchuinū. Hitacl'm meu3 ex-
plicari non poteſt ſermōe. ſ3 oꝑe demōſtratur.
Venite ḡ credēdo ⁊ bñ oꝑando: ⁊ videte intelli-
gēdo. Vel ſm̄ Origenē. ꝑ hoc quod dicit venite
ad actō3 īuitat: ꝑ hoc aūt ꝙ dicit videte ad cō-
tēplatō3. Non dixit in illo. vel ī illo loco habi-
to. qd̄ ſi dixiſſet: potiꝰ locū oſtēdere q̄ eos inui
tare videret̄. Et duxit eos ad domū ī q̄ tunc
ī ꝑtib̄ ill' ſe reducebat: quia ꝓpriū habitaculū
nō habebat. ⁊ manſerūt ibi apud eum die illo.
hoc eſt diei illiꝰ reſiduo. ⁊ ſequentis ſue noctis
ſpacio: audientes v̄ba vite ab eo. Dicit aūt die
q: vbi ē xp̄c. lux ēterna3 et ſol iuſticie: ibi nulle
tenebre p̄nt eē. O q̄ bt̄am diē. ⁊ q̄ bt̄a3 noctē du
xerunt. audientes et videntes eum. quē multi
videre et audire volentes. nō viderūt neq3 au-
dierūt. Quis ē q̄ nobis: que audierunt a domi
no. Edificemus ergo et nos ī corde noſtro vbi
habitet. ⁊ ī nobiſmetipſis faciamus domū quo
veniat: ⁊ nob̄ colloquat̄ ⁊ nos doceat. Hora
aūt erat q̄ſi decima. i. ꝓpe veſꝑam. Vbi īſinuat
cōmendatōem xp̄i ⁊ diſcipuloꝝ. hora eñ deci-
ma ē ī occaſu diei: ex q̄ ⁊ xp̄c cōmēdatur a di-
ligentia: ꝙ tā ſtudioſus ad docendū fuit. ꝙ nec
ꝓpter tēpis tarditatem eos docere diſtulit: et

diſcipuli ꝯmēdāt a feruore audiēdi xp̄m. qꝛ ꝙ̄
uis tarde eēt. ꝛ adhuc forte ieiunarēt: nō tn̄ re
tardabāt a ſeq̄ndo eū. ꝛ cū hora veſptīa ſoleāt
hoīes reuerti ad domicilia ꝓpa: tn̄ omībꝫ dimiſ
ſis manſerūt cum eo vſqꝫ ī craſtinū: deſiderio
audiēdi ipm̄. Scđm Criſo. Hinc docemur om̄e
tp̄s ponere ad diuinā auditōem: qꝛ omne tēpꝰ
ad eā aptū ē. ꝛ nullū intpaneum. Unde ꝛ the
ophilus. Non fruſtra tempus notauit euange
liſta. vt tam doctores ꝙ̄ diſcipulos erudiret. ꝙ
doctrina ꝓpter tēpus nō eſt ꝑtermittenda. Hec
theophilus. Hoꝝ igit̄ exemplo nullā horā pre
termittamus. ad diſponendū nos vt xp̄m reci
piamus. ꝛ cū eo habitemꝰ: qꝛ neſcimus qn̄ do
minꝰ ſiue in nocte ſiue in die ſiue ī mane ſiue ī
ſero ſiue ī gallicātu vētur
ꝰ ſit iuxta mare huiꝰ
mūdi: iudicare ꝛ dānare amaritudinē pctōꝝ q̄
fecimꝰ. Queramus ḡ ī nocte culpe vbi xp̄c ha
bitet. ſequamur eū ꝑ verā penitētiā. vt nos cle
menter reſpiciat: rogemus eū ſolicito corde vt
habitatōē manſionis eterne nobis dignet̄ oſtē
dē: et vt nos ſecum habitare faciat. in cuiꝰ do
mo beati q̄ habitāt. Per decimā etiā horā exp
mūt̄ illi diſcipuli fuiſſe obſuatores decalogi. qꝛ
venerat hora ipſum implendi. Un̄ Augꝰ. Nu
merꝰ etiā iſte legē ſignificat: qꝛ in decē ꝑceptis
data ē. Uenerat tēpus vt iplerer̄ lex ꝑ dilectō
nem: que a iudeis īpleri non poterat ꝑ timorē
Scđm Criſo. Non alterius alicuiꝰ cauſa vel ḡ
tia xp̄m ſecuti ſūt ꝙ̄ ꝓpter doctrinā. qua ita co
pioſe voluptati ſūt ī nocte vna vt ꝯfeſti alt̄ut̄
ꝛ ad alioꝝ venatōꝫ veniret. Un̄ ādreas audita
xp̄i doctrīa ſtatī iuit ad q̄rēdū frēꝫ ſuū ad au
diēdū ih̄m xp̄m. ꝛ hoc ē qđ ſeq̄t̄. Jnuenit hic
ſ. andreas primū ſȳmonē fratrē ſuū. cui ex co
gnatōne carnis plꝰ tenebat̄ ꝙ̄ alijs. Nō inuenit
eū a caſu ſꝫ diligēter q̄ſitū. deſiderās eū habere
frēꝫ ī religione fidei: ſicut ꝛ ī ꝓpinq̄tate carnali
ꝯt̄ illos q̄ ꝓpos amicos retrahūt ab īgreſſu reli
gionis. vel alīq̄s a via vītatis ꝛ v̄tutis. Et dixit
ei. Jnuenimꝰ ſicut lapidē ꝑcioſū ꝛ ſicut theſau
rū abſcōditū Meſſȳam ī lege ꝛ ꝓphetis ꝓmiſſū
ac diu expectatū ꝛ queſitū. qđ eſt interꝑtatum
xp̄c. id ē vnctꝰ. Et bn̄ dicit īuenimus. qꝛ ſuffici
enter fuerat a xp̄o inſtructus: ꝙ ip̄e erat vere
xp̄c. Et (vt dicit Beda) Hoc ē vere dn̄m īueni
re. vera illiꝰ dilectōe feruē. fratn̄e qꝫ ſalutis cu
rā gerē. Meſſȳas hebraȳce. xp̄c grece. ꝛ vnctus
latine dicit̄. Xp̄c em̄ a criſmate. i. vnctꝰ ab vn
ctōe dr̄. a quo om̄s xp̄iani vngūt̄. Jlle aūt ſin
gulariter vnctꝰ ē oleo inuiſibili. ſ. ſpūſſcti ꝑ ꝑci
cipibꝫ ſuis. ꝑcicipes em̄ eius ſūt om̄s ſcti. quia
iſto oleo vngunt̄ ꝛ ipi: ſed ille eſt ſingulariter
ſanctꝰ. ſingulariter vnctꝰ. Un̄ cȳrillꝰ. Fuit at̄
vnctꝰ ſaluator ſpūſancto humanitꝰ ī forma ſer
ui. vngēs vt deꝰ ſpūſācto credētes ī eū. Xp̄c er
go eſt rex ꝛ ſacerdos vnctꝰ. nō vnctōe humana
ſꝫ diuina: qꝛ ī hūanitate ꝑ nobꝫ aſſūpta fuit vn
ctꝰ a deo pr̄e. imo a tota t̄nitate. pleītudie gr̄e ſi
cut reges ꝛ ſacerdotes ī vetī teſta. vngebant̄ cor
pali vnctōe (vt dicit albinꝰ) ī fide nō q̄rit̄ an

noꝝ multitudo nec paucitas. Andreas mior e
rat ſȳmōe etate. ꝛ tn̄ ih̄m ꝑmo īuenit. ſtatiqꝫ in
uētū nunciat fratri. tradit̄urꝰ ei bona q̄ ſuſce
pit. vt ſicut ſāguīe ſic germanꝰ eēt ꝛ fide. Uera
pietas ſtati theſauꝝ īuētū frī nūciauit. qꝛ eū
ꝑmū īuenit. ꝛ ſi aliū priꝰ īueniſſꝫ ei nunciaſſet
ꝛ ad ſaluatorē eū adduxiſſet. nullius em̄ bono
inuidit. Et adduxit eū ad ih̄m. i. ſaluatorē. qꝛ
nō ꝯfidebat de ſe. ꝙ poſſet eū ſufficiēter īſtruē.
Et ex hoc accepit eccl'a. ꝙ ī ſac̄mēto baptiſmi
ꝛ ꝯfirmatōis. vtit̄ adducētibꝫ. q̄ ꝑſentēt ſuſcipi
entes ſac̄mentum. q̄ patrini ſolēt vocari. Jh̄s
ꝗ alacriter eū ſuſcepit. ſciebat em̄ quid de ip̄o
facturus eſſet. Uide hic petri humilitatē ꝛ obe
dientiā. qꝛ nō dedignat̄ maior ſeq̄ minorē. ſꝫ ꝯ
feſtī occurrit ꝛ nihil tardans obedit. Jntuitus
aūt eum ih̄s oculo miſericordie. nō ſolū exteri
us. ſed ꝛ interius videns deuotōem eiꝰ. qꝛ cor ī
tuetur: dixit ei. Tu es ſȳmon. id ē vere obediēs
quaſi dicēt. nomē tuū ē ꝓpetati tue ꝯſonū. filiꝰ
iohanna ſeu bariona. i. eius ī quo ē gr̄a ſeu fi
lius colūbe. quaſi dicēt. hoc cognomē cōſonat
tuo nomī: qꝛ ille qui eſt vere obediēs ē filiꝰ gr̄e
ſpūſſcti. que ꝑ colūbā deſignat̄. merito ſȳmon
filiꝰ iohāna ſeu bariona dicit̄ ſiue vocat̄. Sȳ
mō em̄ īterpretat̄ obediēs. iohāna gratia. bar
filius. ꝛ iona colūba. Quaſi ei dicēt. Tu es obe
diēs filiꝰ gr̄e vel filiꝰ colūbe. i. ſpūſſcti. qꝛ huīli
tatē de gr̄a ſpūſſcti accepiſti vt vocāte andrea
videre me deſiderares. Cōgruunt ergo hec no
mina miſterio. vt īſinuet̄ ꝙ obedīa nccīa ē cō
uerſis ad xp̄m ꝑ fidē. ꝛ ꝙ hoīes ꝑ grāꝫ veniunt
ad fidē xp̄i: ꝛ ꝙ ꝑ ſpm̄ſcēm firmamur ī amore
dei. Tu vocabēis cephas qđ latīe īterꝑtat̄ Pe
trꝰ. ꝛ ī greco caput ſiue capitaneꝰ: ꝛ ꝯgruit mi
ſterio. vt ille q̄ debeat alioꝝ eē caput ꝛ xp̄i vica
riꝰ: firmitatē hēat quā deſignat petrꝰ. Sȳmō
q̄ꝓpe erat nomē eius ante vocatōem ꝛ conuerſi
onē. ſꝫ poſt īpoſitū fuit ſibi nomē petrꝰ. ſic etiā
qn̄ baptizat̄ adultꝰ. ꝛ qn̄ aliq̄s ī papā ē creatꝰ.
mutat̄ nomē eꝰ. Sȳmō ḡ ē ꝓpriū nomē. Petrꝰ
ꝗ eſt cognomē. Bariona eſt hebreū. ꝛ ſonat fi
liꝰ iona. Sed ſm̄ alium euangeliſtā dicit̄ filius
iohanna. quia ſm̄ quoſdā idem erat nomē pa
tris iona ꝛ iohanna. aliqualiter tn̄ ꝓpter ſub
tractōnem vniꝰ ſillabe diuerſificatū. ſicut ī la
tino Nicolaus ꝛ colinus. Uel dicendum ꝙ pa
ter Petri erat binomius. et ſic iona ꝛ iohanna
ſūt duo nomina. et hoc videt̄ ex eorum interꝑ
tatōne diuerſa. quia iohanna interpretatur in
quo gratia. et iona īterpretat̄ colūba. Cephas
hebreum eſt et ſȳrum. Petrus grecum et lati
num. ꝛ in vtraqꝫ līgua nomē petri a petra ē de
riuatum. Uocatur em̄ petrus qđ interꝑtat̄ fir
mus. ob robur mentis ꝛ firmitatē fidei. et pro
pter fidelē confeſſionē xp̄i. qua dixit. tu es xp̄c
filius dei viui. cui tanꝙ̄ ſolidiſſime petre firmi
ter adheſit. Utrum autem hoc nomē modo ei ī
poſuit an promiſit imponendū eſt īcertū. Tu
tiꝰ tamen dici poteſt. ꝙ non promiſit. qꝛ cū dici
tur: vocaberis. non impoſitō ē ſed ꝑdictō: q̄i de

futura noīs īpoſitōne loq̄ndo. ⁊ tūc īpoſuit cū
dixit. tu es Petrꝰ ⁊ ſup̱ hāc petrā edificabo ec-
cl'aʒ meā. vel ī electōe duodecī vbi dicit̃. et īpo-
ſuit ſymoni nomē petrꝰ. ſicut ⁊ claues añ rſur-
rectōʒ pmiſit ſʒ pꝰ dedit. Sed nomē modo im
poſuit. tūc ī ſeq̄ntibꝫ cōfirmauit. Et ſic hi p̄di-
cti diſcipuli primo ad fidē vocati ī aliqualē no
ticiā. ⁊ familiaritatē ihū venerūt. et deinde ad
ꝓpria redierunt. In craſtinū autē poſt petri
⁊ andree vocatōeʒ. volēs ihs de iudea large di-
cta. vbi iohēs baptiʒabat redire ī galileaʒ. de q̄
patria diſcipulos vocauit. ⁊ ad matrē quā ibi
reliq̄rat: īuenit philippū q̄ erat de bethʒayda ci
tate ſup̄ mare galilee. ↄciuis petri ⁊ andree. Et
hoc ↄgruit miſterio. bethʒayda. n. domꝰ vena-
toꝝ īterp̄tat̃. vt oſtēdat ꝙ de domo venatoꝝ cō
grue venatores ad capiēdas aīas ad vitā voca
ret. Nō a caſu vel q̄ ignotū. ſed ex ſua p̄ordina
tōe ⁊ ex ītētōe q̄ſitū īuenit eū. vt eū illuīaret et
ad fidē vocaret. Vñ ſeq̄t̃. Et dixit ei. Sequē me
hoc ē doctrinā et exēplū imitare. Vt dicit Al-
chuinꝰ. ſeq̄t̃ eū q̄ imitat̃ humilitatē ⁊ paſſioneʒ
eiꝰ. vt ſit ſociꝰ reſurrectōis ⁊ aſcēſiōis. Qui ſta
tī ſine vlla ↄ̄dictōe ſic bonꝰ obediēs ſecutꝰ ē eū

Scd'm hec dicta p̄mꝰ oīm aploꝝ philippꝰ vi-
det̃ eſſe vocatꝰ. Hi q̄tuor p̄dicti. ſ. andreas ⁊ al
ter cuiꝰ nomē tacet̃ ac petrꝰ ⁊ philippꝰ: fuerunt
diſcipuli iohānis. q̄ videtes ꝙ iohannes de ihū
teſtimoniū dederat ↄiūcti ſunt ei. Philippus
aūt a xp̄o īſtructus. iuit ad querendū Natha-
naelem fratrē ſuū deſiderās eum habē fratrem
ī fide ſicut ī carne. Et inuenit eū ſub ficu nō ca
ſu. ſʒ diligēt̃ q̄ſitū: ⁊ dixit ei. Quē ſcripſit Moy-
ſes ī lege. ⁊ ꝓphete p̄nunciauerūt: īuenimꝰ diu
expectatū. ihm ſalutis auctorē: filiū ioſeph ſcʒ
putatiuū a naʒareth: qꝛ ibi ↄceptꝰ ⁊ nutritus
erat. et qꝛ de eo ꝑ ꝓphetas audierat. quoniā na
ʒareus vocabit̃. philippus ſm cōem loq̄ndi mo
dū loquitur: qꝛ filius ioſeph cui deſpōſata mr̃
eius erat: putabat̃. Et miratus Nathanael. ꝙ
de galilea nō de iudea ſurgeret ꝓpheta: ⁊ qꝛ ſcri
ptura michee dixerat. xp̄m ī bethleē naſcituꝝ:
ait negatiue ⁊ dubitatie ſm Criſ. A naʒareth
pōt aliq̄d boni eē. Quaſi dicēt nō. Vl' quia iſte
legiſꝑitus legerat in ꝓpheta alio. naʒareus vo
cabit̃: ⁊ ſigna domīci aduentꝰ forte notauerat:
qñ audiuit a naʒareth. ſtatī erectꝰ ī ſpe: dicere
volebat ſm Augꝰ. affirmatiue ⁊ aſſertiue. nūc
tādē a naʒareth pōt aliquid boni eſſe. Et quia
philippus nō erat ita ꝑfecte īſtructꝰ: ⁊ iō duxit
eū ad ihm. vt ab illo plenꝰ audiret: ꝓpter qd ſe
quit̃. Dicit ei philippꝰ. Veni ⁊ vide. id ē ab eo
addiſce: ꝑ expimētū ↄtutis que eſt ī ipo. Et ad
duxit euʒ philippus ad ihm. vt dicit Criſ. ēhit
q̄dem euʒ ad xp̄m. ſciēs de reliquo eū non ↄtra-
dictuꝝ. ſi vba ⁊ doctrinā illius guſtauerit. Na-
thanael interp̄tat̃ donū dei: ⁊ ꝙ aliq̄s ad xp̄m
ↄuertit̃ ex dono dei ē. Et vidit ihs intuitu dile
ctōnis nathanaelem ad ſe venientem. ⁊ magis
intus q̄ extra appropiquātē: qꝛ nō ſolum vidit
corpus exteriꝰ. ſed etiā cor ipſius īteriꝰ: et di-
xit de eo circūſtātibꝫ. Ecce vere iſrahelita. deū
vidēs: ī quo dolus ⁊ ſimulatō non ē. Nā ſine in
tentōe doli et falſitatis veniebat: vt veritatem
agnoſcēt. Si eñ habet peccata: confitetur ea
Nō igit̃ negat eū eſſe peccatorem: ſed laudat in
eo confeſſionē. Doloſi quippe ſunt. qui ſe predi
cāt bonos ⁊ iuſtos: cū ſint mali ⁊ pctōres. Ma
gnꝰ vir iſte Nathanael: cui ipē dñs tale teſtimo
nium ꝑhibet. Iſrahel īterp̄tat̃ videns deū. Vn-
de dicit̃ verus iſrahelita. primo ex fide. qua iā
deum videre ⁊ ī eū credere īcipiebat: qꝛ inſtru-
ctus ī lege. ꝑ fidem ⁊ ītelligentiam ſcripturarū
ſaltē ꝑ ſpeculū ⁊ ī enigmate deū videbat. Scd'o
ex ↄfeſſione quā xp̄o reſpōdendo faciebat. Vi-
dēs ēt nathanael ꝙ ↄditōʒ ſue mētis exp̄ſſerat:
q̄ſiuit vñ ipſū ſciebat dicēs. vñ me noſti. id ē ex
qua ↄtute: cū hoc ſit ſup̄ ↄtutē hūanitatis. Et
xp̄c rñdit ei ꝑ reuelatōʒ alterius occulti: dicēs
Priuſq̄ te Philippus vocaret. ⁊ tibi de me loq̄
ret̃ cum eſſes ſub ficu: vidi. i. cognoui te ⁊ pro
poſitū cordis tui. Ad lrām ſub quadam ficu ſe
derat. forte cogitās d̄ futuro ſaluatore: vbi phi
lippꝰ ſupueniens de xp̄o cū eo ſingularit̃. nullo
alio p̄ñte loq̄bat̃. Et iō ꝓpter hoc ſignū ⁊ prece
dēs: nathanael ſtatī ↄfeſſus ē ipm eē xp̄m. Vñ
ſeq̄tur. Rñdit Nathanael: et ait. Rabbi: tu es
filius dei: tu es rex iſrahel. i. xp̄c expectatus ab
iſrahel ī regē ⁊ defenſorē. Expectabant eñ oēs
iudei meſſyam temꝑalez regē futuꝝ: ⁊ hoc mō
videt̃ loq̄ iſte Nathanael. qꝛ nō habebat adhuc
cognitōʒ ꝑfectā de xp̄o: nō eñ videt̃ ītellexiſſe
tūc ipiꝰ diuinitatē: qꝛ nō dixiſſet. tu es rex iſrael
ſed totiꝰ mūdi. et ꝓpterea cū dixit. tu es filiꝰ dei.
nō fuit confeſſus eius diuinitatem: ſed ītellexit
hanc filiatōʒ ꝑ q̄ndā grē excellētiā. vnde dicit
Criſ. ꝙ adhuc credēs eē ſapiētē. q̄ ex aliq̄ reue
latōe dei ſecreta nouerit: ↄfitet̃ euʒ eē filiū dei.
nō ꝑ naturā ſed ꝑ adoptōis grāʒ: qꝛ adhuc nō
erat plene illumīatus de fide trinitatis. Alij ta
mē dicūt ꝙ hoc ex corde credidit. ſicut ore con-
feſſus fuit: ſʒ p̄mū ꝓbabilius ē ſicut īferiꝰ pate
bit. Vnde dñs docet eū amplius eleuās euʒ ad
maiora. ſcʒ ad diuinitatis ſue cognitōem. ꝑ ob
ſequiū angeloꝝ ſibi tāq̄ ſupiori exhibēdū: nul
la eñ natura ē ſup̄ angelicā niſi diuina. ⁊ hoc eſt
qd dr̃. Reſpondit ihs et dixit ei. Quia dixi tibi
vidi te ſub ficu. credis me eſſe xp̄m. q̄tum ad ex
cellentiā grē: maius his videbis. cognoſcēdo ↄ-
tutē diuīe ſubſtantie. Vbi Criſo. q. d. Magnuʒ
tibi viſum eſt hoc eſſe quod dixi. ⁊ ꝓpterea me
regeʒ iſrahel confeſſus es. Quid igit̃ dices cuʒ
maius videris? Et quid ſit iſtud maiꝰ: oſtendit
ſubdens. Et dixit eis. ſ. philippo ⁊ Nathanaeli.
Amē amē dico vob. Amē idē ē quod fideliter.
⁊ iō vbi duplicat̃ eſt ſignū maxie certitudīs et
firmitatis. Videbitis celū apertuʒ. et angelos dei
aſcēdētes ⁊ deſcēdētes ſup̱ filiū hoīs: ī obſeq-
um deitatis ī humana latētis natura. In paſſi
one. n. apparuit angelꝰ de celo ↄfortās eum. et ī
reſurrectōe viſi ſūt angeli circa ſepulchꝝ eiꝰ: ⁊
ī aſcenſione aſtiterunt tanq̄ duo viri ī veſtibꝫ

albis.Sʒ ⁊ añ hoc acceſſerāt ⁊ miſtrabāt ei.⁊ e-
uāgelizabāt eꝰ natiuitatē. vbi criſ. Vide q̄lr̄ pau
lati eū a t̄ra ſubducit.⁊ facit q̄ nō vlt̄ eſtimet
eū hoīeʒ ſolū.Cui ei angeli miſtrāt. q̄lr̄ hic hō
purꝰ eēt.Per hoc igr̄.ſuadet angeloꝝ ſe eē dn̄a
torem.hec Criſ. Verūtn̄ q̄ iſte nathanael do
ctiſſimꝰ ⁊ ꝑitiſſimus erat ī lege:noluit eū dn̄s ī
aplm̄ cū alijs eligē.nec etiā nichodemū de quo
īfra dicit̄.eo q̄ ⁊ ipē ꝑitus ⁊ doctus eēt. ne ꝑpē
ſuā ſciam ſe electos dicerēt vel ꝓſumerent.Vo
luit.n.xp̄c aplos ꝓmos fundatores eccl'e ꝓdi-
otas et ſimplices hoīes eligere. ne doctrina fi-
dei ⁊ prima conuerſio hoīm humane ſapie aſſcri
bētur.ſed diuine.Hoc etiā ideo fecit:vt mūdū
⁊ ſapiētes eꝰ ꝯfūderet.Fuerūt tn̄ nathanael et
nichodemꝰ a ꝓncipio ad fidē vocati. ne doctrīa
fidei.q̄ a ſol' ſimplicibꝫ recepta. hr̄et ꝯtēptui:
⁊ ne ſi a ꝓncipio oēs fuiſſēt ſimplices. credēnt̄
ꝑ oppoſitū ꝑ ignorātiā decepti.Poſtq̄ vō fides
catholica radicata fuit.paulꝰ ad aplatū voca
tꝰ ē.q̄uis lr̄atus eēt.Per andreā ⁊ philippuʒ.q̄
a xp̄o edocti de ſalute frm̄ ſuoꝝ ſoliciti fuerūt
ſignificāt̄ illi q̄ ꝓrios ſuos. q̄ntū bono mō pn̄t.
ad ſeq̄lā xp̄i īducūt.qd ē ꝯtra multos.q̄ nō ſo-
lū nō īducūt.ſʒ ꝑ poſſe ſuo auertūt. Et r̄greſ-
ſus ē ih̄s cū philippo ī galileam.⁊ veniēs naza-
reth ad mr̄eʒ ſuā:cū īdicibili gaudio receptꝰ ē
ꝑ eā. Attēde q̄ pꝰ baptiſmū pꝰ victoriā t̄ptatō
nū.xp̄c redijt nazareth qd īterp̄tat̄ flos. ⁊ ſig
ficat q̄ hō q̄ntūcūq̄ lotꝰ ſit a pc̄tis.q̄ntūcunq̄
t̄ptatōes ſuꝑauerit vel q̄cūq̄ bona fecerit: ſꝑ
debet ſe reputare ī flore ⁊ ī ꝓncipio eē.Et dein
ceps ꝑ illū ānū ih̄s ī galilea remāſit.nec aliq̄s
euāgeliſta poīt qd īteri vſq̄ ad nuptias fecerit
In āno.n.a baptiſmo vſq̄ ad nuptias nihil a-
liud legit̄ xp̄m feciſſe.niſi qd legit̄ de ieiunio ī
deſto ⁊ de t̄ptatōe a dyabolo.⁊ de teſtionio ba
ptiſte.⁊ de diſcipuloꝝ conuerſione. Oratō.

O Bone ih̄u.redēptor ꝓditoꝝ.ſaluator re-
demptoꝝ.ſpes exulū.pauperꝝ ſpū dulce
ſolaciū.laborātiū fortitudo.laſſoꝝ r̄cre
atō.triūphantiū corona.ſuꝑnoꝝ ciuiuʒ vnica
merces ⁊ leticia vera.īclita ꝓles ſūmi dei.⁊ fru-
ctꝰ ſublimis vteri v̄ginal'.fōs grāꝝ oīm. de cꝰ
plenitudīe nos oēs accepimꝰ:ī te vt finē oīm.
tendēs ⁊ ſperās ⁊ amās.ferar deſiderate ih̄u.ad
te adducar.te ſeq̄r.q̄ tu ſolꝰ ſufficis.tu ſolꝰ ſal-
uas.tu ſolꝰ bonꝰ ⁊ ſuauis es te q̄rentibꝫ ⁊ dili-
gētibꝫ nomē tuū Amē. De mutatōne aque ī
vinum. Capitulum. .XXV.

DEinde āno ſequēti.ſ. tri-
ceſimoꝓmo. cepit ih̄s ſignis mirifi-
cis mūdū illuſtrare ⁊ ꝓmo approbās
ꝯiugiū nuptias īteruit. ⁊ aquā ī vi-
nū ꝯuertit.qd eadē die q̄ baptizatꝰ fuit.ſ.anno
r̄uoluto fecit. Dn̄s ſua corꝑali pn̄tia.ac nihilo
minꝰ ſigꝝ ſuoꝝ initō nuptias q̄s īſtituit tanq̄
licitas ⁊ honeſtas honorare ⁊ ꝯmēdare voluit
ne eas hētici deſpicē ⁊ dānare ꝓſumēnt.Vn̄ be
da.q̄ bona ē caſtitas ꝯiugal'.melior cōtinētia
vidual'.optīa mōicia v̄giāl' ad ꝓbādū oīm ele-
ctōꝫ g̃duū diſc̄nēdū tn̄ mēitū ſingloꝫ ex īteme
rate marie v̄gis vēo naſci dig̃tꝰ ē.a ꝓhico āne
vidue ore.mox natꝰ bn̄dicit̄.a nuptiaꝝ celebra
toribꝫ iā iuueīs īuitatus. hos pn̄tia ſue v̄tutis
honorat. Die itaq̄ t̄cia.ī. tercō ab euāgeliſta
noīata. pꝰ ꝓmos duos q̄bꝫ ih̄s pꝰ regreſſū a deſ
to ad iohem veīt.q̄uis int̄ eos m̄lti dies fluxe
rit:nuptie facte ſūt ī chana galilee.ī.ī q̄dā vi-
co ſeu villa ꝓuītie galilee ſic dicta. q̄uis at̄ du
biuʒ ſit cꝰ nuptie fuerit.tn̄ nos meditemur eas
fuiſſe iohis euāgeliſte:ſic ī ꝓlogo ſuꝑ iohēʒ hie
ro.videt̄ affirmare.quē volētē nubē xp̄c de nu
ptijs vocauit.⁊ extunc iohānes xp̄o ꝓpter mū-
diciā cōtinētie v̄ginalis.magis familiaris fuit
Hoc etiā videt̄ ex eo.q̄ xp̄c nō legit̄ fuiſſe ī nu
ptijs alijs.⁊ ꝑ hoc mr̄ ih̄u erat ibi tāq̄ ī nupti
is ſui nepotis.nō eīn ē veriſil'e q̄ ip̄a veniſſet:
niſi multū ſibi attinuiſſet. ſicut iuit ad Elyza-
beth cognatā ſuam.nec legit̄ in tali caſu iuiſſe
ad aliaʒ. In ipſis ergo nuptijs domina noſtra
fuit.non tanq̄ extranea inuitata.ſed tanq̄ ꝓ-
mogenita ⁊ dignior inter ſorores.fuit in domo
ſororis quaſi ī domo ſua.Cū eīn ſoror eius ma
ria ſalome vxor zebedei.vellet facē nuptias fi-
lio ſuo iohi.vadens ad dominaʒ noſtrā ī naza
reth. quarto a chana miliario.ītimauit hoc ei
⁊ ſic ipſa ante alios venit ad preparatōnē nu-
ptiaruʒ.Unde legitur.q̄ mater ih̄u erat ibi.ſʒ
de ih̄u ⁊ diſcipulis eius dicitur.q̄ fuerunt vo-
cati.qui tamē diſcipuli.adhuc firmiter nō ad-
hēbant.ſed ſequebant̄ gratia familiaritatis.ī-
bui cupiētes eius doctrina. De ioſeph aūt ſpō
ſo virgīs.non fit mentio.Nam quidam dicunt
eum tunc mortuum fuiſſe.et v̄ginem ī cuſtodi
am filij tranſiſſe.quia nec etiam deinceps de eo
legitur in euangelio. Q; ſi nondū mortuꝰ fuit.
tn̄ ī paſſiōe dn̄i ſine dubio mortuꝰ erat.q̄ vxor
illiꝰ alij ꝯmēdata ē. Cōſpice igit̄ dn̄m ih̄m īter
alios:ſicut vnū quēuis de populo comedenteʒ
⁊ humiliter ī loco infimo nō inter maiores ſe-
dentē.Nā docturus erat īpoſteꝝ. cū inuitatus
fueris ad nuptias. recumbe in nouiſſimo loco
Ip̄e vō ꝓus cepit facē q̄ docē.Cōſpice etiaʒ do
minā obſequioſā ⁊ ī cunctis recte ⁊ ordiate fa-
ciēdis ſolicitā.Cunq̄ ꝓpe finē ꝯuiuij ꝯgnoſcēt
vinū deficē.iuit ad filiū ⁊ dixit ad eū. vinuʒ nō
habēt. Nō caſu nec fortuitu accidiſſe putandū
ē.vt dn̄o veniēte ad nuptias vinuʒ deficēt.ſed
eo magis vt occaſio miraculi fieret.vnde intel
ligens ſancta dei genitrix iam tp̄s ꝑfecte eta-
tis.quo ꝑ miracula ſeip̄m deū mūdo īnoteſcēt.
⁊ nō filiꝰ ioſeph. ſʒ dei ⁊ marie v̄gis credēt̄:ait
vinū nō habent.ſcʒ ad ſufficientiā.Quaſi dice
ret.fili mi.vinum hic deficit. Solū inſinuat de
fectū nihil petens: ſciēs q̄ amāti ſufficit ſoluʒ
inſinuare neceſſitatē.abſq̄ vlla petitōne. vnde
nō dicit. Da eis vinū.vt reuēntiā filio ſeruet.
⁊ ī liberalitate filij ⁊ miſericordia ſpem ponēs.
tn̄ defectum ꝓponit.Ex corde eīn ꝑijſſimo vo-
luit ꝓuenire totalē defectū.ne confuſio apparēt

⁊ iõ iuitauit filiũ quẽ ad hoc potẽtem ſciebat.
Plena qͥppe ſpũſcto iã tunc illud miraculũ pre
uidebat. qḋ filiꝰ eiꝰ facturꝰ erat. Qḋ ḡ facẽ cogi
tabat: hoc illa vt facẽt: ãmonebat. ſm Hiero.
Cõgruũ ẽ ꝙ vbi deꝰ iuitaẽ tpalis vinũ iocundi
tatis deficẽ debeat. hoc ẽi vino ſcti nõ delectãẽ
qꝛ iebriat ad dei obliuionẽ: ⁊ icẽdit ad ꝯcupiaꝫ
nec dubiũ ẽ qn xp̃c ad delectãtes ĩ vino iocun-
ditatis nũq̃ itroiſſꝫ. ⁊ iõ ꝯgruũ ẽ vt in nuptijs
ſanctorum deficiat. Reſpõdit ihs. Quid mi-
hi ⁊ tibi eſt mulier? Quid me moleſtas? Scdm
Augꝰ. Maria mulier dicta ẽ. nõ corrupta ỽgi
nitatẽ: ſꝫ appellatõe gẽtis ſue. Mulieres ẽi oẽs
femias illi appellauerũt: ꝓprietate ligue hebree
Vñ ⁊ mulier de eua ỽgine cũ adhuc ĩ ꝑadiſo eſ
ſet: dicitur. mulier quã dediſti mihi ſociaꝫ ⁊c̃.
Scdm Orìgenẽ ꝯgrue vocat mariã mulierẽ ꝓ
ſexu ⁊ ꝓpetate cordis ꝑ miſericordiam emolliti.
qm̃ miſcdia emollita. mollia ſẽſit de nuptijs ce-
lebrãtibꝫ. q̃ ex pauꝑtate vini ĩ pprio manifeſtã-
da vẽcundati fuiſſẽt. Et addidit. Nondũ venit
hora mea. i. nõdũ vini defectũ ſẽtiunt q̃ aſſunt
Sine ergo eos p̃mũ hoc ſẽtire. qꝛ cũ nc̃citateꝫ
cognouerĩt. magis reputabũt bñficiũ qḋ reci-
piũt. Naꝫ ſm Criſ. beata ỽgo ex pietate motu
voluit p̃occupare tẽpus debitũ faciẽdi miracu-
lũ. ⁊ qꝛ iſtud miraclm̃ iter miracula xp̃i erat p̃
mũ. ⁊ ad confirmatõeꝫ diſcipuloꝝ: ideo debuit
eẽ notũ ibidẽ exiſtẽtibꝫ. ⁊ gratũ ipſis ꝯuiuãtibꝫ
hoc aũt magis fuit ex eo qḋ factũ ẽ poſt totalẽ
vini defectũ. q̃ ſi ante fuiſſet factũ. Et quia (vt
dictũ eſt) mater ihũ voluit p̃uenire totalẽ deſe
ctũ. et ꝙ ſtatĩ anteq̃ eſſet oportunũ. xp̃c facẽt
miraculũ: ideo xp̃c matre (haut dubiũ) ſapien
tior eam repreſſit: dicens. Quid mihi ⁊ tibi eſt
mulier. q. d. Scire tempus aptũ ad faciendũꝫ
miraclm̃ fiẽdũ. nõ ẽ mihi ⁊ tibi cõe ſꝫ mihi ſoli
ꝯueĩt. ꝓpẽ qḋ ſubdiẽ. Nondũ venit hora mea.
id ẽ hora ꝯueniẽs faciẽdi miraculuꝫ a me ſolo
cognita. Sed ſm Augꝰ. Facẽ miracula ꝯpete
bat xp̃o ſm diuinã naturã. quã a matre nõ ha
buit. et iõ p̃dicto mõ reſpõdendo matri. oſtẽdẽ
voluit: ꝙ ĩ hoc nõ tenebaẽ ei obedire. qꝛ ĩ na-
tura dĩna nihil habuit a mr̃e. nec ꝑ ꝯſeq̃ns cũ
ea aliqḋ cõmune. iõ dicit. Quid mihi ⁊ tibi eſt
mulier. q. d. Vis fieri miraclm̃. ſed ad hoc agen
dũ quid commune habeo tecũ? Quaſi dicẽt. ex
natura coĩ tecũ hoc nõ ago. ſed ex eo ꝙ habeo
a patre. qꝛ ỽtutẽ faciẽdi miracula a pr̃e habeo
nõ a te. Sed qꝛ humanitatẽ ĩ qua paſſus ẽ tra
xit a mr̃e: iõ addidit. Nondũ venit hora mea a
me diſpoĩta. hora. ſ. volũtatis nõ neceſſitatis:
id ẽ tp̃s patiẽdi ex coĩ mihi et tibi. ſ. in natura
quã a te habeo: ⁊ tũc te recognoſcã. ⁊ tibi cõde
ſcendã. vñ cum veniſſet hora qua vt hõ morẽẽ
de cruce cognitã mr̃eꝫ rẽcõmendauit diſcipu-
lo. quẽ p̃ ceteris diligebat. Prime tamẽ ſẽtẽtie
ſcꝫ Criſoſtomi magis ꝯſonat lr̃a ſequẽs. quia
mater ihũ ex eiꝰ r̃nſione nõ oſtẽdit petitõnem
ſuam repulſã: ſꝫ ꝯueniẽter dilataꝫ. vñ de domi
r̃nſione non diffidens. ſed de ſua benignitate p̃

ſumens. redijt ad miſtros q̃ ſeruiebant in nu-
ptijs illis. ⁊ fiducialr̃ mittens illos ad filiũ ſu-
um: dixit eis. qḋcunqꝫ dixerit vob̃ facite. expe-
ctãs hora ꝯueniẽti a filio ſuo cognita ĩpletõeꝫ
petitõis ſue. q. d. Licꝫ abnegare videaẽ tñ faci-
et. Intellexit. n. ĩ illẽ verb̃ domĩ ſe nõ exaſpatã
⁊ iõ fiducialr̃ ĩpauit miſtris: vt p̃cepta ĩplerẽt
filij iubentis. Sciebat. n. eũ tãte miſericordie
⁊ pietatis. ꝙ compatereẽ idigẽtibꝫ. et facẽt qḋ
petebatur. licet aſpere loqui ⁊ negare videre-
tur. Sana doctrina ỽgis marie. vt ſemꝑ debea
mus xp̃o obedire. Et ꝑ hoc etiaꝫ monemur de
domĩo. non deſperare. ſi nobis cũ oramus vide
atur de facto durius reſpondere. ſed cũ bt̃a vir
gĩe fiducialr̃ eius miſcdiam expectare. Sꝫ cũ
xp̃c maximã reuẽntiam mr̃i detulerit. mirꝫ vi
deẽ ꝙ ſic extranee ei r̃ndit. Dura q̃dẽ videẽ p̃di
cta dñi reſpõſio. ſed ſcdm Augꝰ. iſtructoria ẽ.
qꝛ ĩ diuinis que dei ſunt: matrẽ recognoſcẽ nõ
debemus. Et ſilr̃ ſm Berñ. ad iſtructõnem no
ſtram fuit. q̃ de hoc loco ſic dicit. Quid tibi et il
li domĩe? Nõne qḋ filio ⁊ mr̃i? Quid ad illam ꝑ
tines queris. cũ ſis benedictus fructus vẽtris
ſui ĩmaculati? Nõne ipſa ẽ que ſaluo pudore cõ
cepit. ⁊ ſine corruptõne te peperit? Nonne ipſa
eſt ĩ cuius vtero nouẽ menſibꝫ moratꝰ es. cuiꝰ
ỽgineis vberibꝫ lactatꝰ es. cũ qua duodecĩ ãno
rũ factꝰ de hirlm̃ deſcendiſti. ⁊ eras ſubditꝰ illi?
dicis. Quid mihi ⁊ tibi? multũ ꝑ oẽꝫ modũ. Sꝫ
manifeſte iã video. ꝙ nõ velut ĩdignãs aut cõ-
fũdẽ volẽs. ỽgĩs ⁊ mr̃is tenerã vẽcũdiã dixeris
q̃d mihi ⁊ tibi. cũ veniẽtibꝫ ad te iuxta p̃ceptuꝫ
eiꝰ miſtris. nihil cunctatꝰ: facias qḋ ſuggeſſit
Vt q̃d ergo fr̃es: vt q̃d r̃nderat prius? Vtiqꝫ ꝓ-
pter nos. ⁊ cõuerſus ad dñm. vt iã nõ ſolicitet
carnaliũ cura pntũ: ⁊ neceſſitudĩes ille nõ ĩpe-
diãt exercitiũ ſp̃uale. Qdiu enĩ de mũdo ſumꝰ.
debitores nos cõſtat eſſe pntibꝫ. At poſtq̃ reli-
q̃mꝰ noſmetip̃os. multomagis ab eoꝝ ſolicitu-
dĩe liberati ſumꝰ. Vñ legimꝰ fr̃eꝫ q̃ndã ĩ hẽmo
ꝯuerſãtẽ. cũ ad eũ carnalẽ frater auxilij gr̃a ad
uẽtaſſꝫ reſpõdiſſe: vt adiret alteꝝ fr̃eꝫ eoꝝ. cũ
ille vtiqꝫ iã obiiſſꝫ. Cũ admiratꝰ q̃ venerat r̃nde
ret qꝛ ille obijt. hẽmita ſe q̃ꝫ ſilr̃ obijſſe reſpon-
dit. Optĩe ergo nos docuit dñs. ne ſoliciti ſimꝰ
ſuꝑ ꝓpiq̃s carnis nr̃e. plꝰ q̃ religio poſtulet qñ
ip̃i mr̃i ⁊ tali mr̃i r̃ndit. Quid mihi ⁊ tibi ẽ mu
lier. Sic ⁊ ĩ alio loco cũ ſuggerẽt ei q̃dam. qm̃
mr̃ eiꝰ ⁊ fr̃es foras ſtarẽt. q̃rentes ei loqui: r̃n-
dit. Que ẽ mater mea ⁊ fr̃es mei? Vbi mõ ſunt
q̃ tã carnalr̃ ⁊ ĩaniter ſuꝑ carnalibꝫ ꝓpiq̃s ſuis
ſoliciti ſũt. acſi adhuc viuerẽt et ip̃i cũ eis. hec
Berñ. Erant aũt ibi lapidee ẏdrie ſex poſite ſm
purificatõem. i. ſm morẽ ⁊ ritũ purificatõis iu
deoꝝ. hoc ẽ vaſa aquatica ⁊ aq̃ꝝ receptui para
ta. ab ẏdor qḋ eſt aqua ſic dicta. vt ſi forte con-
tigiſſet aliquẽ de cõuiuis vel miſtris lauare ſe
vel vaſa. aquã ad hoc ĩueniret ⁊ habẽt paratã
Crebro enĩ manus et vaſa epulatoria iudei ba-
ptizabant. id eſt lauabant ⁊ purificabant. ⁊ ſi
caſu ĩmundũ aliq̃d atigiſſent. niſi p̃us loti nõ

comedebāt. Capiebāt aūt ſinglē ydrie metretas .i.mēſuras binas vł' trias. a metrō qđ ē mēſura ſic dicta ſm yſi. Metreta q̄dā mēſura ē cōtinēs decē ſextarios. ⁊ ſm eūdē ſextariꝰ ꝯtinet tm̄ duas libras: qui bis aſſumptꝰ vocat̄ bilibris. Et dixit ih̄s miſtris. Implete ydrias aqua. Aliq̄d em̄ de aqua prius poſita inde aſſūpſerāt. ad purificatōēꝫ vaſoꝝ: ⁊ iō iuſſit ih̄s ſuppleri qđ fuerat amotū. Eūtes igit̄ miſtri hauſerūt aquā de puteo. q̄ adhuc ibi ēē dr̄ extra viculū. ⁊ īpleuerūt ydrias uſq; ad ſūmū. Que cū fuiſſēt īplete aq̄ ꝯuerſa eſt ī vinū diuina ỽtute. Nō dicit̄ hic ꝙ aliqua ỽba ad hoc dixerit. ſicut ī trāſſubſtātiatōe panis et vini ī corpꝰ ſuū ⁊ ſāguinē. ſꝫ occulta ỽtute diuinitatis hoc opatꝰ ē. Sine ḡ omī ỽbo. ſola dn̄i volūtate. ī optimū vinū aq̄ ꝯuerſa ē: cū tn̄ alia miracula ⁊ ỽbo et tactu corꝑeo ⁊ aliq̄n fletu ꝑfecerit. Et dixit eis ih̄s. Haurite nūc ⁊ ferte architriclino. In hoc duo notātur Primū diſcretō dn̄i. q꞉ ꝓmo miſit magis honorabili. Nec ī hoc fuit ꝑſonaꝝ acceptor. q꞉ ſcđm Augꝰ. nō cū hoīes diuerſo mō ꝓ ſuis ḡdib9 honoramꝰ. tūc timēdū eſt ne ꝑſonas accipiamus Scđm humilitas dn̄i. q꞉ patꝫ ꝙ ſedebat lōge ab architriclino. cū dicēt ferte illi. q̄i ab eo r̄motꝰ ⁊ cū ille ſedēt ī magis honorabili loco colligit̄ ꝙ dn̄s nolēs ſedē ibi. nec iuxta eū. elegit ibi humiliorē locū. Tricliniū ē locꝰ vbi ſūt tres ordines mēſaꝝ. ſm gradꝰ ſuꝑiores ⁊ īferiores ordīataꝝ (ſic ſolet ēē ī refectorijs religioſoꝝ) ⁊ dicit̄ tricliniū a triplici ordine lectorum. ſuper quos ſedendo recumbentes comedebant. Clinem em̄ grece. lectuꝫ latīe ſignificat. nam antiquitus ī lectis ſedētes ⁊ accumbētes comedē ſolebāt vt ex labore fatigatōis īterim dum cibꝰ ſumitur. mēbra q̄eſcerēt: ⁊ iō ī ſcrīpturis dicūtur comedētes accumbē. vel recūbē. ſeu diſcūbē: qđ ē quaſi iacēdo comedere. Architriclinus eſt pīnceps ⁊ pīmas triclinij. i. pīncipalis ⁊ ꝓmus inter cōuiuātes ī t̄clinio. Et probabile eſt. ꝙ fuerit aliquis ſacerdos illius temporis. q̄ nuptijs intererat ad bn̄dicēduꝫ ⁊ ad oſtēdendum qualiter debeant procedere ſcđm legem et ſtatuta ſenioꝝ. Uoluit ergo dominus noſter: ꝙ pīncipalior īter conuiuas primo de vino illo guſtaret. vt ꝑ̄ſidentis ſententia acceptabilior eſſet. et ex ipſius commendatōe miraculū notius fieret. Sic etiam nos debemus noſtra examinatori prelato offerre. ad probādum ea. Ut aūt guſtauit architriclinꝰ aquā vinū factā. i. mutatā ī vinū. ⁊ nō ſciebat vn̄ eſſꝫ. ſ. ꝑ xp̄i ỽtutē: vocat ſpōſum q̄i ad arguēdum ip̄m: ⁊ dicit ei. Oīs homo ratōnał' ⁊ prudēter agēs ī pīncipio bonū vinū apponit ꝯuiuātib9: quia tūc ſēſus ē viuax. ⁊ pōt diſcerné vini bonitatē ⁊ acceptare: ⁊ cuꝫ īebriati fuerint. tūc apponit id quod deteriꝰ. i. aquoſius ⁊ debilius ad mitigatōem ebrietatis: quia tūc nō ſic ſciūt diſcernere inter bonū ⁊ deteriꝰ. Tu aūt ꝯtra ꝯſuetudinē faciēs ſeruaſti vinū bonū vſq; adhuc: ita ꝙ mō ſapor eiꝰ diſcerni nō pōt. q. d. arguēdo eum. inordīate ⁊ īprudēter feciſti ꝯtrarium. Iſte tamē (vt ꝓdictū eſt) ignorāter loq̄bat̄. Miſtri ergo q̄ deferāt vinū illi. et alijs diuulgauerūt miraculū: quia ipī ſciebāt quomō fuerat factū. Cōmēdauit architriclinꝰ vini bonitatē: ⁊ poſt ī ꝯmuni cōmēdauerūt miraculi nouitatē. Nō dubium: quin melior erat mutati vini natura ꝙ̄ nati. Un̄ Criſ. Fecit aquaꝫ ī vinū nō ſimpliciter aūt vinū ſꝫ vinū optimū Talia eī xp̄i miracula multo his q̄ ꝑ manū ꝑficiūt̄ ſpecioſiora ⁊ potiora q̄dāmō ſūt. Ita ⁊ in alijs: q̄n mēbꝝ direxit corꝑis claudicans. ſanis demōſtrabat hoc meliꝰ. Et iteꝝ. Genēale ē ī oīb9 xp̄i miraculł': ꝙ ſemꝑ ad aliq̄d melius terminat̄ ꝙ̄ poſſꝫ fieri ꝑ naturā. hec Criſ. Hoc miraclm̄ ꝓ̄mo a xp̄o factū ē: ad maīfeſtādū ỽitateꝫ diuinitatis ī eo latētē: ⁊ ad ꝯfirmādū eoꝝ fidem et hoc ē qđ dr̄. Hoc fecit ih̄s īitiū ſignoꝝ ꝑ ſe factoꝝ: q꞉ an̄ hoc fuerūt ſigna ꝑ p̄īeꝫ facta circa ip̄m. ⁊ iō falſū ē qđ dicit̄ de ſignis puerilib9 ī libro de īfātia ſaluatoris. ⁊ ī euāgelio nazareorū. Fecit aūt hoc ī chana villa quadā ꝓuintie galilee: ī qua villa oſtēditur locus vbi ſteterūt ydrie: ⁊ triclinium vbi ſteterunt mēſe. ⁊ deſcendit̄ ad ea ꝑ plures gradus ſub terra: ſicut eſt ī ꝑ̄lib9 alijs locis ſc̄tis: qđ forte accidit ꝓpter frequētes deſtructōes ⁊ ruinas factas ī ill'. Et manifeſtauit ꝑ hoc ſignū gl'āꝫ ſuā. i. gl'oſam latentē ī carne deitatē. ⁊ ꝑ deitatis potētiam ꝑ quaꝫ hec fecit. ⁊ ꝙ̄glorioſus ē: oſtēdēs ꝑ effectū diuine ỽtutis. ꝙ ip̄e eſſet dn̄s ỽtutū ⁊ rex glorie. ⁊ ꝙ ip̄e ēēt ſpōſus eccl'e: ⁊ ꝙ ip̄e ēēt q̄ cūcta ex nihilo potuit creare: qui etiā ſic dn̄s q̄n voluit: potuit elemēta īmutare ſm Criſ. oſtēdēs quoniā ip̄e ē q̄ ī vineis aquā trāſmutat: pluuiā ꝑ radicē ī vinū ỽtit. qđq; ī planta ꝑ multuꝫ t̄pis fit: hoc repēte ſimul ī nuptijs opatꝰ ē. Et viſo miraculo crediderūt ī eū diſcipuli eiꝰ. ſ. magis firmiter ⁊ ꝑfecte ꝙ̄ ante miraclm̄. Hēbat em̄ paucos diſcipulos. ſicut ⁊ ioh̄es q̄s familiarit̄ docebat: nō tn̄ ſic īſeꝑabiliter adherētes ⁊ ꝑfecte credētes ſicut poſt miraclm̄: ſꝫ q̄ illi fuerīt neſcimꝰ. Un̄ dicūt̄ diſcipuli ꝓpter noticiā ⁊ ſeq̄lā et mutuū int̄ xp̄m ⁊ ip̄os amorē. vł' q꞉ pꝰ futurū diſcipl'i erāt: ad ỽbum em̄ ioh̄is pl'es eū occulte audiebāt: q̄ poſtmodū oīno euꝫ ſecuti ſunt. Pōt etiā dici ꝙ aliq̄ de nouo ī eū crediderūt. et illi q̄ ꝓ̄us crediderant vt andreas ⁊ alij: ꝑ hoc ī fide ſolidati fuerūt. Ubi Augꝰ. Scriptura nō ſolū illos duodenos appellat diſcipulos eiꝰ: ſed oīs qui ī eum credētes. magiſterio eius ad regnum celoꝝ erudiebant̄. Notādūꝫ hic ꝙ ſm q̄druplicē ſēſū ſacre ſcripture q̄druplices ſunt nuptie. ſ. carnał' copulatōis. ſm ſenſū l'rālē: diuine īcarnatōnis. ſcđm ſenſum allegoricū: ſpūalis cōiunctōis ſcđm ſēſum tropologicū: ⁊ beate fruitōis ſcđm ſēſuꝫ anagogicū. De ꝓ̄mis nuptijs ad l'rām eſt euangeliū pn̄s. Iſtis nuptijs īter eſſe debēt mater ih̄u ⁊ ih̄s cū diſcipulis ſuis. Per tres iſtos ītelligūt̄ tria bōa m̄rimonij Primū bonū ē fides caſtitatis qđ ſignificat caſta m̄r dn̄i. Secunduꝫ ē ſacramentū. ſignificat

em̃ ꝯiũctõem diuitatis ⁊ humaĩtatis ĩ xp̃o: vel
xp̃i ⁊ eccľe. quã ſacrã rẽ ſignificat ⁊ efficit xp̃c
q̃ ĩterfuit nuptijs. terciuꝫ eſt ꝓles ſuſcipiẽda et
educãda ĩ fide xp̃i. qd̃ ſignificãt xp̃i diſcipuli.
Scd̃e nuptie allegorice ſũt diue ĩcarnatõis.
In his nuptijs ſpõſus ẽ fili⁹ dei vbũ etnũ. ſpon
ſa vo hũana natura. In his nuptijs totalr̃ fuit
mr̃ ihu. ⁊ ip̃e ih̃s ⁊ diſcipuli ei⁹ futuri. q̃s elegit
ĩ ip̃o añ mũdi ꝯſtitutõꝫ. Haꝝ nuptiaꝝ ꝓles ſũt
oẽs q̃ credũt ĩ eũ. Alr̃ iſte nuptie allegorice di
cũt eſſe ĩter xp̃m ſponſũ ⁊ eccľaꝫ ſpõſã. q̃ꝝ nu
ptiaꝝ proles ſunt om̃s fideles. ⁊ redit ĩ idẽ cum
iam premiſſis. Tercie nuptie ſũt tropologi-
ce. ſpũal' videlicet ꝯiũctõis dei ⁊ aĩe. In his nu
ptijs cõſiſtunt tria bona ꝯiugij. fides. ꝓles. ſac̃
mentũ. Quarte nuptie ſũt anagogice ⁊ cele-
ſtes. ĩ q̃bꝫ gaudiũ nr̃m erit plenũ. vñ ĩ apoca
lipſi. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ ⁊ dem⁹ gľam deo: q̃
venerunt nuptie agni. ⁊ vxor ei⁹ p̃parauit ſe. Ad
has nuptias nõ ĩtrant niſi bt̃i. q̃ ad cenaꝫ nu-
ptiaꝝ agni vocati ſũt: q̃les ſũt v̾gines pruden-
tes que ĩtrauerũt cũ ſponſo ⁊ clauſa eſt ianua
Sicut ergo ſũt nuptie homĩs ⁊ homĩs ĩ carna
li copulatõne. ita ſunt nuptie dei ⁊ homĩs ĩ na
turaꝝ ꝯiũctõe. ⁊ ſpũs creati ⁊ ſpũs ĩcreati ſo-
cietate. ⁊ hoc ĩ gr̃a ⁊ gľia. Prime nuptie dei et
hoĩs facte ſũt. cũ humanã naturã diue nature
ĩ vnitatẽ ꝑſone copulauit. ſcd̃e ſũt dei et hoĩs ĩ
vno ſpũ ĩ gr̃a caritatis ꝯiuncti. t̃cie ſunt dei et
hoĩs ĩ gľa. qñ fidel' aĩa ĩgredit̃ thalamũ ſpõſi ĩ
ſecreto celeſtis lumĩs. In oĩbꝫ aũt his aqua ter
rene cõſolatõis ĩſipide. trãſit ĩ vinum iocũdita
tis eterne. ĩ dei ſapore ⁊ ſocietate. Poſſum⁹ etiã
dicẽ. q̱ ꝑ nuptias de quibꝫ hic ſc̃m ſenſũ lrãlẽ di
cit̃. ꝯiũctõ xp̃i ⁊ eccľe ĩtelligit̃: ⁊ q̱ iſtud matri
moniũ ĩ vtero v̾ginali iniciatũ fuit. qñ deus pa
ter filio humanã naturã in vnitatẽ ꝑſone vni
uit. ⁊ ſic thalamus hui⁹ cõiunctõis fuit vterus
v̾ginal'. Publicatũ aũt fuit. qñ eccľa ſibi ꝑ fidẽ
ꝯiũcta ẽ: ꝯſumatũ vo erit. qñ ſpõſa. i. eccľa in-
troducet̃ ĩ thalamũ ſponſi ĩ celeſtẽ. ſ. gloriam
Et ſcd̃m Bedam nõ vacat a miſterio. q̱ die ter-
cia nuptie facte referunt̃. Prim⁹ nãqꝫ dies ẽ tẽ
pus legis natuẽ quo p̃triarchaꝝ exẽplo. Scd̃s
tẽpus legis ſcripture. quo ꝓphàrũ ſcp̃tis. Ter
cius tp̃s gr̃e. quo euãgeliſtaꝝ p̃conijs. quaſi t̃
cie diei luce mundo refulſit. ĩ quo domin⁹ ĩ car
ne nat⁹ apparuit ⁊ nuptias celebrauit. vñ Oſee
Viuificabit nos p⁹ duos dies. in die tercia ſuſci
tabit nos. ⁊c̃. Sed ad hoc qd̃ ĩ chana galilee. i.
zelo trãſmigratõnis eedẽ nuptie facte ꝑhibent̃
ſignificat eos gr̃a dei dignos eẽ: q̃ zelo deuotõ
nis feruẽ. ac de vicijs ad v̾tutes. et de t̃renis ad
eterna norũt trãſmigrare. Et ſc̃m Aug⁹. mi-
ſteria q̃ ĩ illo dñi miracľo latẽt videam⁹. Opor
tebat iplẽ ĩ xp̃o que de illo ſcripta erãt. Illa e-
rãt aqua. Fecit aũt de aq̃ vinũ. cũ apuit eis ſẽ-
ſũ ⁊ expoſuit. Sic ei ſapit qd̃ nõ ſapiebat. ⁊ ĩe-
briat qd̃ nõ ĩebriabat. Ut aũt dicit Alchuinus
miſtri ſũt doctores noui teſta. q̃ ſcp̃turas ſpũa
lr̃ alijs interp̃tant̃. Architriclin⁹ vo ẽ aliq̃s le

gisꝑitus. vt Nichodemus. gamaliel. ſaul⁹. Duꝫ
g̃ talibꝫ euãgelij verbũ ꝯmittit̃ qd̃ ĩ lrã legis oc
cultat̃: quaſi vinũ de aqua factũ architeclino ꝓ
pinat̃. Et bñ ĩ domo nuptiaꝝ tres ordines di-
ſcumbentiũ. altitudĩe ĩter ſe diſtãtes deſc̃bũt̃.
q̃ eccľa tribꝫ ordinibꝫ fideliũ ꝯſtat. ſ. ꝯiugato-
rum. ꝯtinentiũ. doctoꝝ. Optimũ aũt vinũ xp̃c
vſq̃ adhuc ꝯſeruauit. i. euãgľiũ ſuũ vſq̃ ĩ ſextã
etatẽ diſtulit. Sꝫ alijs ꝓpter ꝓlixitatẽ vitan
dã obmiſſis. de nuptijs tripologicis ꝓpter mo
ralitatẽ aliq̃tuluꝫ latius videamus. Spũaliter
ergo ĩ chana galilee fiunt nuptie. qñ ĩtra ſc̃taꝫ
eccľaꝫ ſiue ꝯuerſatõem bonã. ꝑ feruorẽ xp̃o fi
deles aĩe ſociant̃. Chana em̃ ĩterp̃tat̃ zel⁹. ⁊ ſi
gnificat feruorẽ dilectõis. galilea vo ĩterp̃tat̃
trãſmigratõ facta. ⁊ deſignat eccľam. Ex q̃ int̃-
p̃tatõe hoc oñdit̃. q̃ illi felicit̃ ad has ſpũales
nuptias veniunt. ⁊ diſcũbentes digni xp̃o ſũt.
q̃ feruore dilectõis ⁊ zelo amoris dei tacti. ma-
la opera reſpuẽ. ⁊ bona amare didicerũt. ac de
vicijs ad v̾tutes ⁊ de ſtatu culpe ad grãꝫ. necnõ
de t̃reo amore ad celeſte deſideriũ ⁊ a ſeipis ĩ de
um trãſmig̃uert̃. In ſc̃a nãqꝫ eccľa ſiue ĩ ſpũ-
al' vite ꝯuerſatõe hõeſta. reſpuẽtes mala. ama
m⁹ bona. ⁊ poſtponẽtes trãſitoria. trãſmig̃m⁹
ad et̃na. Ad hoc facit. q̱ ille eximie nuptie ĩ ã-
nũciatõe. qñ bt̃a v̾go celi nupſit architecto. ſũt
ĩ galilea facte. ad ĩſinuandũ q̱ mens apta nu-
ptijs ſpũalibꝫ dꝫ eẽ ĩ trãſmig̃tõe. In his nupti
is ih̃s ſaluator. i. q̃ ꝓplm ſuũ ſaluat a pc̃tis coꝝ
aquã ꝯuertit ĩ vinũ. qñ ꝯuertit ĩpiũ ⁊ facit pi
um. qñ aufert culpã ⁊ ꝯfert grãꝫ. Sed ad p̃ces
bt̃e v̾gis que ſp̱ cõpatit̃ miſeris. ĩplent̃ ẏdrie:
⁊ aqua triſticie. ꝯuertit̃ ĩ vinũ ꝯſolatõis et de-
uotõis ĩet̃ne. Sex ẏdrie ſũt q̃nqꝫ ſẽſus corꝑis.
cũ vno ſimplici ſẽſu aĩe. Sꝫ ẏdrie dicunt̃ lapi-
dee. q̃ ſẽſus nr̃i añ grãꝫ obdurati ſũt ꝑ culpã.
Iſtas ẏdrias aq̃ ĩplem⁹. qñ fletu nr̃e ꝯpũctõis
oẽs ſẽſ⁹ nr̃os a culpa trãſacta ꝑfecte lauamus
Tali aq̃ purificãt̃ iudei. i. vere ꝯfeſſores xp̃i. q̃
nõ tm̃ ꝯfitẽt̃ eũ voce oris. ſꝫ etiã ope manuuꝫ
ĩ v̾itate cordis. Capiũt aũt ẏdrie metretas bias
t̃nas. bias qñ flem⁹ q̃ ꝯmiſi⁹ delc̃tatõe ⁊ ꝯſẽſu
Trinas vo qñ fletibꝫ purgam⁹ nõ ſolũ delecta-
tõꝫ prauã ⁊ ꝯſẽſũ. verũetiã op⁹ malũ. Aq̃ deni
qꝫ ĩ vinũ ꝯuertit̃. qñ fletũ culpe iocũditatis g̃-
tie ſequit̃. Uel etiã qñ ĩ mẽte hoĩs op⁹ dei quod
laboranti p̃us nõ ſapit. ꝑ ſpũalẽ ĩtelligẽtiã il-
luiatõ dulceſcit. Oĩs aũt hõ p̃mũ vinuꝫ bonuꝫ
poĩt. q̃ hoĩes ea q̃ ad vinũ ꝑtinẽt. ſ. delc̃tabilia
amãt ⁊ q̃rũt ĩ p̃nti. deiñ qd̃ deteri⁹ ẽ. q̃ amara ĩ
ueniẽt ⁊ recipiẽt ĩ futuro. Sic g̃ dẏabol⁹ p̃mo
ſuggerit aliq̃ ſub ſpecie boni: . ⁊ cũ q̃s ꝑ ꝯplac̃
tiã ĩebriat⁹ fuerit: tũc qd̃ deteri⁹ ẽ. ſ. enormita-
tes dr̃ſas ĩ pc̃tis ſupĩducit. Sꝫ xp̃c nõ p̃mo vi
nũ bonũ poĩt. ſꝫ ĩpoſteꝝ ſuat. q̃ a p̃ncipio a-
mara ⁊ dura ꝓpoĩt q̃ arta ẽ via q̃ ducit ad vitã
⁊ oẽs q̃ pie volt̃ ĩ xp̃o viuẽ. amaritudĩes ⁊ t̃bu
latõs patiũt̃. ſꝫ ĩ futo delc̃tatões ⁊ gaudia ꝯſe-
quũt̃. ⁊ ꝑua ſũt bona q̃ nob̃ t̃buit ĩ p̃nti tp̃e ad
ꝯꝑatõem futuroꝝ. q̃ nob̃ datur⁹ ẽ ĩ eternitate.

Bon⁹ medic⁹ nūq̄ dat bonū ⁊ puꝝ vinū īfirmo
vel illi qui euaſit de īfirmitate.q̄diu ē debil' do
nec pfectā habeat ſanitatē. ſed dat ſibi vinum
aqua mixtū:ſic homīe exiſtēte ī vita iſta q̄uis
euaſerat īfirmitatē pcti.tñ debilis ē ⁊ pōt reci-
diuare:dat dñs vinū mixtū aqua tribulatōis.
ſed ī fine quādo habebit pfectā ſanitatē:tūc da
bit vinū puꝝ eterne conſolatōis. De p̄dictis
ẏdrijs ⁊ metretis ſic dicit Berñ. Sex ẏdrie po-
ſite ſūt his:qui poſt baptiſmū ī pctā labūtur.
Prīa ẏdria ⁊ pma purgatō ī ɔpūctōne eſt.de q̄
legim⁹:qm̄ ī quacūq; hora īgemuerit peccatoꝛ
omnes īiquitates eius nō recordabunť. Scdā
vō ɔfeſſio ē. Oīa ſiq̄dē ī ɔfeſſione lauāť. Tertia
elemoſinaꝝ largitō. Hinc em̄ habes ī euāgelio
Date elemoſinaȝ ⁊ oīa mūda ſūt vob. Quarta
ē remiſſio īiuriaꝝ.ſcdm qd orātes dicimus. di
mitte nob debita nr̄a.ſicut ⁊ nos dimittim⁹ de-
bitoꝛib nr̄is. Quīta ē afflictō corpis.vñ exora
m⁹ vt mūdi p abſtinētiā deo canam⁹ glām. Se
xta ē obedīa p̄ceptoꝝ:ſic audierūt diſcipuli:q̄
vtinā mēamur audire ⁊ nos. vos mūdi eſtis p
pť ſmonē quē locut⁹ ſū vob. Nimiꝝ qꝛ nō erāt
ſic hi de q̄bus diciť.ſermo meus nō capit ī vob
ſed ī auditu vbi obedierant ei. He ſūt ſex ẏdrie
poſite ī purificatōeȝ nrām ⁊ q̄ vacue ſūt et ple-
ne vētō:ſi pro īani glā obſuanť. Aq̄ replenť
ſi timoꝛe dei cuſtodianť.qm̄ timoꝛ dñi fons vi
te. Aqua inq̄ timoꝛ dñi ē:⁊ ſi min⁹ ſapida. ſed
optīe refrigerās animā noxijs deſiderijs eſtuā-
tē. Aqua ē q̄ iactā īimici ignita poſſit extigue-
re. Sȝ dīna vtute aq̄ mutať ī vinū:qm̄ pfecta
caritas foras mittit timoꝛē. Dicūť aūt lapi-
dee ẏdrie nō tā ppter duriciā q̄ ppter ſtabilita
tē. Capiētes ſinglē metretas binas vel trinas
Due metrete tīoꝛ gehēne incurrēde:tīoꝛ glē a-
mittēde. Sȝ qꝛ hec de cōtigēti futuro ſūt:⁊ blā
diri ſibi pōt aīa:dicēs.poſtq̄ aliquādiu ī volu
ptatib tuis vixeris.ages penitētiā:vt nec iſtā
pdas nec illā īcurras:bonū ē adhiberi ⁊ terci-
um:qui vtiq; ſpiritalib not⁹ eſt.eo vtilior q̄ de
pñti ē. Timēt qui nouerūt ſpiritalē cibū neqñ
forte fraudēť eo. Ipe ē panis angelorū.panis
viu⁹:panis q̄ttidian⁹. Hic ē de quo pmiſſum ē
qꝛ cētuplum accipiemus ī hoc ſeculo. Sic em̄
mercēnarijs ⁊ cibus quottidian⁹ dať in ope.⁊
merces ſeruať ī fine:ſic dñs vitā ī fine reddet:
⁊ iterī cētuplū ſpromittit ⁊ exhibet. Quid ḡ mi
rū ſi timet ne pdat hāc grāȝ.q̄ iā ſecut⁹ ē eam.
Hec ē metreta t̄cia.quaȝ ſub diſtictōe ſignāter
poſuit.eo q̄ nō oīm ſit qꝛ nec oīb cētupluȝ re-
pmittiť. Et iteꝝ Berñ. Queramus ergo mēſu
ras quas ẏdrie capiebāt binas aut trinas. Nā
⁊ ſaluatoꝛ triplicē nob aquā apponit. ⁊ pfectus
oīs erit:q̄ has tres metretas habere potuerit.
Plorat ipē ſup lazaꝝ ⁊ ſup citatē hirlm.hec ē
aq̄ pma. Sudat īminēte paſſiōis hora:⁊ hec ē
ſcdā.nō ab ocul' tm̄ ſȝ a toto corpe manās:ru-
bea q̄dē ⁊ ſāguinea. Tercia vō vna cū ſāguine
manauit ex ei⁹ latē. Et tu ḡ pmā hēs ſi de pec-
catis ɔpūct⁹ ɔſcīe ſtratū rigas. Secūdam ha-
bes.ſi ī ſudoꝛe vultus tui pane tuo veſcaris:et
laboꝛe pñie corp⁹ tuū caſtiges. Eſt aūt coloris
ſāguinei ſiue ppť laborē ſiue ppť ipm cōcupie
quē extiguit ignē. Iaȝ vō ſi pficē potes vſq; ad
gratiā deuotōnis.potaberis aqua grē ſaluato-
ris:⁊ ſpūſſancti q̄ ſup mel dulcis ē:in te fiet a-
que fons ī vitam eternā ſalientis. Et memēto
hāc eſſe aquaȝ q̄ de latē doꝛmientis procedit.et
ſine omni moleſtia fluit. Oportet em̄ q̄ iā mū
do moꝛtu⁹ ſit:q̄ ī hac grā delectari voluerit.p-
ma igiť a pteritis delictis abluit conſciam. ſe-
cūda vt futura capias:extiguit concupiſcētiā
tercia vō ſi ad eam puenire merueris ſitientem
potat aīam.hec Berñ. Finito aūt cōuiuio.
dñs ihs vocauit iohēȝ ſeorſū ⁊ dixit ad eū. Di-
mitte hāc vxorē ⁊ ſequere me. Qui viſo mira-
culo ī ei⁹ nuptijs facto.ſtatim relicta ſpōſa ſua
ſecut⁹ eſt dñm. Et hec fuit pma vocatō iohīs:q̄
ad xp̄i venit fāiliaritatē ⁊ noticiā. Sponſa vō
ei⁹ anachita noīe.vel ſm alios maria magdale
na:volūtarie ſicut ſpōſus e⁹ cū alijs ſctis muli
erib dñm ē ſecuta. Dei em̄ pfecta ſūt opa.⁊ iō
ex quo vocauit vnū ɔiugū:ɔueniēs fuit ⁊ alte
rum. In hoc ḡ q̄ dñs nuptijs īterfuit:carnale
mrīmoniū approbauit.ſȝ ī eo q̄ iohēm de nupti
is vocauit.intelligi apte debit.q̄ lōge dignius
ē ſpūale mrīmoniū q̄ carnale. Unde ī ecclā ob
ſuať q̄ añ copulā carnalē pōt licite alter cōiu
gum intrare religionem. Oratio.

Domīe ihu xp̄e.qui die tercia.ſ.tpe grē
ad nuptias.ſ.cōiūctōes tui ⁊ ecclē.per
carnē veniſti ⁊ aquā ī vinū ɔuertiſti:
dū ea q̄ ī ſcriptura veteri carnalia videbāť ſpū
alia oſtēdiſti.vñ plene ſūt ẏdrie. qꝛ īplete ſunt
pphetie:cōuerte queſo animā meā frigidā ī ca
ritatis tue feruoꝛē:īſipidā ī ſuauitatis tue ſa-
poꝛē.fluxibilē ⁊ īſtabilē in vtutis ⁊ grē tue con
ſtātiā:mutās aquā toti⁹ mee indeuotōis.in vi-
nū fructuoſe ɔpūctōis.q̄ me miſeꝝ ſp potare ⁊
inebꝛiare.ac illud tādē ī vinū iocūditatis ɔuer
tere de tua miſericoꝛdia digneris Amen.

De prima eiectione vendentium de templo ⁊
de Nichodemo. Ca.XXVI.

Refato miraculo in mē
ſe ianuarij facto.morā traxit ihs in
galilea.vſq; dum appropiquaret mē-
ſis aprilis. in quo tunc erat paſcha
iudeoꝛum:et tunc deſcendit ſcdm loci ſitum de
chana in capharnaū metropolim galilee. ipſe
⁊ mater eius deſcēderunt ſilr ⁊ fratres eius.id
eſt cognati eius ſcdm carnem.ſ. conſanguinei
mrīs vel Ioſeph.qui pater putabať:⁊ diſcipli
eius qui p euȝ erudiebantur. Ideo aūt caphar
nauȝ.que erat metropolis voluit venire. quia
iaȝ inceperat gloꝛiam ſuā manifeſtare. Et mā
ſerunt ibi nō multis dieb. quia ciues caphar
naū valde corrupti non ſe exhibuerunt deuo-
tos ad ſuſcipiendū xp̄i doctrinā.et qꝛ īminebat
tēpus eūdi ī hrlm ppter proximū paſcha iude
oꝝ. Appropiq̄nte aūt paſcha iudeoꝝ.aſcēdit

iħs cū diſcipul' ſuis hieroſolimā metropolī iu
dee. ſm legis p̄ceptuꝫ. Et īuenit ī tēplo vēdētes
boues ⁊ oues ⁊ colūbas. ⁊ nūmularios ſedētes
Noīe tēpli nō accipit̃ hic ipa dom⁹ dñi. in qua
erat altare thimiamatis. ⁊ cādelabꝝ: nec atriū
ſacerdotū. ī q̄ erat altare holocauſtoꝝ. ſꝫ quod
dā atriū vbi hoīes orabāt et doctores docebāt.
⁊ ibi vēdebātur ea que ī tēplo offēbāt̃. Et qꝛ de
longīquo adduci nō poterāt. iō ſacerdotes qui
ꝓpter cupiditatē diuerſis adīuentōibꝫ populū
depaupabāt. ſtatuerūt hoīes q̄ talia ibi vende-
bāt. vt veniētes de longīquo excuſatōꝫ de obla
tōibus dimittēdis nō haberēt. Aliq̄ etiā adueī
entiū nō habebant pecuniā. et iō ſtatuerāt ibi
cāpſores. q̄ ſub cautōe tradebāt eā. ⁊ cū hoc vl
tra ſortē recipiebāt aliq̄ munuſcl'a. nōꝗ̄tñ pecu
niā ne arguerēt̃ maīfeſte facē ɔ̄t legē dādo ad
vſurā. Et flagello de funicul' facto eiecit oēs. ſ.
vēdētes ⁊ nūmularios ac oues ⁊ boues de tem-
plo. ⁊ nūmularioꝝ es. i. pecuniā effudit. ⁊ ī di
uerſa ſpſit: ⁊ mēſas eoꝝ q̄ erāt q̄ī vaſa denario
rum euertit ⁊ deiecit: ⁊ his q̄ colūbas vēdebāt:
dixit. Auferte iſta hic de loco iſto. ⁊ nolite fa-
cē ope vr̃o illicito. domū pr̃is mei q̄ ē dom⁹ ora
tōis domū negociatōis ⁊ mercatōnis. Bis legi
m⁹ iħm aſcēdiſſe hieroſolimā ī paſcha. ſel' ī pri
mo āno p̄dicatōnis vt h̄. ⁊ iteꝝ illo āno q̄ paſſ⁹
fuit. Et h̄ q̄dē ī p̄ncipio ſignoꝝ expulit vendē-
tes de tēplo. ſꝫ ſcdo ad paſſiōꝫ veniēs expulit vē
dētes ⁊ emētes duri⁹ agēdo. mlto q̄ppe maior nu
mer⁹ erat emētiū q̄ vēdētiū. Hic q̄ꝫ remiſſa q̄dā
de īcrepatōe vtit̃: dicēs. nolite facē domū pr̃is
mei domū negociatōis. ibi aūt durioribꝫ ſmōi-
bꝫ vtebat̃ dicēs. nolite facē domū meā ſpelūcā
latronū. Fecit aūt flagellū de fuicul'. qꝛ ſm au
g⁹. de pc̄tis nr̃is ſumit materiā vn̄ nos puniat
Ipa ei p̄elatō pctōꝝ. ſm qd̄ pc̄ta pc̄tis addūt̃
q̄dā funiculi dicūt̃. Vn̄ ī puer. dr̄. q̄ ipi⁹ funicu
lis pctōꝝ ſuoꝝ ɔſtrigit̃. Miſtice ſm Alchuinū
q̄tidie de⁹ ſpūaliter eccl'aꝫ ſuam itrat. ⁊ q̄liter
vnuſq̄ſq̄ꝫ ɔuerſet̃: attendit. Caueam⁹ ergo ne ī
eccl'a dei fabulis vel riſibus vel odijs vel cupi-
ditatibꝫ vacem⁹. ne improuiſus veniēs nos fla
gellet. ⁊ de eccl'a ſua nos eijciat ſm Aug⁹. Ven
dētes ī eccl'a ſūt. q̄ q̄ ſua ſūt q̄rūt. nō q̄ iħu xp̄i.
Venale totū hn̄t: qꝛ redimi volūt. Et nota q̄ ꝑ
oues īnocētes q̄ ſua vellē veſtiēdis p̄bent opa
mīdicie ⁊ pietatis. ſignāt̃ q̄ vēdūt̃. dum ꝓ lau-
de humana ſub ẏpocriſi et ī veſtibꝫ ouium ge-
rūtur. Ipocrite nanq̄ꝫ mētem lupinam habēt
ſub ouina pelle. Per boues q̄ arāt p̄dicatores
celeſtis doctrine ſignificāt̃ quos vēdūt: q̄ non
amore dei. ſed ꝓ queſtu tp̄ali predicāt. Per bo
ues etiā q̄ laborioſi ſūt ſignari p̄nt illi. qui ma
gnos labores ſuſtinent pro diuinis vt ꝑ hoc ī
eccl'a valeāt ꝓmouēi. Columbas vendunt: qui
acceptā ſpūſſc̄ti gratiam que ꝑ columbā acci-
pitur. nō gratis ſed ad p̄mium dant. ⁊ ſi nō ad
queſtum pecunie. ad vulgi tñ fauorē tribuunt
nō ad vite meritū. ſꝫ ad grāꝫ largiūtur. Num-
mos mutuo ī eccl'a dāt. q̄ nō ſimulate celeſtibꝫ

ſꝫ apte t̃renis rebꝫ ī eccl'a deſuiūt ⁊ ſua nō que
iħu q̄rūt. Domū etiā dn̄i domū negociatōis fa
ciūt. nō ſolū hi ſꝫ etiā q̄ gradū vl' grāꝫ ſpiritalē
quā ī eccl'a ꝑcepeꝛt. nō ſimplici ītētōe ſꝫ cā hu
mane ret̃butōnis exercēt. Oēs iſtos eiecit de tē
plo xp̄c. ſignās q̄ ſūt excluſi de tēplo gl'e ſācte
dei. Qui ḡ nolūt de eccl'a ⁊ de domo celeſti vēīt̃
de dn̄o auferri: auferāt iſta de actibꝫ ſuis. et ab
auaritie ⁊ ſẏmoīe ceſſēt negocijs. eijciūt̃ eī ō ꝑ
te ſortis ſctōꝝ. q̄ int̃ ſctōs poiti vl' ficte bōa. vl'
apte mala faciūt. ⁊ fuicul' pctōꝝ mō flagellāt̃
ad correctōꝫ q̄bꝫ īcorrecti ī ſie ligabūt̃ ad dāna
tōꝫ. Poſuit aūt dn̄s ſmediū ⁊ opis ⁊ ōbi vt do
cēt eos q̄ curā hn̄t eccl'e: ſubditos facto ⁊ verbo
debere corrigē. Si igit̃ ī figurali tēplo etiā ī
atrio ei⁹ qd̄ ē dom⁹ oratōis ꝓhibet negociatōeꝫ
q̄ honeſta putat̃. cū ſit de his que ī templo offe
rūtur: multomagis ꝓhibet ɔmeſſatōnes. pota-
tōnes. riſus. lites. vaniloquiū ⁊ hmōi fieri ī ec-
cleſia dei. Ergo cū oīs xp̄i actō nobis debeat eē
lex ⁊ preceptō. nō licet candelas vel alias mer
ces etiā dn̄o offerēdas ī eccl'a vendi: nec aliq̄d
officiū niſi merum eccl'aſticū exerceri. Re-
cordati vō ſunt diſcipuli ei⁹. quia ſcriptū eſt in
pſalmo de xp̄o. zelus domus tue ɔmedit me. i.
accēdit. Ex xp̄i enī facto: recordati ſūt ſcriptu
re illi⁹ ⁊ ipletōis ei⁹ ī xp̄o. Bon⁹ zel⁹ ē animi fer
uor ī bonū: quo mēs r̃licto ⁊ abiecto humano
timore ꝑ defēſione v̄itatis accendit̃. Vn̄ Aug⁹.
Fratres vnuſq̄ſq̄ꝫ xp̄ianus ī membris xp̄i zelo
dom⁹ dei comedat̃. Quis comedit̃ zelo domus
dei? Qui omīa que forte ibi videt peruerſa. ſata
git corrigi. cupit emēdari: nō q̄ſcit. Si emen-
dare ñ potes. tolera. geme. ſuſpira. ſuſtiē paleā
v̄bigrā. Vides fr̄eꝫ currē ad theatꝝ. ꝓhibe. mo-
ne. contr̃ſtare: ſic zel⁹ dom⁹ dn̄i comedit te. Vi-
des alios currē et inebriari velle. prohibe quos
potes. tene quos potes. terre quos potes. q̄bꝫ
nō potes blandire: noli acq̄eſcē. Si aūt fueris
frigid⁹ ⁊ marcidus. ad te ſolū expectās ⁊ quaſi
tibi ſufficiēs: dixeris ī corde tuo. Quid mihi ē
curare aliena pc̄ta. Sufficit mihi aīa mea vt
ipſā itegrā ſeruē deo. Eẏa. ñ veīt tibi ī mētē ſer
u⁹ ille q̄ abſcōdit talētū ⁊ noluit erogare. Nun
q̄d eī accuſat⁹ ē qꝛ ꝑdidit. ⁊ nō qꝛ ſine lucro ſer
uauit. Sic ergo audite fr̄es mei. vt nō q̄ſcatis
Nolite q̄ſcere lucrari xp̄o: quia lucrati eſtis a
xp̄o. Hec Aug⁹. Ubi ſciendū q̄ zel⁹ dicit quādā
ītēſionem amoris: quo ītenſe deū diligēs nihil
ſuſtinet. qd̄ amori ſuo repugnet. Ille igit̃ ꝓprie
zelū dei habet: q̄ nihil patiēter ſuſtinere poteſt
contra honorē dei quē maxīe diligit. Nos autē
debem⁹ diligē domū dei ītātū q̄ zel⁹ ei⁹ nos co-
medat. cū ſi q̄d cōtrarij fieri videmus. ſtudem⁹
etiā quātūcūq̄ꝫ cari nr̄i ſūt. qui hec faciūt r̃mo
uē: nec timem⁹ ꝓpē hoc aliq̄ mala ꝑpeti. At-
tendendū ē aūt quāti meriti ſit zel⁹ domus do
mi. ⁊ generalit̃ oīs zel⁹ bonus. cui⁹ actū int̃ pri
ma opa xp̄c oſtēdit. cui⁹ merito phinees pactū
ſēpitēni ſacerdotij accepit. cui⁹ feruore Matha-
thias legē defēdit: cui⁹ igne ſuccenſus Helẏas

ꝓpħas balaal iťfecit. Et dixerũt ei iudei.qđ
ſignũ oſtẽdis nob.q: hec facis.i.q: cũ tãta au-
ctoritate ⁊ ꝑtate nos expell'.Non videť hoc tui
officij eẽ:nec credimꝰ tibi licẽ.Ergo oſtẽde nob
ſignũ q̃ credamꝰ.Cuius.n.factũ eẽt bonũ de ſe
nõ tñ ꝑtiebat ad quẽlibet hoc facere: ſed ſoluz
ad eũ q̃ haberet auctoritatẽ corrigẽdi exceſſus
ſacerdotũ. qđ nõ cõueniebat alicui de coi ꝑplo.
cũ ſacerdotes eſſẽt ſupiores ĩ ꝑplo illo: ſʒ ꝓphe
qñq; mittebãť ad hoc ſpẽalr a deo. Cuz ğ xp̄c
nõ eẽt filiꝰ aaron. et ꝑ ꝯſeq̃ns nec pontifex ſm
legẽ.nec eſſet rex ĩ ꝯſpectu ꝑpli: non apparebat
eis.quare ſic auctoritatiſe eiiceret eos. mẽſaſq;
ſubuertẽt:niſi diña auctoritate ꝓpheta magnꝰ
miſſus eſſet: ⁊ iđ petierũt ſignũ miſſionis ſue.
Nõ auſi manꝰ ĩ eũ ĩijcẽ.Signũ petũt: vt ſue po
tẽtie fidẽ capiãt.familiare.n.erat iudeis ſigna q̃-
rẽ.vtpote ꝑ ea ad legẽ ⁊ fidem vocati. Querẽbãt
aũt nũc ſignũ.nõ vt crederent ⁊ venerarenť.ſʒ
quaſi deſꝑantes: q ſignũ oſtendere nõ poſſet. ⁊
ſic eũ deriderẽt ⁊ ĩpugnarẽt.qđ ex hoc patʒ. q:
ſtati dictũ ſuũ ĩpugnauerũt. Dedit ergo eis ſi
gnum poteſtatis diñe ĩ ſuſcitatõe corꝑis ſui ꝓ-
pria ṽtute. ⁊ q: praue querebant.non dedit eis
ſignũ aptũ ſed occultũ.et in figura de ſua r̃ſur
rectõe: q: digni non erant vt ꝓdiceret eis reſur
rectõem ſui corꝑis manifeſte. Unde reſpondit
⁊ dixit eis. Soluite templũ hoc.et ĩ trib; dieb;
excitabo illud. Hoc autẽ dicebat ſpũaliter de
templo corꝑis ſui.ſ.ĩtrãſitiẽ:hoc eſt de templo
quod ẽ corpus ſuũ. loquẽdo de corpore ſuo ſub
noĩe tẽpli: q: humaĩtas xp̄i erat ſpẽale hitacu
lũ ipiꝰ dei. Tẽplũ.n.dr̃ ĩ q̃ deꝰ ĩhitat. ⁊ q: ĩ cor-
ꝑe xp̄i diñitas ĩhabitat: iđ corpus xp̄i tẽplum
dei nõ ſolũ ſm aĩaʒ ſʒ etiã ſcđm corpus dicitur
Nec dicebat hoc ĩꝑando vel ꝯſulẽdo vel hortã-
do: ſed id qđ facturi erãt ꝓdicendo ⁊ denũciãdo
nõ eñi ẽ verbũ ĩductiuũ ad hoc faciẽduʒ cũ fu
it ſimplr̃ malũ ex ꝑte iudeoꝝ: xp̄c aũt nõ pote
rat ĩducẽ ad malũ. ſʒ ẽ verbũ denũciatiũ eius
qđ erat ꝑ ĩpos fiendũ: quo hoc qđ affectabant
demõſtrat nõ eſſe abſcõditũ.q.d.ſoluite.i.ſol-
uetis: q: ĩ paſſiõe xp̄i aĩa fuit ſoluta a corꝑe. ⁊
ſanguis a carne. ⁊ ꝯtinuitas mẽbroꝝ ĩ fixione
clauoꝝ ⁊ lãcee: ⁊ ego ṽtute ĩ me latentis diñita
tis excitabo q̃ſi a ſomno illud tẽplum ꝑ vos diſ
ſolutũ. Dedit ğ eis ſignũ reſurrectõnis futurũ
q: ĩ hoc maxie potẽtia ⁊ ṽtꝰ diñitatis eꝰ oñdiť.
nõ.n.puri hoĩs ẽ vt ſe mortuis excitaret: ſʒ
ſolus xp̄c q̃ ĩter mortuos liber fuit.hoc poten-
tia ⁊ ṽtute diñitatis ſue fecit.hoc etiam fuit ſi-
gnũ penitẽtie ⁊ remiſſionis. qđ ſolũ pctõrib; cõ
petebat. Et q: dđit eis ſignũ ĩ figura.vocãs cor
pꝰ ſuũ tẽplũ.iđ illi carnales hoc nõ ĩtelligẽtes.
ſʒ de ĩaĩato tẽplo eũ hoc dicẽ putantes: deride-
bãt eũ ⁊ volebãt arguẽ dictũ ſuuʒ ꝑ materiale
templũ: dicẽtes. Quadragita ⁊ ſex ãnis edifica
tũ ẽ tẽplũ hoc.i.reedificatũ: ⁊ tu ĩ trib; diebus
excitabis illud: Hoc dixerũt deridẽdo. quaſi eſſet
ĩpoſſibile. Et multoplus deriſiſſẽt: ſi reſurrectõ
nẽ ſui corꝑis manifeſte ꝓdixiſſʒ.q: difficiliꝰ eſt
r̃ſuſcitare mortuũ.q̃ edificare tale templũ.Et
nõ loquũť de tẽplo facto ꝑ ſalomonẽ.q: illđ fu
it edificatũ ĩ ſeptẽ ãnis ⁊ ꝑfectũ. ⁊ poſtea ꝑ na
buchodonoſor deſtructũ: ſʒ loquũť de tẽplo ree
dificato ꝑ zorobabel ⁊ neemiã pꝰ captitatẽ ba-
biloĩcã.qđ factũ fuit ĩ.xlvj.ãnis.añq̃ cõpleť
ĩimicis ꝓhibẽtib;.q: iudei ĩpediebãť ĩ edificatõ
ne tẽpli a natõib; ĩ circuitu eoꝝ exiſtentib;.mľ
ti autẽ tũc crediderunt.i.credẽ ĩceperunt ĩ no-
mĩe eius.id ẽ ĩ ſue diñitatis notamine. cuiꝰ no
tã fecit ꝑ ſigna. ⁊ ideo ſeq̃tur. vidẽtes ſigna que
faciebat. Unde patet q ĩ fide adhuc confirmati
nõ fuerũt.q: magis ſignis.q̃ ex deuotõe credi-
derũt. Jħs aũt nõ credebat ſe eis: eo q ipe noſ-
ſet oĩs. ⁊ q̃d eſſet ĩ hoĩe. ſcire eñi ea q̃ ſunt ĩ
corde hoĩm.ſolius dei ẽ: q̃ ſolus corda plaſma-
uit.et ideo ſciuit q iſtabiles erant. ⁊ ĩ tempe tẽ
ꝑtatõis recederẽt. Quapropter (vt dicit beda)
mouemur. vt nũq̃ de nr̃a ꝯſcia ſecuri ſimꝰ. ſed
ſemꝑ ſoliciti formidemꝰ. q: qđ nos latet.ẽtnuʒ
arbitriũ latẽ nõ valet. Dubitať hic quenã ſi
gna viderũt facta a iħu cũ nullũ legamꝰ eũ tũc
ſignũ feciſſe ĩ hirl'm. Ad qđ poteſt dici vnomõ
q multa ſigna facta ſũt ibi tũc a iħu q̃ hic non
hñť.nã euãgeliſte multa ſciẽter ꝑtermiſerũt đ
miracuľ xp̄i.cuʒ tot fecerit: q nõ poſſẽt ſc̄bi de
facili. Alio mõ q: ĩter cetera miracula põt ma
ximũ r̃putari ſignũ. q cũ flagello vno iħs đ tẽ
plo ſolꝰ ⁊ pax adhuc reputatꝰ eiecerit multitu
diñẽ hoĩm. Diña q̃dẽ ṽtꝰ ĩ illo facto oꝑabať. q̃
apparebat ĩ effectu cũ volebat. Corpus ei xp̄i e-
rat ĩſtrumẽtũ diñitati ꝯiũctũ. ⁊ iđ q̃dã fulgor
radioſꝰ ⁊ mirabiľ egrediebať de vultu ⁊ ocuľ eꝰ
ṽtute diña eos deterrẽs: quo territi ſacerdotes
⁊ leuite et alij.nõ audebant nec poterãt ei reſi-
ſtẽ.ſicut ⁊ ĩ paſſiõe vox illa diuinitatis q̃dam
modo inſtrumentum erat magnam armatorũ
multitudinẽ legitur proſtrauiſſe. Unde Hiero-
nimus in matheo de ſecunda eiectõne. Pluri-
miq; arbitramur maxia eſſe ſignoꝝ.q Lazarꝰ
ſuſcitatus ẽ. q cecus ex vtero lumẽ accepit. q ĩ
iordane vox audita ſit pr̃is. q trãſfiguratus ĩ
mõte gloriã oſtendit triumphãtis. mihi autẽ
inter oĩa ſigna que fecit dominꝰ.hoc videť eſſe
mirabilius. q vnꝰ hõ ⁊ illo tp̃e contemptibilis
et intantum vilis: vt poſtea crucifigẽť: ſcribis
⁊ phariſeis contra ſe ſeuiẽtib; ⁊ videntibus lu-
cra ſua deſtrui. potuerit ad vniꝰ flagelli ṽbera.
tãtã eiicẽ multitudinem. menſaſq; ſubuertẽ. et
ꝯfrigẽ cathedras. ⁊ talia facẽ q̃ infinitꝰ nõ feciſ
ſet exercitꝰ. Igneũ.n.q̃ddã atq; ſidereuʒ radia-
bat ex ocuľ eius.et diñitatis maieſtas lucebat
ĩ facie.hec Hieronimꝰ. De his autẽ qui credi
derunt ĩ nomine eius.eſt ſciendũ. q ſm Augu
ſtinũ.illi credunt ĩ nomine eius. q̃ ſoluʒ ꝓpter
ſigna credunt ⁊ adherent nomi eiꝰ. q̃ nõdũ ſac̃
mẽtũ baptiſmi ꝑceperũt velut cathecumi.hoc
ẽ iſtructi. ⁊ q: plenã fidẽ vt oportet non habẽt
ĩ xp̄m et eius ſacramenta.iđ adhuc non credit
ſe eis.q: eccľa nõ dat eis corpus xp̄i: quod qui
dem corpus ſicut cõficẽ nõ poteſt niſi ſacerdos

ꝯſecrat⁹. ita null⁹ ſumē debet niſi baptizat⁹. Et ſm̄ Criſ. iſti q̄ ꝓpter ſigna credebāt ī noīe ei⁹ nō firmiter nec ꝑfecte credebāt ī eū. ⁊ iō nō cō- fidebat ī eis. ſicut ī diſcipulis ꝑfecte ⁊ firmiter credētibus. nec recipiebat eos ad ꝑfectōꝫ ⁊ ꝯui ctū. vt cū eo īſeꝑabiliter hītarēt. nec oīa ſua do gmata ⁊ ſecreta eis ꝯmittebat. nec eis altiora miſteria fidei reuelabat: q꜃ hoꝝ credulitas ſi e- rat ex fide firma. ſꝫ ex ſuſpitōe quā de xp̄o rece- ꝑant ꝓpt̄ ſig̃. nec eſtiabāt eū deū ſꝫ hoīeꝫ a deo miſſū doctorē vitatis. Et iō ſignāt̄ euāgeliſta: vt oñdat eos īꝑfecte credē. nō dic q̄ crederēt ī eū. q꜃ nōdū credebāt ī ei⁹ diuinitateꝫ. ſꝫ dicit in noīe ei⁹. i. illud qḋ de eo noīetenus dicebat̄. ſcꝫ q̄ iuſtus ⁊ hmōi. Vñ Nichodem⁹ iter iſtos prin ceps ac vn⁹ de pharizeis et p̄cipib⁹ ſeu mgr̄is iudeoꝝ. q꜃ ī tenebris hui⁹ erroris erat. nocte ad ihm ⁊ ad lucē veiſſe ꝑhibet̄. Jp̄e q̄dem in tene- bris erat nō lux. q꜃ nō renatus. Et iō nocte ad lucē venit. q꜃ illumīari volebat. Pre timore q̄ꝫ populi quem offendere metuit. cum eſſet vnus de rectoribus: quia tunc populus ꝑ doctores et ſacerdotes gubernabatur. in palam venire et ſciri nō audebat. ne de ſÿnagoga expelleretur. Pre vēcūdia etiā palā addiſcēdi. q꜃ magiſter ī iſrl̄ erat. ſecrete et extra turbā alioꝝ docēd⁹ ad ihm ſol⁹ veīt: vt ab ip̄o pleni⁹ īſtrueret̄. Jn hoc etiā q̄ nocte venit a ſtudio ⁊ diligētia īquiſitō nis ꝯmēdat̄. ⁊ ſecretū ſignificabat. q̄ extra ſcri ptū diſcē vitatē volebat. Vñ beda. Hic veīt ad ihm nocte. cupiēs ſecreta e⁹ allocutōe diſcē mi ſteria fidei: cuius apta oñſiōe iā rudimētū ꝑce ꝑat. Hec beda. Et q꜃ prudēter apta ſig̃ notauit pleni⁹ fidei miſteria reqrit: ⁊ iō de his q̄ ad fidē ꝑtinēt doceri meruit. Jnſtruxit eī eū dñs de ſe- cūda ⁊ ſpūali generatōe ſeu natiuitate. ſ. de ba ptiſmo ⁊ de īroitu regni dei. ac de ſua dīnitate ⁊ vtraq꜃ natiuitate. de paſſiōe q̄ꝫ ſua ac r̄ſurrectō ne ⁊ aſcēſiōe. necnō de vtroq꜃ aduētu: ⁊ pl̄ibus alijs ad ſalutē neceſſarijs. Vñ ꝯgruēt̄ hoc euā- geliū ī feſto trinitatis legit̄. q꜃ ī eo de baptiſmo dr̄. q̄ ī noīe trinitatis ꝯfert̄. Hoc q̄ppe ſac̄mētū baptiſmatis ē neceſſitatis: ⁊ iō oportet q̄ habe at̄ ī re ſi ē poſſibile. vl̄ ī voto quo ad p̄occupa tos: nā vbi ꝯtēpt⁹ ī aliquo baptiſmū aque ex- cludit neq꜃ baptiſmus flamīs neq꜃ ſāguīs ꝓdeſt ei ad vitā eternā: quia nō poteſt īroire in re- gnū dei. Hoīes nāq꜃ nō aſcēdunt illuc niſi ing̃ tū efficiūt̄ mēbra xp̄i. ꝑ generatōꝫ aūt ſpūaleꝫ vniūt̄ ſibi. ⁊ mēbra eius fiūt: ⁊ ſic vtute ipſius aſcēdunt. Nemo eīm aſcēdit. id ē aſcēdē pote rit ī celū ꝓpria vtute niſi q̄ deſcēdit de celo non ꝑ motū localē celū dimittēdo. ſꝫ carnē de nouo ſibi vniēdo. q꜃ oīs qui aſcēdit vtute ipſius aſcen dit: ⁊ ip̄e ſolus ꝑ ſuam vtuteꝫ ꝓpriam aſcendit.

Si aūt hic obijcit̄ q̄ plures vetis teſtamēti ſaluati ſūt ſine baptiſmo. dicēdū q̄ nō erat ī p̄ cepto. ꝯſecuti ſūt tñ ſpūalem vitā ꝑ grāꝫ ī fide xp̄i vēturi. ⁊ ſic habuerūt rē baptiſmi. habuerūt ip̄m etiā ī figura ī aliq̄ correſpōdēte ꝑ qḋ tolle- bat̄ pcc̄m originale. Jdeo etiā hoc euāgeliuꝫ ī feſto trinitatis legit̄: quia ī eo quelibet ꝑſona- rū apte exp̄mit̄. Nā ꝑſona filij ē q̄ loqtur. ꝑſōa p̄ris exp̄mit̄ cū dicit̄ ſcim⁹ q꜃ a deo veniſti: ꝑſo na ſpūſſcti cum dicit̄. niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua et ſpū ⁊c̄. Exp̄mūt̄ aūt ꝑſone diuine cū ſuis appropriatis. Exprimit̄ at̄ ꝑſona p̄ris cuꝫ ſua potētia: cum dicit̄. nēo poteſt hec ſigna fa cē q̄ tu facis. niſi fuerit de⁹ cū eo. ſig̃ eīm facē di uine potētie ē. Exp̄mit̄ ꝑſona filij cū ſua ſapīa cū dr̄. ſcim⁹ q꜃ a deo veniſti mgr̄: ad mgr̄m eīm ſpectat ſapīaꝫ docē. Exprimit̄ ꝑſona ſpiritus- ſācti cum ſua bonitate cū dicit̄. ſpūs vbi vult ſpirat: nō eīm nr̄is meritis ſed ex ſua gratuita bonitate ſe nobis infudit. Quis eīm pater et fi lius ⁊ ſpūſſāctus habeāt eādeꝫ potētiam. ſapiē tiam ⁊ bonitatē: tamē q꜃ apud nos nomē p̄ris ꝓpter āntiq̄tatē īportat īpotētiaꝫ: ne ſimplices hoc crederēt de p̄re celeſti attribuit̄ ſibi potētia Silr̄ nomē filij apud nos ꝓpt̄ iuuētutē īportat impitiam. ideo ne de filio dei hoc credat̄: attri buit̄ ſibi ſapīa. Silr̄ nomē ſpūſſcti apḋ nos ī- portat quēdaꝫ furorē. iuxta illḋ p̄ſa. qeſcite ab hoīe. cui⁹ ſpūs ī narib⁹ ei⁹ eſt: iō ne de ſpūſācto hoc credat̄ attribuit̄ ſibi boītas. fides et ꝯfeſſio ſcē t̄nitatis ſi eā deuote recepim⁹: valet iter cetā ad t̄bulatōnū ꝓpulſiōeꝫ. Nā (ſic ait iohēs damaſcen⁹) cū apud ꝯſtātinopolī peſtilētia g̃ uis eēt: q̄dā puer de medio ꝓplī ī celū rapt⁹ cāti cū ſcē t̄nitatis. ſ. ſcē de⁹ ſcē fortis. ſcē ⁊ miſi cors ſaluator miſerē nob. ab āgel̄ ē edoct⁹. qḋ cū rediēs corā ꝓplo decātaſſet. mox oīs peſtilē- tia ē fugata. Per Nichodemū q̄ veīt ad ihm vt de ꝑtinētib⁹ ad fidē pleni⁹ erudiret̄: ſig̃ficat̄ di ſcipl̄s humil̄ ⁊ diligēs q̄ veīt ad doctoreꝫ vt ab ip̄o īſtruat̄. q̄ debet eū dulcit̄ recipe exēplo xp̄i q̄ Nichodemū dulcit̄ recepit. ac māſuete valde ⁊ cuꝫ q̄ete ei loq̄bat̄. qḋ ē ꝯt̄ iraſcētes q̄ furioſe ⁊ cū clamore frequēter loquūt̄. Cōt̄ q̄s ē reme diū vtile mollit̄ ⁊ ſine clamore r̄ndē: ſm̄ illḋ ſa piētis. Reſpōſio moll̄ frāgit irā. ſmo dur⁹ ſuſci tat furorē. Etenī ſm̄ criſ. ſi famuli cū aduerſ⁹ eos iraſcimur. portāt huīlr̄ ⁊ cū ſilētō ꝯtūeliaꝫ ꝓpt̄ tiorē nr̄m: q̄ venia digni erim⁹ aut quā ex cuſatōꝫ hēbim⁹ nos: q̄ ꝓpt̄ dei tiorē aliq̄d ferre nō poſſum⁹. magis aūt nolumus. Oratō.

Tel domine vniuerſorum qui nullaꝫ ha bens indigētiam voluiſti templum tu uꝫ fieri ī nob: eijce a corde ⁊ corꝑe meo oīa offēdicula ⁊ tibi diſplicētia: mūdās me ab oīb⁹ inq̄namētis ⁊ macul̄ mētis ⁊ corꝑis: et fac de me templū tibi gratū ⁊ ydoneum: ī quo habitare delecteris tu. cuius delicie ſūt eſſe cuꝫ filijs hominum. O ſapientia que ex ore altiſſi- mi prodiſti. et magiſter qui a deo veniſti: doce me queſo a malo declinare ⁊ bonum facere. ter rena deſpicere. et celeſtia amare. vt veterē ho- minem cum ſuis actibus exuens. ⁊ nouum in- duens. quaſi de nouo natus regnum tuum in- troire merear ⁊ videre Amen.

De incarnatione Johannis baptiſte.
Capitulum .XXVII.

Poſt hec.ſ. ꝯpletis dieb⁹
feſtis ĩ hirl'm: q̃ eſt ĩ vna pte iudee.
venit ih̄s cum diſcipulis ſuis ⁊ cre-
dētib⁹ ĩ aliā partē iudee.ſ.ĩ iordanē.
que a ſorte iude vel a regno duarum tribuum
iudea dicebatur. A tribu eñi iude que erat prin
cipalis ⁊ regia terra vbi habitauerunt filij iſrl'
nomiata eſt iudea.⁊ illic demorabaẗ.⁊ per ſuos
diſcipulos baptizabat. multiqꝫ fiebant creden
tes ⁊ diſcipuli eius. Iudea interp̄taẗ confeſſio
ad quam venit ih̄s.q꜡ xp̄c ꝯfitētes.vl' ſua pcĩa
vl' diuinā laudē viſitat:⁊ illic moraẗ:q꜡ tales nõ
trāſitorie viſitat.⁊ illic baptizat.i.a pctĩs pur-
gat.vñ Alchuin⁹. p iudeā q̃ppe ſignaẗ ꝯfitētes
quos viſitat xp̄c.vbi eñi eſt pctõrum confeſſio
vel diuinarum laudũ illuc venit ih̄s ⁊ diſcipli
ei⁹:hoc ē doctrina ⁊ illumiatio eius.⁊ ibi mo-
raẗ purgādo a delictis ⁊ vicijs p baptiſmum ſā
ctiſpũs. Scdm Aug⁹. Xp̄c primo baptizauit
diſcipulos aqua ⁊ ſpũſancto. poſtea officiũ ba
ptizandi eodē baptiſmate diſcipul' reliq̄t. itēn-
tus p̄dicatõni ⁊ doctrie. ſicut ⁊ aplus Paulus
paucos p ſe baptizauit vt poſſit p̄dicatõi fideli
us itēndē. Poſtea ḡ ſoli diſcipuli ih̄u baptiza-
bāt.eo itēri circa altiora docēda occupato. In
q̃ dedit exēplũ p̄latis eccl'e. ꝯmittēdi ea q̃ p iſe
riores p̄nt ꝯmode fiẽi.vt ipi liberi⁹ poſſint ĩ al
tiorib⁹ exerceri. Et q̃uis ih̄s tũc nõ baptizaret
maib⁹ ſuis.⁊ miſteriũ exhibēdo.ſꝫ diſcipli eius
baptizabat tñ p̄ñtia maieſtatis.ipſius.n.erat
baptiſmi ſac̄mentũ.⁊ ad diſcipulos ptiebat mi
ſteriũ. Hic ē.n.q̃ baptizat. Ergo adhuc ih̄s ba
ptizat.⁊ q̃uſqꝫ baptizādi ſum⁹ ih̄s baptizat.vñ
Aug⁹.vtrunqꝫ verꝫ ē q꜡ ih̄s ⁊ baptizabat.⁊ nõ
baptizabat. Baptizabat.n.q꜡ ipſe mundabat
nõ baptizabat.q꜡ ip̄e non tīgebat. Prebebant
diſcipuli miſteriũ corpis.p̄bebat ille adiutoriũ
maieſtatis.de q̃ dictũ ē.hic ē q̃ baptizat. Iohā
nes aũt baptizabat ĩ ennõ iuxta ſalim oppidũ
ppe iordanē ſitũ.q꜡ aq̃ multe ibi erāt:qđ ē etiā
ĩterp̄tatõ ei⁹.qđ dr̄ ĩ ennon.ennos hebraice di
citur aqua latine. Et dicunt aliqui.q꜡ hoc oppi
dũ alio nomĩe voceẗ ſalē.⁊ ſit locus vbi regna
uit melchiſedech.ſed hoc ē falſũ.q꜡ ſalē vbi reg
uit melchiſedech idē ē qđ hirl'm.nā ipſā edifica
uit melchiſedech.et p̄mo dicta ē ſalē.i.pacifica
ex conditõe regis q̃ regnauit ĩ pace. Poſtea di
cta ē hirl'm.a tempe quo abrahā voluit ibi of-
ferre filium ſuũ.q꜡ locũ illũ appellauit.dñs vi-
det.⁊ ita hirl'm ĩterp̄taẗ viſio pacis.q꜡ cũ p̄ma
ĩterp̄tatõe addita ē viſio. Mittebat aũt iohes
ad ih̄m baptizari q̃ veniebāt ad eũ.ſꝫ nõ mitte
bāẗ ad iohēz veniētes ad ih̄m. Sicut añ baptiſ
mũ xp̄i.iohēs baptizabat ĩ noĩe xp̄i venturi.ſic
p⁹ baptiſmuꝫ xp̄i.illos q̃s baptizabat.ad xp̄m
mittebat. ſic ⁊ ſuũ teſtioniũ de xp̄o ꝯfirmabat
Et exiñ turbati ⁊ ĩuidia moti diſcipli iohis.et
ĩdiſcrete zelātes p mgr̄o ſuo volētesqꝫ p̄ferre ba
ptiſmũ e⁹ xp̄i baptiſmo. murmurabāt q꜡ mgr̄i
ſui glaꝫ zelabat.q꜡ videbaẗ eis q꜡ mgr̄i ſui ⁊ ba
ptiſmi e⁹ auctoritatē minuēt. Et facta ē q̃ſtio ⁊
ꝯtrouerſia đ purificatõe.i.baptiſmo a diſcipu
lis iohis defēdētib⁹ mgr̄i ſui baptiſmũ.⁊ putā-
tib⁹ eũ maiorē xp̄o.quē viderāt a iohe q̃i maio
re baptizatũ.cũ iudeis.i.xp̄i diſcipul' ⁊ alijs ad
xp̄i babtiſmũ veiētib⁹.⁊ magis ad ip̄m p̄pt mi-
racl'a currētib⁹ ⁊ dicētib⁹ maiorē eē xp̄m.et ad
e⁹ debē ꝯcurri baptiſmũ.tāq̃ ad baptiſmũ meli
orē.q꜡ iohes mittebat q̃s baptizabat ad ih̄m ñ
ih̄s mittebat q̃s baptizabat ad iohēz. Et hec q̃
ſtio ad iohēz p ſuos diſcipl'os ē delata.⁊ q̃rimo
nia de xp̄o facta.q꜡ baptizaret.et pl'es ad eũ q̃
ad iohēz currēnt.vñ zelo ĩdiſcreto moti dixerūt
ei. Rabbi cũ ſis excellēt mgr̄ oim.⁊ mgr̄i de-
beas hr̄e gl'am.q̃ erat tecũ ſic cum p̄ncipaliori
trāſiordanem.vbi eũ q̃ſi diſcipl'm baptizaſti.et
ſic bñficiũ ei p̄ſtitiſti.cui etiā teſtioniũ phibui-
ſti.i.quē tu claꝝ oñdiſti.⁊ ſic magnũ honorē ĩ-
pēdiſti:ecce hic a te ſepans nũc baptizat ⁊ ea-
dē tibi audēs.tuũ officiũ vſurpat.vñ valde mi-
ramur.⁊ oēs ad eũ ⁊ ad ipi⁹ baptiſmũ veniũt.⁊
te q̃ eũ baptizaſti:dimittũt. Quaſi diceret. Nos
deſerimur.hic raritas ē.ad illũ turbe ꝯcurrũt.
de te nõ curaẗ.⁊ ſic gl'a tibi ſurripiẗ. Nõne phi
beri debēt.vt ad te poti⁹ veniāt. vbi Criſ. Ipſe
q̃dem non baptizabat.ſed nũcij volētes erige-
re eos q̃ audiebant ĩ ĩuidiam ita ānunciauerũt
Oim maloꝝ cauſa ē vana gl'a.hec eñi eos zelo
tipiā duxit.neqꝫ ad maliciā ſolā ĩpellit captos
ſꝫ ⁊ v̄tutib⁹ obſtat.labores q̃dē ſuſtinē cogens.
fructib⁹ đo p̄uans.hec Criſ. Iohes aũt emula
tõꝫ ⁊ ĩuidiā diſcipuloꝝ ſedare volēs xp̄m ꝯmē
dabat.⁊ excelſa de eo p̄dicabat.ſeqꝫ nõ xp̄m:ſꝫ
ei⁹ nunciũ.nec ſp̄õſũ eccl'e. ſꝫ ſponſi amicũ eſſe
dicebat.⁊ q꜡ illũ oportēt creſcē ⁊ exaltari.nõ ĩ
ſe:ſꝫ q̃ntũ ad alios fama ⁊ auctoritate.ĩq̃tũ e⁹
v̄t⁹ p miracula ⁊ opa magis ⁊ magis ĩcipet eis
ĩnoteſcē:ip̄m aũt minui ⁊ huiliari ĩ re vera.⁊
q̃ ad pplm ĩ fama:ſic lucifer minuiẗ ĩ claritate
q̃ ad apparētiā oriēte ſole.⁊ auctoritas p̄conis
adueĩente iudice:⁊ officiũ legati adueĩente p̄n
cipe. In eſtiatõe q̃ppe ppl'i ⁊ xp̄c creuit. q꜡ agni
t⁹ ē qđ erat:et ĩuent⁹ ē eſſe xp̄c q̃ putabatur tm̄
ppheta:⁊ Iohānes decreuit.q꜡ ceſſauit dici qđ
nõ erat.et ĩuent⁹ ē e⁹ propheta q̃ putabaẗ xp̄c.
Cui atteſtaẗ:q꜡ Iohānes nat⁹ ē decreſcētib⁹ di
eb⁹.xp̄c creſcētib⁹:⁊ q꜡ Iohānes capite minuiẗ
xp̄c ĩ cruce extendiẗ. Moral'r aũt hoc debꝫ eē
ĩ vnoquoqꝫ nr̄m:q꜡ oportet illũ ſ.xp̄m ĩ te cre-
ſcere.vt ſcꝫ ĩ e⁹ proficias cognitõne et amore.
q꜡ inq̃tũ magis eũ potes cognoſcēdo et aman-
do pcipe. tantomagis xp̄c creſcit ĩ te. ſicut qui
magis p̄ficit ĩ vidēdo vnā ⁊ eandē lucē.reputat
lucē illā magis creſcere:⁊ hoc oportet homĩes
ſic p̄ficiſcētes minui ĩ ſui reputatõne.q꜡ quāto
pl⁹ homo cognoſcit de altitudine diuina.tanto
minorē reputat puitatē ⁊ humaitatē. Diſci
pul' iohānis p magiſtro ſuo ĩdiſcrete zelātib⁹.
⁊ de xp̄o querimoniā facientib⁹ ſil'es ſunt mul
ti etiā religioſi.q̃ magis adherēt q̃buſdaꝫ opi-
nionibus.pro eo q꜡ ſunt opiniones illoꝝ quos

magis diligẽ. q̃ p ipa v̄itate quã r̄liquũt. cũ di
cat p̄hus. q̃ duob' exiſtẽtib' amicis ſcd̃m ẽ p̄ho
norare v̄itatẽ. ⁊ plato dixit de ſocte mgr̄o ſuo:
amic⁹ q̇dem ſocrates. ſ3 magis amica v̄itas. per
hoc aũ q̃ coſdẽ diſcipulos ſuos rep̄hendit: iſfor-
mant doctores boni. vt tales adulatões nõ re-
cipiãt. ſ3 magis repellãt. Cõſiderẽt etiã h̃ q̇ de-
tractores libẽter audiũt. ⁊ ↄtra eos q̇bus detra
hit̃ ſubito ſeuiũt: quõ iohes diſcipl'os xp̄o dẽt̃
hẽtes ſtati ↄpeſcuit. xp̄m laudib' extollẽdo. et
ſe huiliãdo. ⁊ exẽplo ei⁹ detr̃ctores ↄpeſcãt de ſe
huilr̃ ſẽtiẽdo. ⁊ detr̃ctores laudãdo: ipoſq3 detra
ctores fortit̃ rep̄hẽdãt. ⁊ eis malũ vultũ oſten-
dãt. q2 (vt dicit ſapiẽs) vẽt⁹ aq̇lo diſſipat pluui
as: ⁊ facies triſtis ligua detr̃hentẽ. In illo tp̄e
dũ hec agerẽt: ⁊ cũ iohes vno ãno ⁊ ẽb' mẽſib'
p̄dicaſſ3. ⁊ arguẽs hẽodẽ plĩmos ↄuertiſſ3: mi-
ſit herodes tetrcha miſtros. ac tenuit ⁊ cepit io
hãnẽ p eos: ⁊ vixit ſeu ligauit eũ q̇ libẽ p̄dica-
uerat dei v̄bũ: et ad ſe i galilea adductũ poſuit
ſeu poni fecit i carcẽ. ꝓpt̃ hẽodiadẽ quã fratri
ſuo abſtulẽat ⁊ ſibi copl'auerat illicite quã ſm̃
legẽ quã accepat nõ licẽt ſibi h̃re vxorẽ fr̃is ſui
eo viuẽte. ſic dyabl's ſpũal'r tenet p delectatõ3
alligat p ↄſẽſũ. icarcerat p ↄſuetudine3. ꝓpter
aĩa3 a vero ſpõſo xp̄o ſepatã ⁊ alij copulatam
Proſelit⁹ q̇ppe fuit hẽodes. et cĩcũciſiõ3 recepat
vt magis acceptus iudeis eẽt: vt regꝫe ſup eos
poſſ3: iõq3 ad legẽ moy'ſi tenebat̃ i hoc ſic ceti
⁊ ꝓpt̃ legis q̇3 nat̃al' hõeſtatẽ. ñ licebat fr̃i r̃ue
lare turpitudinẽ fr̃is ſui. ducendo etiã eo mor-
tuo e⁹ vxorẽ: niſi ad ſuſcitãdũ ei ſemẽ. vñ iohes
tãq̃ teſtis ⁊ defẽſor v̄itatis dicebat hẽodi. nõ l3
tibi h̃re vxorẽ fr̃is tui. In q̇ v̄t⁹ ⁊ ↄſtãtia iohis
oñdit̃. q̇ maluit apõ herodẽ piclitari. q̃ ꝓpt̃ a-
dulatõ3 imẽor eẽ p̄ceptoꝝ dei. q̃ eñi venerat in
ſpũ ⁊ v̄tute arguit herodẽ ⁊ hẽodiadẽ: ſic helias
achab ⁊ iezabel. Nõ obmiſit dicẽ v̄itatẽ ꝓpt̃ he
rodis p̄tatẽ vel herodiadis inſidiatõ3: dans in
hoc exemplũ p̄dicatorib' euãgelij: vt ꝓpt̃ talia
ñ obmittãt ↄſtãtiã p̄dicãdi v̄itatẽ. Primo ḡ he
rodes iohãnẽ icarcerauit ex eo q̃ ip̄m rep̄hẽde
bat de herodiade quã fr̃i abſtulerat: et ideo ad
ſuggeſtõem herodiadis ip̄m in vinculis poſuit
Scdõ ex eo q̃ iuſticiã ⁊ baptiſmũ p̄dicabat. et
iõ mult⁹ ꝑpl's ad iohe3 ob baptiſmũ ⁊ p̄dicatõe3
vndiq3 ↄfluebat. ⁊ timẽs herodes ne ſui ꝑpli io-
hãnẽ ſeq̇ntis diſpẽdiũ h̃ret. ⁊ ob v̄ba iohis ꝑpl'o
(cu3 eẽt alienigena) exoſus fieret. eũq3 a r̃gno
ob iceſtũ pellẽt. iohãnẽ tenuit. ⁊ victũ poſuit i
carcẽ ñ auſus eũ ſtati interficẽ. Tercõ ex eo q̃ io
hes q̇ndã magnũ regẽ poſt ſe ventuꝝ p̄dicabat
⁊ cũ romani ordinaſſẽt. ne aliq̇s ſine ſenat⁹ au
ctoritate rex noiaret̃. offẽſã ceſaris timuit ⁊ iõ
ip̄m icarcerauit ⁊ iſup ꝓpt̃ hoc ẽ capt⁹ ⁊ icarce
rat⁹. q2 phariſei ꝓpt̃ iuidiã d̃ p̄dicatõe iohãnis
r̃bati ſuaſerãt herodi vt capet eũ: icitãtes hẽo
dẽ ad e⁹ mortẽ. Herodias aũ adult̃a iſidiabat̃ ei
tiebat eĩ ne herodes ad p̄dicatõ3 iohis de pc̃to
ſuo peniteret. ⁊ eã marito ſuo reddẽt. q̇ eã forte
occidẽt. ⁊ iõ volẽs iohãnẽ occidẽ mortẽ eius q̇
rebat. ſed quonã facto id aggredi poſſ3 iuenire
ñ poterat. Herodes eĩ metuebat iohãnẽ eũ r̃
vẽndo tiore mũdano vl' hũano: ſciẽs eũ vir̃ iu
ſtũ q̇ ad hoies. ⁊ ſcd̃m q̇ ad deũ. et cuſtodiebat
eũ ne ab hẽodiade occidẽt̃. ⁊ ex hoc ip̄e hẽodes
dãnũ ⁊ piculũ patẽt̃. Solo eĩ metu ab iẽfectõ-
ne iohãnis tenebat̃. q2 ꝓpt̃ ſcĩitatẽ e⁹ q̃ erat no
ta toti ꝑplo. tiebat ſi eũ intẽficẽt. ne totus ꝑpl's ↄ̃
eũ inſurgẽt: q2 oẽs iohãnẽ ꝓphetã ſcd̃m r̃puta-
bãt. Et audito eo ml'ta. ſ. q̇dã pua ñ p̄ncipalia
faciebat ſil'atorie nõ ex v̄itate ⁊ libẽt eũ audie-
bat. ſ. ſil'atorie. i. audire ſil'abat. totũ eĩ iſtud e-
rat ſil'atoriũ. vt ex tali auditu ⁊ obtpatõe i ali-
q̇bus retinẽt ꝑpl'm a rebellione ↄtra ip̄m. Hero
des ꝑpl'm et ſeditõem eius tiebat. ſed amor mu-
lieris ſuperabat. p quo etiã deũ poſtponebat.
q2 deum i cauſa nõ habebat. Nam ſcd̃m Criſo.
facile deuiat a iuſticia qui i cauſis nõ deum. ſ3
hominẽ formidat. Timor eñi dei corrigit. tior
aũt hoĩm peccandi differt facultatẽ ⁊ opatõe3
nõ aufert ſed retinet voluntatẽ. donec habeat
oportunitatẽ vel occaſionẽ. Vñ ⁊ q̇s ſuſpẽdit a
c̃mĩe audiores reddit ad crimẽ. ⁊ eſtuat aĩo q̇
uſq3 p̄ficiat qd̃ malũ cogitat. Soli⁹ eñi dei ẽ ti-
mor. q̇ nocẽtes corrigit. fugat c̃mia. inocẽtiã r̃
buit. ꝑpetẽ ↄfert facultatẽ. hec Crĩſ. Iſte q̇ io-
hãnẽ tenuit et ligauit i carcẽ. eoq̃ de mal' ſuis
eũ arguebat caritatiẽ. ⁊ q̇ ſit̃ia faciũt. ſit̃es ſũt
freneticis. q̇ pium medicũ pcutere vel occidere
querũt. Cõſidera nũc quõ iohãnes magis vole
bat deo q̃ hoib' placẽ. magiſq3 timebat deu3 q̃
hoĩes offẽdẽ. ⁊ ei⁹ exemplo ſemp ad deũ magis
q̃ ad hoĩes aſpiciẽdo. in oĩbus dei beneplacitũ
facias. ⁊ ab eius offenſa omnimode abſtineas.
Vñ Criſ. Cũ a pniciofis q̇d patimur homib'.
ad p̄ncipẽ noſtꝝ cõſiderem⁹ ⁊ cõſumatorẽ fidei
⁊ q̇ñ a mal' homib'. ⁊ q̇ñ ꝓpt̃ v̄itatẽ. ⁊ q̇ñ ꝓpt̃
eũ. Si eñi hoc excogitauerim⁹ oĩa facilia erũt
⁊ portabilia. Si eñi p amabilibus quis patiẽs
gloriat̃. ⁊ ꝓpter deũ ſi patiat̃ quicq̃ ſuſcipiet ſẽ
ſũ? Si eñi ip̄e rẽ reprobabiliſſimã videlicet cru
cẽ gl'ia3 vocabat. multomagis nos ita diſponi
oportet. Oportet ḡ cũ debem⁹ q̇d pati idelecta-
bile. nõ labores ſ3 coronas excogitare. et ſi ma
lũ q̇d delectabile appareat: excogita q̇ñ de⁹ nõ
vult. ⁊ idelectabile ↄfeſti apparebit. Si eĩ hoĩm
timor auertit ab icõuenieẽtib' reb'. multoma-
gis xp̄i dilectõ. hec Criſ. Oratõ.

D Omĩe ih̃u xp̄e mgr̄ bone: doce me v̄ita-
tẽ vite. iuſticie et doctrĩne. cordis. oris et
opis: ꝓpt̃ metũ vl' fauorẽ hũanũ ſeu mũdanũ
nõ obmittẽ: ne temeritudo carnal' tioris vl' a-
moris. valeat i me p̄fectõ3 ſpũal' dilectõis ip̄e-
dire. Et q̇ñ ꝓpter pc̃m p̄moꝝ pn̄tũ vis iraſci-
bil' nr̃a cõtraxit debilitatẽ. ratõnabil' caliginẽ.
⁊ ↄcupiſcibil' p̄nitatẽ: da mihi pacĩtũ defenſo
rẽ contra p̄ſecutõẽs. illuminatorẽ contra erro
res. inflãmatorẽ contra ↄcupiſcẽtiã: vt i oĩi-
bus valeã beneplacitũ tuũ facere. ⁊ ab offenſa
tua abſtinere Amẽ.

De initio publice predicatõnis domi Ih̃u. Ca. XXVIII.

Cum aũt ihs audiſſet. ꝙ
ioh̄es tradit⁹ eſſet. ſm Criſ. ſine du-
bio a deo. qꝛ in vnū ſanctū nemo po
teſt aliqd niſi fuerit datū ei de⁹: et cog
nitis ꝑ inſtiatōꝫ ſibi factā. qꝛ audierūt pharizei
ꝙ plures facēt diſcipulos ⁊ baptizaret q̄ ioh̄es. ⁊
inde ꝯtra eū inuidiā ceperūt maiorem. q̄q̄ ihs
nō baptizaret tūc ꝑ ſemetipm exteriori tictōe
corpoꝝ: ſed diſcipuli eius. quos tñ ipſe bapti-
zauerat prius. reliquit iudeā ī qua erant phari
zei increduli. inuidētes augmēto baptiſmi. ⁊ do
ctrine xpi: q ad capiēdū ioh̄eꝫ ꝯſiliū dederant.
⁊ xpm etiā pſequi cogitabāt. ꝓpter baptiſmū
ipius q creſcebat ⁊ ꝓpter doctrinā ei⁹ ꝑ quam
euacuari legē itelligebāt. et ſic docēdi gentiles
habebat occaſionē ⁊ receſſit ſeu abijt iteruꝫ in
galileā. Ceſſit aũt ihs primo. vt exemplū pati-
entie ⁊ manſuetudīs malis cedēdi daret. Scdo
vt abſentatōe inuidiā eoꝝ mitigaret. donec me
lioris animi fierēt. Tercō vt nobis fugiēdi pſe
cutorēs ⁊ piclm. formā p̄bēt. Quarto vt alijs e-
uāgeliū p̄dicaēt. Quīto qꝛ tp̄s paſſiōis ſue nō-
dū venerat. Sexto vt ōbi dei trāſitū a iudis ad
gētes p̄figuraret. ⁊ ex hoc diſciplos. qd q̄nqꝫ fa
cturi eſſēt iſtruēt. Iſte eī trāſit⁹ ei⁹ trāſitū eius
dē ad gētes ſig̃ficabat. ad q̄s eum trāſire ipelle
bāt. Et regreſſ⁹ ihs ī galileā ī v̄tute ſp̄us faciē
di ſig̃ ⁊ miracula. qꝛ q̄uis eēt plen⁹ ſp̄ūſcto. tñ
extūc pl⁹ maīfeſtauit v̄tutē ſuā ī publicatōe do
ctrīe ⁊ opatōe miraculoꝝ: ⁊ fama exijt de eo ꝑ
vniuerſā regiōꝫ. Et recepert eū galilei honori
fice. ꝓpt illa q eū ī hirlm ī die feſto feciſſe vide
rāt ⁊ ꝯgnerāt. ꝓpt q etiā nichodem⁹ credidēat
Et relicta cītate nazareth vbi fuerat ꝯcept⁹ et
nutrit⁹. venit ad p̄dicādū ī galileā. ⁊ hītauit ī
ciuitate capharnauꝫ maritimā. q iuxta mare
ē ſita ꝓpe nazareth ī finib̄ zabolō ⁊ neptalim
Et exinde ſcꝫ de finib̄ ill' cepit ihs apte p̄dica-
re ⁊ dicere. Quoniā impletū eſt tempus ſcilicꝫ
humane redemptōis. ⁊ venit plenitudo tempo
ris: ergo dū tempus habetis penitentiā agite.
⁊ credite euāgelio. quia ſine penitētia ⁊ fide im
poſſibile eſt placere deo. Appropinquauit enī
regnū celoꝝ. qꝛ ianua celi apta ē ꝑ xpm. vñ be
da. Regni enī celoꝝ ianuis appropinq̄re eſt. de
his queqꝫ q̄bus ab eo diſceſſerat penitē. Vñ et
Hiero. P̄ñiaꝫ agit. q vult eē no bono. ſ. reg̃ dei
adherē. Qui eī deſiderat nucleū frāgit nucē: a-
maritudinē radicis dulcedo pomi ꝯpēſat. picl'a
maris ſpes lucri delectat: dolorē medicine ſpes
ſalutis mitigat. Miſtice ꝑ hoc ꝙ ihs anq̄ pbli-
ce p̄dicaret. vēit ī galileā īſinuat ꝙ p̄dicator e-
uāgelij p̄us debꝫ trāſmig̃re de carnalib̄ ad ſpū
alia. de ērenis ad meditādū celeſtia. qꝛ galilea
trāſmigratio interp̄tat. Et ꝑ hoc ꝙ hītauit ca-
pharnaū que maior ⁊ ꝓpſior erat: vt p̄dicādo
⁊ miracula faciēdo plēs illuīaret. reliq̄t ſm re-
migiū p̄dicatorib̄ exemplū. vt eo tpe ⁊ in locis
illis ſtudeāt p̄dicare: q̄ñ ⁊ ubi multis poſſūt ꝓ-
deſſe. Capharnaū etiā dicit eē inter fines iudee
⁊ gentiū: exinde ergo ihs p̄dicare cepit vñ vo-
care iudeos ⁊ gētes p̄ſignaret. q vtroſqꝫ ſalua
re venerat. In galilea enī gētes ſil' ⁊ iudei habi
tabant. ⁊ ideo ibi debuit fūdari lapis anglaris
qui fecit vtraqꝫ vnū: duos in ſe ꝯcludēs pietes
gētiū ⁊ iudeoꝝ. vñ ⁊ p⁹ dixerūt ſacdotes ad pi-
latū. Cōmouꝫ vniuerſā iudeā icipiēs a galilea
vſqꝫhuc. Sūt auteꝫ due galilee. vna iudeoꝝ. al
ēa gētiū. Diuiſa ē eī galilea a tpe ſalomōis. q
xx. cītates ī galilea dedit hirā r̄gi tyri. q gētes
ibi poſuit. q ꝑs poſtea dicta ē gētiū. ⁊ ꝛliq̄ iu-
deoꝝ. Et merito ī ꝯfinio illo cepit dñs p̄dicare
vt mlti iudei ⁊ gētiles ad p̄dicatōꝫ ꝯfluerēt. ī q̄
oñdebat. ꝙ ad redēptōꝫ gētiū ⁊ iudeoꝝ venēat
Vl' erīde. ſ. poſtq̄ baptizat⁹: vbi mōſtrat in eo
pleītudo gr̄e ꝑ ēnitatis teſtioniū. p⁹q̄ tēptat⁹
vbi mōſtrat ī eo ſcītitudo vite ꝑ victoriā tēpta
tōnū. poſtq̄ a ioh̄e teſtificat⁹ vbi monſtrat ēti
tudo ỹdoneitatis ad p̄dicādū p⁹q̄ ioh̄s ēdit⁹ v
bi ſig̃ficat. ꝙ deficiēte lege icipit euangeliū ſic
ſol ſeq̄t aurorā. cepit ihs p̄dicare ⁊ dicē. p̄ñiaꝫ
agite. nō tñ dicite: ꝯt loq̄ntes q dicūt ⁊ ñ faci
unt. ñ tñ ī aīo ꝓpoīte ꝯt diffēntes. ñ obmitti-
te ꝯt negligētes. ñ deſtruite ꝯt recidiuātes: ſꝫ
agite p̄ñiaꝫ q̄ſi medicinā ad ſanādū morbū. q̄ſi
armaturā ad ieūdū bellū. q̄i clauē ad reſerādū
eclū: ⁊ iō ſb̄dit. appropīq̄bit eī regnū celoꝝ. ſic
elōgat ꝑ pctm. ita appropinq̄t ꝑ p̄ñiaꝫ. Recto
at ordīe ioh̄e ēdito icipit p̄dicatō dñi. qꝛ deſinē
te lege orit gr̄a euāgelij: qd bōa āñūciatō ſolet
dici. Lex eī ꝓmittebat bōa ērena ⁊ trāſitoria. ſꝫ
euāgeliū ꝓmittebat celeſtia ⁊ ērena. Vñ Theo-
phil⁹. Vet⁹ nāqꝫ teſtioniū his q ſuabāt illd die
rū lōgitudinē ꝓmittebat: euāgeliuꝫ vitā eter-
nā. vnde et Criſ. Propter hoc neqꝫ p̄dicauit añ
iohānē. donec ille icidēt ī carcerē: vt nō hac p̄
dicatōne mltitudo ꝓpli ſcidēt. idēco neqꝫ ſignū
vllū fecit iohānes: vt ex hoc q̄ꝫ multitudinē ē-
dēt xp̄o q ad eū ſignoꝝ admiratōne ꝯfluēt. vñ
etiā Aug⁹. Premiſſus ē iohānes velut vox añ
v̄bū. aurora añ ſolē. p̄co añ iudicē. ſu⁹ añ do-
minū. amic⁹ añ ſpōſū. Et qꝛ vniuerſū mōm te-
nebre ⁊ nox īfidelitatis opp̄ſſerāt. ⁊ ſolē iuſticie
aſpicē nō valebāt. bt̄s iohānes q̄i lucēna p̄mit-
tit. vt oculi q lippitudīe īiq̄tatis opp̄ſſi magnū
⁊ veꝝ lumē vidē nō poterāt admiſſū lumē lucē-
ne p̄mū q̄i tenuē ſplēdorem vidē ꝯſueſcerent vt
paulatī pctoꝝ nubilo recedēte ⁊ īfidelitatis di
geſto humore xp̄o aduēiēte ab illo celeſti luīe le-
tificari poti⁹q̄ retorq̄ri poſſēt. hec Aug⁹. Et
notādū ꝙ pfectō euāglica ōſat p̄cipue ēca ēa.
videlꝫ ēca opa pietatis. ēca ꝯſilia humilitatis. ⁊
ēca p̄cepta caritatis. Hec eī ēa p̄cipue dñs do
cuit ī euāglio. Incepit at dñs ſic ioh̄s eadē p̄di
cās q ille añ dixēat. vt p̄dicatō diſcipli ⁊ mgr̄i
ꝯſona eſſet: ⁊ dñs p̄dicatōꝫ ac doctrīnā iohānis
approbaēt ⁊ ꝯfirmaēt. ac ſr̄biā eoꝝ q dcta alio
rū dedignāt accipe ꝯfutaēt: ac vt ſe ei⁹ dē dei fi
liū c⁹ ille ꝓpheta ſit eē oñdēt. verbū g̃ qd in io-
hanne organo ⁊ ī omnib̄ ꝓphetis clamauerat
p̄dicās regnū dei. a penitētia īchoare volebat.

qꝛ niſi remiſſo pctõ ꝑ baptiſmũ ⁊ penitẽtiã cõ-
dignã: nõ poterit q̃s itrare ĩ regnũ celoꝝ. Vñ
Nõ. n. ſtatĩ iuſticiã p̄dicauit ſꝫ pñiam. Quis ẽ
auſus ẽ dicẽ. volo bon⁹ eẽ ⁊ nõ poſſũ. Pñia em̃
correctõ ẽ volũtatis. Et ſi vos mala nõ t̃rẽt. vt
ſ. penitẽtiã agatis. vl' bona delectẽt: appropinq̃
bit em̃ regnũ celoꝝ. i. bt̃itudo regni celeſtis. ac
ſi dicat. Parate vos ꝑ pñiam. qꝛ appropinquit
tp̃s mercedis et̃ne. hec Criſo. Predicauit aut̃
dñs pñiaꝫ. appropiquãte reg̃ celoꝝ ⁊ fine mõi.
vt formidaẽt forte iuuẽil'etas mõi. Nũc õo ap
pinquãte reg̃ celoꝝ oñdit̃ regnũ mõi agẽ ĩ ex
t̃rẽis. iõ merito debꝫ ↄuerti. Sic itaqꝫ dñs a ba
ptiſmo ſuo vſqꝫ ad iohis icarceratõꝫ p̄dicauit
⁊ docuit occl'te ⁊ ĩ locis p̄uatis: ſꝫ poſt e⁹ incar-
ceratõeꝫ publice ⁊ ĩ ſynagogis. Sic. n. iohes e-
rat p̄curſor xp̄i ita p̄dicatõ iohis erat p̄uia xp̄i
p̄dicatõi. ⁊ iõ xp̄c nõ p̄dicauit cõit̃ ⁊ p̄blice añ
iohis ĩcarceratõꝫ. ſꝫ finita ei⁹ p̄dicatõe. ex hoc
nob tribuẽs exẽplũ huilitatis ſtupẽde dũ p̄uo
ſuo iohi lõge ſe iferiori ĩ p̄dicatõis ⁊ docẽne of
ficõ huilr̃ dig̃t⁹ ẽ deferre. O q̃t ſũt pchdolor ho-
die religioſi. q̃ nõ dico ĩferiori ſꝫ nec pari. imo
nec ſupiori defert̃: ĩ q̃ ſe dei filio p̄ferre ⁊ eũ p̄re
ↄtẽdũt. Ad p̄dicatõꝫ q̃ꝫ ⁊ doctrinã reqrit̃ etas
ꝑfecta. ꝑfectõ aũt etatis ẽ annoꝝ triginta. ⁊ iõ
ↄueniẽs fuit vt xp̄c nõ niſi poſt triceſimũ an-
nũ publice p̄dicaret ⁊ docẽt. Hoc tp̃s ẽ aptũ p̄-
dicatõi vt hic patet: aptũ p̄latõi vt patet de io-
ſeph q̃ hac etate factus ẽ p̄poſit⁹ egipti: aptuꝫ
regimi. vt patet de dauid. q̃ trigita ãnoꝝ erat
cũ regnare cepit. Hac etiaꝫ etate p̄ficiẽdi eſſẽt
ep̄i. ſed heu hodie p̄ficiunt̃ pueri ac iſufficiẽtes
ꝑ hoc ſtatu ⁊ min⁹ ydonei. Fuert̃ aũt a baptiſ-
ma xp̄i vſqꝫ ad mortẽ ei⁹ tres ãni ⁊ tãtopl⁹ q̃n-
tũ ab epiphania. vſqꝫ ad paſcha. et ſic modico
tp̄e p̄dicauit. Eadẽ. n. die q̃ baptizatus ẽ reuo-
luto anno ↄuertit aquã ĩ vinũ. ⁊ ĩ paſcha ſeq̃n
ti. ſ. triceſimip̄mi anni. ĩcarcerat⁹ ẽ iohes. ⁊ ĩ a-
lio paſcha ſeq̃nti. ſ. t̃ceſimiſcdi ãni decollat⁹: ⁊
ĩ tercõ paſcha. ſ. triceſimit̃cij ãni paſſus ẽ dñs
⁊ ita vixit trigitaduobꝫ ãnis itegris. de triceſi
motercio q̃ntũ fluxit tp̄is a natali vſqꝫ ad pa-
ſcha qd ꝑ ãno dimidio ↄputari ſolet. Fuit aũt
ãno t̃ceſimo paſcha iudeoꝝ quito kl'. ap̄lis ⁊ fe
ria quinta. ſꝫ anno t̃ceſimop̄mo fuit decimoſe-
xto kl'. maij ⁊ feria q̃rta. anno õo t̃ceſimoſcdo
fuit nonas ap̄lis. ⁊ die dñica. ſed ãno t̃ceſimo-
tercio fuit octauo kl'. ap̄lis ⁊ ſexta feria. et p̄t
t̃plex cã aſſignari. q̃re xp̄c modico tp̄e voluit p̄
dicare. Prima ad demoſtrãdã ſuã v̄tutẽ. q̄ ſ. ĩ
tãmodico tp̄e totũ mũduꝫ imutaret. Scda ad
excitãdũ deſideria diſciploꝝ. vt magis eũ deſi-
derarẽt. quẽ tãmodico tp̄e corꝑali p̄ñtia hituri
erãt. Tercia ad augmẽtãdũ diſciploꝝ ſp̄ũalẽ ꝑ
fectũ. cũ ei xp̄i hũanitas ſit nob via tẽdẽdi ĩ de
um. nã ip̄e dixit ego ſũ via. nõ debem⁹ ĩ ea vt ĩ
t̃mino q̃eſcẽ. ſꝫ ꝑ eã ĩ deũ tẽdẽ. Ne g̃ corda diſci
ploꝝ ad xp̄m carnalr̃ affecta ĩ eo vt ĩ hoĩe q̃e-
ſcerẽt. corꝑalẽ p̄ñtiã cito ſubt̃xit. Vñ ap̄ls. Et
ſi xp̄m ẜm carnẽ nouim⁹. ſ. q̃ñ corꝑalr̃ nobiſcũ
erat. ſꝫ nũc iã nõ noui⁹. Vñ ⁊ añ paſſiõꝫ int̃ ce
tera dixit eis. Si ego nõ abiero ꝑaclit⁹ nõ veni-
et ad vos. qꝛ vt capaces ſp̄ũs fierẽt expediebat
q̄ caro et for̃a ẜui ab eis auferr̃. ne adhuc car-
nalr̃ eũ diligẽnt. Ip̄e ei dñs q̃ mõm vicit. volu
it vt diſcipli aĩm totũ ad celũ trãſſerrẽt. qꝛ ſic ⁊
ip̄i facilr̃ vicẽ mõm poſſẽt. Nos q̃ꝫ ſilr̃ ſi ad p̄ri
aꝫ nrãꝫ cor trãſponi⁹. ⁊ ad p̄ncipẽ fidei nr̃e iſpi
ciẽtes. viã e⁹ ſeq̃ volũ⁹. facili⁹ aduerſa ⁊ ꝓſpera
mõi ↄtẽnẽ. ⁊ ip̄m mũdũ vincẽ poterim⁹. Orõ.

Domie ihu xp̄e q̃ nr̃e miſẽie ↄpatiẽs ⁊ tã
q̄ ver⁹ medic⁹ medicinã aĩaꝝ nob dare
volẽs. a pñia p̄dicatõeꝫ tuã icepiſti. et
nob pctõribꝫ dũ tp̄s hẽm⁹ eã facẽ iuſſiſti da mi
hi miſero pctõri ſpaciũ ⁊ effectũ penitẽdi. q̃ tã-
diu (ꝑ q̃ tibi laus) miſcdit̃ ꝑpciſti delinquẽ
ti. vt ꝑ pñiaꝫ appropiquet. ⁊ reſeret̃ mihi r̃gnũ
celoꝝ. qd elongat̃ ⁊ claudit̃ ꝑ pctm. ꝑ verã pe
nitudinẽ ⁊ lacrimaꝝ ↄpũctõꝫ talẽ me eſſe con-
cede in mortis articulo. qualẽ me eſſe ꝑ aquaꝫ
regeneratõis p̄ſtitiſti ĩ baptiſmatis lauacro. vt
apt⁹ eſſe merear celoꝝ regno Amẽ. De ſecũda
⁊ tercia vocatõne diſcipuloꝝ. Ca. XXIX.

Poſtq̃ igitur domin⁹ ihs
reuerſus de iudea ĩ galylea multa p̄
dicaſſet ⁊ feciſſet. Propt̃ q̃ fama cla
re de ip̄o creuerat. ita vt turbe cũ p̄ſ
ſura ⁊ impetu irruerẽt et impingerent in euꝫ p̄
nimia deuotõe. ⁊ deſiderio audiendi verbũ dei.
quadam die cũ eſſet ſecus ſtagnũ genezareth.
(qd ⁊ mare galilee vel etiã tyberiadis dicit̃) ⁊
in terra ſtare p̄ p̄ſſura nõ poſſet. vidit duas na
ues ſecus ſtagnũ ſtãtes. quaꝝ vna erat ſymõis
⁊ etiã ãdree ſui fr̃is. altera õo iacobi ⁊ iohãnis
Piſcatores aũt deſcẽderãt ab terrã. ⁊ lauabant
retia ſua. amouẽtes imũdicias vt plicarẽt ea.
qꝛ nullos piſces ceperãt nocte illa. Aſcẽdẽs aũt
ĩ vnã nauẽ. q̃ erat ſymõis. vt ꝑpl'm de naui ↄue
niẽti⁹ docẽt. rogauit eũ a t̃ra reducẽ nauẽ pu-
ſillũ ⁊ paululũ. ita vt nõ nimis a t̃ra diſtaret.
qꝛ ita volebat a t̃ra elõgari vt poſſꝫ audiri nõ
tñ oppmi. Et ſedẽs tãq̄ doctoris auctoritate v-
tens. docebat de nauicula turbas ĩ terra ſtãtes
Ecce mira xp̄i huilitas ⁊ mãſuetudo. p̄cipe po-
t̃at. p̄ceptor ei erat: ⁊ tñ rogat. In q̃ p̄latis for
mã dedit vt libẽti⁹ moneãt q̄ p̄cipiãt. magiſqꝫ
amari q̄ tieri appetãt. qꝛ vt dic ſeneca. Genero
ſ⁹ aĩ⁹ facili⁹ ducit̃ q̄ t̃hit̃. Sꝫ econt̃rio faciũt ſa
tui. de q̃bꝫ ĩ ezechiele dr̃. Cũ auſteritate impa-
batis eis ⁊ cũ potentia. Miſtice ꝑ ſtagnũ p̄t
itelligi lex. ext̃ quã dñs erat. qꝛ legalia iã ceſſa
re icipiebãt. ⁊ due naues q̃s vidit ſũt duo ꝑpl'i.
ſ. iudaic⁹ ⁊ gẽtil'. q̃s vidit. qꝛ de vtroqꝫ ꝑpl'o mul
tos miſcdiṫer viſitãdo ad fidẽ vocauit. Piſcato
res ſũt p̄dicatores ⁊ eccl'e doctores. q̃ nos ꝑ t̃re p̄
dicatõis ⁊ fidei ↄp̄hẽdũt. ⁊ q̃ litori ſic t̃re viuẽ
tiũ aduehũt. q̃ debẽt deſcẽdẽ de alto p̄dicatõnis
ad ↄſideratõꝫ ſue fragilitatis ⁊ r̃tia lauaẽ. ĩ ma
cl'as pctoꝝ. q̃ ĩ p̄dicatõe ↄtrahũt̃ aq̃ ↄtritõnis
delere. qꝛ v̄ba p̄dicatõnis ſepe maculant̃ a que
ſtu tp̄ali. a gloria inani. ab adulatione fallaci.

Ille ḡ lauat rethia: q̄ lucꝝ tꝑale vel curioſita
tem. vel hūanū fauoꝛē. a doctrina ꝛ ꝑdicatōe
ſua excutit. Nauis Simoīs ē ꝑmitiua eccl'ia
iudeoꝝ. q̄ꝝ ꝑdicatoꝛ Petrꝰ erat. ī quā dn̄s ꝑ fi
dem aſcendēs. de ea turbas docebat: qꝛ de auto
ritate ipiꝰ eccl'ie vſq3 ad hodie gētes docꝫ. Alia
nauis eſt eccl'ia de gētib. q̄b Paulꝰ doctoꝛ eſt
miſſus. qꝛ de iudea nō ſūt credituri tot. q̄t ad
vitā eťnaꝫ ſūt ꝑdeſtinati. In naui aū terre vi-
cina docebat ťbas. ita et celeſtia debemꝰ doce-
re. vt ea terreni valeāt ſaltem ꝑ fidē cape vel
intelligē. Ad ťbas q̄dē tꝑate ē vtēdū ūbo diui-
no. vt nec ťrena eis ꝑcipiāť. nec a ťreis nis vt
penitꝰ nō intelligāt. in ꝓfūda ſacroꝝ recedat.
Aliter ꝑ iſtō ſtagnuꝫ q̄ð dr̄ mare. intelligit
mundꝰ: q̄ ad modū maris tumet ꝑ ſupbiā. fer
uet ꝑ auaritiā. ſpumat ꝑ luxuriā. Ad trāſeū-
dum iſtū mundū vidit xp̄c. i. approbauit duas
naues. q̄ꝝ vna q̄ nō noiať ſignificat viā cōem
mādatoꝝ. eo q̄ oēs indiſtincte obligēť ad eā.
et alia q̄ noiať. ſ. ſimoīs q̄ interp̄tať obediēs:
ſignificat ꝯſilioꝝ ꝛ ſtatū religioſoꝝ. q̄ꝝ potiſ-
ſimū votū eſt obediētia: ꝛ ad iſtā deſcēdit xp̄c
et ī ipſa ſedit et docuit. ꝛ voluit q̄ reduceť a ť-
ra: qꝛ xp̄c ad coꝛ religioſi deuote ꝯſilia obſuā-
tis deſcēdit ꝑ grāꝫ. ſedet ꝑ ꝯtēplatōꝫ. et docet ꝑ
donoꝝ ſpūſſcī influentiā. ꝛ ip̄e vult q̄ a terra
reducať puſillū. ſ. corde etſi nō corꝑe: qꝛ nō p̄t
taliter coꝛ nr̄m retineri. ne aliq̄n terrā ex aliq̄
tāgat ꝑte. ꝛ ſcī viri nō p̄nt penitꝰ elongari. ſꝫ
opoꝛtet corꝑi ꝓuideri. Sic ḡ nauis Simonis
i. religioſi debꝫ a ťra elōgari ſed hodie multi ꝑ
ingreſſū religionis nō ſeꝑanť nec elōgāť a ť-
renis. ſed potiꝰ magiſq̄ prius approximāt eis.
Itē due naues q̄s xp̄c vidit. ſunt due vie q̄s
approbauit q̄ꝝ vtrāq3 ingreſſus eſt: vna ē via
innocētie: altera eſt via p̄nie. Sicut eī duob
modis hr̄ hereditas. ſ. ꝑ ſucceſſionē ꝛ emptōeꝫ
ſic celū hr̄ ꝑ viaꝫ innocētie q̄ ꝑ ſucceſſionē. et
hāc nauē ingreſſus eſt xp̄c. q̄ pcīm non fecit.
nec inuētꝰ eſt dolꝰ ī oꝛe eiꝰ. hr̄ etiaꝫ ꝑ emptōeꝫ
i. ꝑ p̄niaꝫ. et hāc nauē ꝓ nob xp̄c aſcēdit. quā
vſq3 ad moꝛtē n̄ dimiſit. Per has duas naues
trāſiť mōs: et veniť ad celū. Vt ūo (ait Criſ)
habemꝰ ꝓ naue eccl'iaꝫ. ꝓ gubernacl'o cruceꝫ.
ꝓ gubernatoꝛe xp̄m. ꝓ rethe p̄ceꝫ. ꝓ vēto ſpm̄
ſactū. ꝓ velo grāꝫ. ꝓ nautis ap̄los. ꝓ nauigā-
tib ꝓphas. ꝓ naui vetꝰ teſtamētū et nouū. Cō-
mittamꝰ ḡ nos pelagi huiꝰ ꝓfundo. ad ꝑquirē-
daꝫ ī ſcripturis diuinis margaritaꝫ latētem.
Vt aū finita ꝑdicatōe ceſſauit loq̄: doctrinā
ſuaꝫ miracl'o cōfirmare volēs: Simoni dixit.
Duc. ſ. nauē ī altū. i. ad locū aq̄ magis ꝓfūdū
qui eſt ꝯuenientioꝛ ad piſcādū: ꝛ laxate recia
vr̄a ī capturā. ſ. piſciū. Et r̄ndēs Simon dixit
ihu. ꝑceptoꝛ cui obedire debemꝰ. ꝑ totaꝫ noctē
laborātes nihil cepimꝰ q̄uis diligētiā magnaꝫ
adhibuerimꝰ. ī ūbo aū tuo laxabo rethe. i. cō-
fidēs ī virtute ūbi tui. Et cū hoc feciſſet obedi-
endo ꝑceptori. ꝯcluſeťt piſciū multitudinē co-
pioſā. tātā. ſ. quātā ip̄e maris ꝛ terre dn̄s vo-
ebat. Nimiꝝ qꝛ obediebāt ei cui ſubiecta ſunt
oēs volucres celi ꝛ piſces maris: ideo ī eoꝝ po-
teſtate date ſūt creaťe. Vn̄ Anſhel. Ius ſiq̄dē
nullū ī his q̄ dei ſūt. ſ. creaturis debēt hr̄e. qui
volūtati eiꝰ ꝓpriis actib nō vereť ꝯire. In hoc
aū facto diſcipuloꝝ dať religioſis foꝛa obedi-
entie. vt. ſ. faciliter obediāt ſimplici ūbo: non
ꝑceptū vel cōminatōeꝫ expectādo. Et attēde q̄
etſi aliis impať vt relaxarēt recia ꝑdicatōis ī
huilitate ſymoīs: ſoli tn̄ Petro dr̄. duc ī altū
rethe. ſ. ī ꝓfundū ſcripťe et doctrine. Quid. n.
tam altū. q̄ ſcire dei filiū? Quaſi dicēt. Suffi-
cit minoꝛib ſacerdotib ſcire ꝑdicare minoꝛa.
epis ūo ſiq̄ dubia ī eccl'ia emerſerit offerri de-
bēt: ut ea ſoluāt ꝛ doceāt. Miſtice h̄ tāguť
tria ꝑdicatori expediētia. ꝑmo ſublimis ꝯuer-
ſatio cū dr̄. duc in altū. ſc'do plana ꝛ nō inuo-
luta locutio cū ſubdiť. laxate recia vr̄a. tercio
recta intētio cū addiť ī capturā piſciū. nō ꝓp̄
adulatōeꝫ humanā. nō ꝓpter vanā gl'āꝫ. nō ꝓp̄
vtilitatē tꝑalē. ſꝫ ꝓpter hoīm edificatōꝫ. Rū-
pebať aū rethe eoꝝ ex ꝗuitate multitudīs pi-
ſciū. ex q̄ p̄ꝫ duplex miraculū. qꝛ nō ſolū cepe-
rāt magnā multitudinē piſciū ſup̄ modū ſoli-
tum. ꝛ impoſſibileꝫ ꝑ viā humanā: ſꝫ etiā tāta
multitudo teneba ī rethi rupto. Et annuerūt
Simon ꝛ Andreas filiis Zebedei q̄ erāt ī alia
naui. vt venirēt et iuuarēt eos. Vbi Theophi-
lus. Per nutū ip̄os vocāt. qꝛ ex ſtupoꝛe ꝓpter
capťaꝫ piſciū loq̄ n̄ poterāt. Et venerť ꝛ iple-
uerť ambas naucl'as ita vt pene mergerēť: ſꝫ
eccl'ia ſubmergi ꝛ deficē nō p̄t. lꝫ fluctuet ꝛ q̄ſ-
ſeť. Et cū ſtupoꝛ admiratōis circūdaret Si-
moneꝫ petꝝ et ſocios eiꝰ. ac totā eoꝝ mētē oc-
cuparet. ꝓpter facta xp̄i inſolita: Petrꝰ intel-
ligēs q̄ nō poterat eſſe ūtute hūana. ꝓcidit ex
huilitate ad genua ihu. tāq̄ ſuū recogſcēs do
minū: et dixit ad eū. Exi ꝛ recede a me dn̄e. qꝛ
hō pctōꝛ ſū et nō ſū dignꝰ habitare ī tua ſocie-
tate. Exi a me. q̄a ego hō purꝰ. tu hō deꝰ. ego
pctōꝛ. tu ſcēs. ego ſuus. tu dn̄s. Quaſi dicēt:
ſeparet te locꝰ a me: queꝫ ſeꝑat a te fragilitas
naťe. vilitas culpe. et infirmitas potētie. Re-
putabat eī ſe indignū eſſe p̄ntia tāſcēe ꝑſone.
Argumētū. qꝛ valde timēdū eſt hoī pctōꝛi ſcēa
tāgē. circūdare xp̄i altare. ad eukariſtiā acce-
dere. Dn̄s aū Petꝝ ꝯſolādo. ꝛ ei exponendo. q̄
captura piſcium ſignificaret capturā hoīm ꝑ
eum. ait ad illuꝫ. Noli timē nec obſtupeſce. ſed
potiꝰ gaude. et crede: qꝛ maioꝛi ꝑdeſtiatꝰ es pi-
ſcatōi: alia nauis ꝛ alia recia dabūť tibi. Vſq3
mō cepiſti ꝑ recia piſces. ex hoc. i. pꝰ hoc tp̄s
et deceteero nō tn̄ ſtatim. eris capiēs ꝑ ūba ho-
mies. ꝑ ſanā doctrinā trahēdo eos ad viā ſalu
tis. hoc ē ad ꝑdicatōis officiū aſſumēis. Verbū
eī dei hamo piſcatoris ꝯpať. qꝛ ſic hamꝰ nō ca-
pit piſcē niſi ab ip̄o capiať. ſic nec ūbū dei ca-
pit hoīeꝫ ad vitā eťnā. niſi ip̄m ūbū mente eiꝰ
teneať. Vel ex hoc eris hoīes capiēs. i. ex hoc
q̄ð fcēm ē. ſignificať q̄ hoīes capies: vľ ex hoc
q̄ ſic te hūiliaſti. debis officiū hoīes capiendi.

humilitas enĩ virtus atťctiua eſt. et dignũ eſt
vt illi alijs p̃ſint. q̃ i p̃ſate extolli neſciũt. Vñ ñ
ĩ aplatum eligiť. ſ; aliqñ eligẽdꝰ ſit p̃dicit. to⸗
tuſq; facti huiꝰ ordo. q̃d ĩ eccl̃ia (cuiꝰ ipe typũ
tenet) gerať ħ oñdiť. Per petꝛ etiã qui cũ ſo⸗
cijs p totã noctẽ laborãs nihil ceperat. ⁊ ĩ v̄bo
xp̃i laxãs rethe cepit copioſã multitudinẽ pi⸗
ſciũ: ⁊ tñ nõ attribuit ſibi niſi culpã dicẽs. exi
a me dñe. q: hõ pctõ: ſũ: figurať p̃dicato: euã
gelij. q: ꝓp̃e innitens v̄tuti. nihil ꝓficit: ſ; inni⸗
tẽs virtuti dei magnũ ꝓfectũ facit. Et ĩ hoc ꝙ
petrꝰ capta multitudie piſciũ ꝓcidit ad genua
ih̃u. dať intelligi ꝙ ĩ p̃dicatõe vel exhortatiõe
capta multitudine hoĩm. p̃dicato: deb; ſe deo
hũiliare. et ei totũ attribuere. ſibi ať nihil niſi
defectũ aſcribere. ⁊ tũc ꝯfortať a dño dicente.
noli timere: ⁊ tũc maio: ꝓfectꝰ ſibi ꝓmittiť cũ
ſubdiť. ex hoc ia; p̃l'es hoĩes eris capiẽs. Et
ſ̃dductꝰ ad terrã nauib;. i. tractis et collocatis
aĩo et ſp̃e redeundi ad eas. relictis ad tp̃s oĩb;
ſ. nauib; ⁊ manuũ inſtrumẽtis. ſecuti ſunt dñm
aliq̃ntulũ cã reuerẽtie aſſociãdo petrꝰ ⁊ andre⸗
as. et iacob; ⁊ iohẽs. ſ; iteꝝ ad ꝓp̃a rediert. Iõ
enĩ naues ad terrã reduxeřt. q: adhuc volũta⸗
te; redeũdi ad piſcatõis officiũ habueřt. Ex q̃
p; ꝙ nõdu; reb; ſuis ꝑfecte renũciaueřt. nec
ꝑfecte ĩ hac vocatõe xp̃o adheſeřt. Et ſciẽdũ
ꝙ ide; eſt mare galilee ⁊ tyberiadis. et ſtagnũ
genezareth. ſitũ inť irl'm ⁊ damaſcũ. diſtãs q̃ſi
trib; dietis ab vt̃q; ciuitate. et h̃t ĩ longitudie
duodecim miliaria. ĩ latitudine quiq; vel c̃ca.
arenoſo littore ⁊ ſiluis circũdatũ. ĩ q̃ ẽ magna
copia piſciũ dĩſoꝝ geneꝝ. et eſt viſu amenũ et
delectabile ad potãdũ. Et q̃uis eiꝰ aq̃ ſit dulcis
⁊ nõ amara. dr̃ tñ mare ſm̃ ꝯſuetudinẽ lingue
hebraice. q: magna; collectõ; aq̃ꝝ. ſiue dulciũ
ſiue ſalſaꝝ. vocat hebreus tharſis. i. mare. ſm̃
illõ Geñ. ꝯgregatõeſq; aq̃ꝝ appellauit maria.
Dr̃ ať maregalilee. a ꝓuĩcia adiacẽte. q: ſitũ ẽ
ĩ ꝯfinib; ꝓuincie galilee. ſ. iudeoꝝ nõ gentiũ.
Dr̃ aũt mare tyberiadis a tyberiade ciuitate
cui adiac;. quã ih̃s ĩ ſua iuuẽtute frequẽť vi⸗
ſitare ſolebat. Dr̃ etia; ſtagnũ. q: ẽ lacꝰ ſtãs q̃
fit ex reflexiõe ⁊ fluxu io:danis. ac vndis ebu⸗
liẽtib; et influẽtib;. nec h̃t alpheũ q̃ fluat. ex̃t
locũ ſuum vt fluuiꝰ. Porro genezar greco vo
cabulo q̃i generãs ſibi aurã. dr̃ a natura ⁊ ꝓp̃e⸗
tate laci ipiꝰ. q: ex faucib; mõtiũ circũſtantiũ
freq̃nť de ſeip̃o ſibi aurã excitat. et vẽtu; vali⸗
dum colligit. q̃ vndis creſcẽtib; ⁊ ſe mouẽtib;.
ex ipiꝰ aq̃ reſolutõib; generať. ex q̃ facta ĩ ſta⸗
gno ꝑturbatõe ⁊ inualeſcente tẽpeſtate vndis
fluctuãtib; nauicl'e ꝑlimũq; ſubmergũť. Dic
tñ Ioſephꝰ. ꝙ ſic dictꝰ ſit. a modica regione ge⸗
nezara. quã; p̃terfluit. q̃ ſpatiſſima eſt et ꝯue⸗
nientiſſima oĩ̃i generi arbo:ũ. Vñ interp̃tať
ho:tꝰ vel p̃ĩcipiũ natiuitatis. Dr̃ etiã interdũ
lacꝰ ſalinaꝝ ꝓpter puteos. vñ ſal trahebať. Flu
uius ať io:daĩs ad radices mõtis libani iuxta
ceſareã philippi ex duob; fontib;. ſ. io: et dan:
ex q̃b; nomẽ trahit et o:iginẽ. ĩ p̃dicto ſtagno⸗

genezareth deſcẽdit ⁊ p ip̃m tñſiẽs ⁊ inde totꝰ
egrediẽs. p lõgũ ſpaciũ r̃giõ; adiacẽte irrigãs
p valle illuſtrẽ q̃ vall' ſalinaꝝ duciť ĩ mare mo:
tuũ nõ lõge a hiericho ſe infũdit. ⁊ ptꝰea nuſq̃
apparẽs ĩ abyſſo abſo:beť. Deinde cũ pꝰiſtã
vocatõ; p̃dicti diſcipl'i ad ſua: vt dictũ ẽ. et ad
piſcatõ; rediſſẽt. Ambulãs ih̃s iuxta marega⸗
lilee. iteꝝ vidit petꝛ ⁊ andreã nõ tã co:ꝑaliť q̃
ſp̃ũaliť ⁊ magis ad co:da q̃ ad faciẽ reſpiciẽs.
mittẽtes retia ĩ mare ad piſcãdũ ⁊ victũ q̃rẽdũ
Vt dic glo. decẽť p piſcato:ia vadit loca. piſca
to:es piſcaťꝰ. Et ait illis. Venite pꝰme affectu
⁊ imitatõe. ⁊ queãdmodũ ego ãbulo ⁊ vos ãbu
late. et faciã vos fieri piſcato:es hoĩm. nõ p̃hẽ⸗
daꝝ. nõ decimaꝝ. ſed aĩaꝝ. q: p rethe ſc̃e p̃di⸗
catõis piſces. i. hoĩes de ꝓfũdo pelagi. i. infide⸗
litatis ad lucẽ fidei traxerũt. q̃i ad litꝰ ſalutis.
Vñ Theophilꝰ. Admiranda ať eſt iſta piſcatio
piſces enĩ cũ capiũť. mox mo:iũť: hoĩes cũ ca
pti ſũt v̄bo p̃dicatõis. potiꝰ viuificãť. Vt autẽ
dic Criſo. ĩ medijs ať opatõib; exñtes eos vo⸗
cauit: mõſtrãs ꝙ oĩb; occupatõib; ſequelã ſuã
p̃ponere opo:t;. Cũ g̃ q̃s p̃ficiť eccl'ie piſcato:
et paſto:. valde debet timẽ. ne nõ ſeq̃ť dñm ꝑfe
ctõe ſeq̃le: q̃ ẽ vt ſemetip̃m abneget ⁊ crucẽ ſuã
tollat. At illi ꝯtinuo relictis retib; ⁊ naui: ſecu
ti ſunt eũ oĩno. nõſolũ pedũ inceſſu. ſ; magis
obediẽtia et affectu. nõ ampliꝰ ad ꝓp̃a reuerſu⸗
ri. Et ꝓcedẽs inde puſillũ vlť. vidit iacobũ ⁊
iohẽ; ĩ naui cum zebedeo p̃r̃e eoꝝ: q̃ tãq̃ ſenex
tenebat remũ. reficiẽtes. i. ꝯponẽtes vl' repan⸗
tes retia ſua: q̃d magne paupꝑtatis erat indici⸗
um. Vñ Criſ. Vide ať q̃ etia; diligẽter inopiã
eoꝝ euangeliſta ſignauerit. Inuenit: inq̃t. eos
ſuentes retia ſua. Tãta erat paupꝑtatis nimie⸗
tas et ſupabũdãtia. vt veteã ⁊ p̃rupta ꝯſere⸗
rẽt ⁊ emẽdarẽt. q: noua ⁊ melio:a emere vl' h̃re
neq̃bãt. et q̃d ad maio:ẽ pietatẽ eoꝝ ꝑtiet. ĩ tã⸗
ta paupꝑtate ſic p̃r̃i ſuo ſuccrebãt: vt ſecũ baiu⸗
larẽt ĩ naui. ñ vt iſtos ille adiuuaẽt ĩ ope ſ; vt
iſti illũ ꝯſolarẽť ſua p̃ñtia. Nec ſane ꝑua hec ſt
dog̃ta v̄tutis. facile oẽ; tolerare paupꝑiem ⁊ de
iuſtis labo:ib; viuẽ. mutua ſibi caritate ꝯnecti
ſecũ h̃re inopẽ p̃re;. at; ĩ eiꝰ obſeq̃o labo:are.
hec Cri. Ergo qñ; q̃eſcẽdũ a piſcatõe ⁊ ceſſãdũ
a p̃dicatõe. vt retia r̃ficias. Si refeciſti retia ⁊
collegiſti auc̃tes ſacre ſcp̃ťe q̃b; auariciã iugu
laſti. q̃eſcas a p̃dicatõe pauliſp. vt iteꝝ r̃ficias
retia. ⁊ colligas auc̃tes q̃b; aliquẽ vitiõſũ hoĩe;
capias ⁊ viciũ eiꝰ iugules ⁊ extiguas. Et vo⸗
cauit eos ad ſe: vt etiã de captã piſciũ tñſirẽt
ad piſcatõ; hoĩm. ſm̃ Cri. eligũť piſcato:es. q:
erãt fuťe dignitatis grã; ſui officij ope ꝓhan⸗
tes. Qui ĩ meliꝰ mutato piſcatõis offitõ. d tre⸗
na piſcatõe ad celeſtẽ tñſlati ſt vt hũanũ genꝰ
d ꝓfũdo gurgite erro:is velut piſces capent ad
ſalutẽ. Illi ať ſtati r̃lictiſ r̃tibꝰ ⁊ p̃r̃e ſecuti ſt eũ
oĩno imitatõe ⁊ ſeq̃le ꝑfectõe. Ecce ꝙ mutať ĩ⸗
tẽtõ ñ piſcatõ. mutãť r̃tia ĩ doctnã. cupiditas ĩ
amorẽ aĩaꝝ. fit mare ſcl'm. nauis eccl'ia. piſces
hõi ⁊ mali hoĩes. ĩ his ať dať fo:ã oĩb; xp̃; ſeq̃

volentibꝫ. Per hoc enī q̄ Petr⁹ et Andꝛeas ac Jacobꝫ et Johēs relictis retibꝫ naui et p̄re. vocātē dn̄m ſtatim ſūt ſecuti: oñdit̄ nobis q̄ nō volūtas carnalis. nō cupiditas t̄palis. nec affectio ſanguis nos retrahere debēt a ſeq̄la xp̄i. qꝛ p̄fecti ſectatoꝛes xp̄i relictis retibꝫ pctōꝝ et naui poſſeſſionū et etiaȝ p̄ntibꝫ q̄tū ad carnalem affectū: aīo p̄mptō ſequūt̄ eū. In retibꝫ ergo ꝛ naui ꝛ p̄re tria ſignificāt̄. q̄ relinq̄re debēt diſcipuli xp̄i. ſ. actio pcc̄i. q̄ p̄ retia q̄ retinētia: poſſeſſio mōi. q̄ per nauim: affectio ꝯſāguinitatis q̄ p̄ p̄reȝ p̄t intelligi. Vñ Criſoſ. Tria enī ſūt q̄ relinquere debȝ q̄ venit ad xp̄m: act⁹ carnales. q̄ p̄ retia piſcatōnis ſignificāt̄. ſuba mūdialis p̄ nauē. parētes p̄ p̄reȝ. Reliquert̄ ḡ nauem. vt fierēt eccl'iaſtice nauis gubernatoꝛes. reliquert̄ retia vt nō piſces afferrēt ad ciuitatem terrenaȝ. ſȝ hoīes ad celeſtē: reliquert̄ vnū p̄rem. vt ſpūales p̄res oīm fierent. hec Criſoſt.

Et notādū q̄ de Petro et Andrea dr̄. q̄ mittebant rethe ī mare. ſȝ de Johēe ꝛ f̄re ei⁹ dr̄ q̄ reficiebant retia ſua: qꝛ ſm̄ Criſoſt. p̄pter Petrū dicti ſūt mittētes. p̄pter Johēȝ reficiētes. qꝛ petrus euangeliuȝ p̄dicauit ſed nō cōpoſuit. Johannes ꝯpoſuit ꝛ p̄dicauit. Itē ſciēdū eſt h̄ qꝛ pꝛimo vocat̄ actio: deinde cōtēplatio. Que enī circa petꝝ. actionē ſignificāt: q̄ vō circa iohēȝ ꝯtēplatōȝ. Petr⁹ nanqȝ feruidiſſim⁹ ꝛ magis ſolicit⁹ alijs: iohēs vō theologus excellētiſſimus fuit. Cōſidera nūc quāta fuerit hoꝝ q̄tuoꝛ beatoꝝ diſcipuloꝝ obedientia. q̄ ad vni⁹ iuſſionis vocē ſtatim relictis oībꝫ etiaȝ voluntate ꝛ p̄poſito habendi. xp̄m dn̄m ſunt ſecuti. In q̄ (vt ait Criſo) ſe veri abrahe filios ꝯpꝛobauert̄. qꝛ ſili exemplo audita dei voce ſecuti ſūt ſaluatoꝛem. Dimiſert̄ nanqȝ ſtatim q̄ſtum coꝛp̄alē. vt eterna luc̄ cōquirerēt. Reliquert̄ p̄reȝ terrenū. vt p̄rem celeſtem haberēt. vñ nō immeritoꝛ eligi meruert̄. Et iteꝝ. Perpēde vō et fidē ꝛ obediētiaȝ vocatoꝝ. Noſcitis aūt q̄liter auidū q̄d ē piſcatio. Siquidē ī medio ip̄i⁹ opis cōſtituti cuȝ illū vidiſſent iubēteȝ. nihil diſtulert̄ nihil oīno cunctati ſūt. Nō dixert̄ reuertimur domū. loq̄mur p̄pinquis: ſȝ cūcta ilico relinquētes. fecerūt q̄d heliſe⁹ q̄ȝ ſub helia legit̄ impleſſe. Taleȝ quippe obediētiaȝ a nob̄ xp̄c efflagitat. vt neqȝ punctū t̄pis differam⁹. etſi nos aliq̄d nccīū vrgē videat̄. p̄pter q̄d ꝛ aliū quē accedētē ad ſe. ac rogantē vt ad ſepeliendū p̄reȝ rediret. ne id q̄deȝ facē permiſit. oñdēs qꝛ xp̄c cūctis ſit. etiā neceſſitudibꝫ p̄ferend⁹. hec Criſo. Vñ ꝛ Greg. Audiſtis qꝛ ad vni⁹ iuſſionis vocē ſecuti ſt̄ redemptoꝛē. et ad vnū dn̄i p̄ceptū hoc q̄d poſſidē videbant̄ obliti ſūt. Quid ḡ ī iudicio ei⁹ dicturi ſum⁹. qui vocantē ſeq̄ ꝯtemnim⁹. ꝛ ob amore p̄ntis ſcl'i nec p̄ceptis flectimur. nec verbeibus emēdamur: hec Greg. Secuti aūt ſūt dn̄m ei⁹ veſtigia ſequēdo. ei⁹ opa imitādo. ei⁹ v̄tutes tenēdo. Hoc nāqȝ ē p⁹ xp̄m ire. hoc eſt xp̄m ſequi. Neqȝ enī ſufficit nob̄ pedibꝫ tm̄ ire p⁹ ihm̄ niſi ꝛ mēte ꝛ dilectōe ſeq̄mur eū. In his ḡ (ſm̄ Hilariū) docemur xp̄m ſeq̄. et ſcl'aris vite ſolicitudīe ac p̄rne dom⁹ ꝯſuetudīe nō teneri. Et ſi pauca hi diſcipuli habuert̄. multa tn̄ reliq̄rūt. qꝛ ī hoc ſcl'o nihil retinē vel amare ſtuduerūt. Vñ Greg. Sȝ ī hac re affectū debem⁹ potius p̄ēſare q̄ cenſū. Multū reliq̄t qui q̄ūlibȝ paꝝ totū deſeruit. Multū reliquit. q̄ ſibi nihil retinuit. Multū dimiſit. q̄ deſideria h̄ñdi dereliquit. Multū dimiſit. q̄ cū re poſſeſſa etiā ꝯcupiſcētijs renūciauit. A ſequētibꝫ ḡ. ſ. xp̄m tāta dimiſſa ſūt. q̄nta a nō ſeq̄ntibꝫ ꝯcupiſci potuerūt. Coꝛ nāqȝ et nō ſubaȝ dn̄s p̄ēſat. nec p̄pendit q̄tum in ei⁹ ſacrificio. ſed ex quāto p̄ferat̄. Eſtimatōȝ q̄ppe p̄cij nō h̄t ſed tn̄ regnū dei tātum valet quātū h̄ēs. Añ dei nāqȝ ocl'os nunq̄ eſt vacua man⁹ a mūere. ſi archa coꝛdis repleta eſt bōa volūtate. nihil quippe offert̄ deo ditius. volūtate bona. hec Grego⁹. Ōro.

Domine ih̄u xp̄e fac me p̄ auiditatē ad audiēdū v̄bū dei irruere. recia p̄dicatōnis ac deſiderij et bone opatōis ab omi auaritia. adulatōe et inani gl'a lauare. naueȝ religionis a terrenis reducē. ī ea quieſcēdo ſedere. et p̄ exēplum alios docere. et ī p̄fundū cōtēplatōis ꝛ p̄dicatōis ducē. in v̄bo tue inſpiratōnis recia laxare. et ī aq̄s tribulatōnuȝ copioſam multitudineȝ internaꝝ cōſolatōnum cōcludere. Voca ꝛ trahe me miſeꝝ ad tuū ſāctuȝ diſciplinatū. q̄ten⁹ oīa relinq̄ndo. ꝛ te ſequēdo. ad tuoꝝ paupm̄ merear p̄tingē ꝯſoꝛtiū Amē.

De epilogo vocationū diſcipuloꝝ. et de diligentia xp̄i ad p̄dicandum. Capi. XXX.

Tres itaqȝ vocationes diſcipl'oꝝ ſup̄ habuiſti. De pꝛima dic Johēs. et tūc vocati ad fidē venert̄ ſolū. vt aliquaȝ noticiā ꝛ faīliaritatē ih̄u ꝯherēt. De ſcd̄a dic Lucas. ꝛ tūc etiaȝ ſecuti ſūt eum aīo redeundi ad p̄p̄a. ceperūt tn̄ audire ei⁹ doctrinaȝ. De tercia dic Matheus ꝛ Marc⁹ ꝛ tūc venert̄ ad p̄ſeuerādū cū eo p̄fectōȝ ei⁹ imitādo. Prīe due vocatōes foīa ſt̄ nouitōꝝ ī religiōibꝫ. q̄ p̄mo vocāt̄ ad p̄bandū ꝛ inſtruēdū. ꝛ q̄ñȝ ad p̄p̄a redeūt. t̄cia tenet foīaȝ p̄feſſoꝝ. qꝛ tc̄ velut p̄feſſi religiōȝ xp̄ianā. xp̄o inſeparabilit̄ adheſert̄. Itē de vocatōe Math. publicani h̄ēs infra. De mō aūt vocatōis alioꝝ nō eſt determiātū vel ſcp̄tū. Vñ Criſo. Quid ē aūt q̄ de alijs aplis nob̄ nō dr̄ q̄liter et q̄ūo ſūt vocati. niſi de pet. and. iaco. et ioh̄. ꝛ matho. Hi ei maxime erāt in cōuenietibꝫ et huilibꝫ ſtudijs. Neqȝ ei theolonei offitō ē aliq̄d deteri⁹ neqȝ piſcatōe vili⁹. Cōſidera igr̄ ꝛ ꝯſpice dn̄m ih̄m ī p̄dictis diſcipl'oꝝ vocatōibꝫ ꝛ ꝯuerſatōe e⁹ cū ill' q̄ūo affectuoſe eos vocat. reddēs ſe eis affabileȝ. domeſticū. benignū. ꝛ obſeq̄oſū. attēhēs eos int⁹ ꝛ ext̄. ducēdo eos ad domū mr̄is vl' alubi. vbi p̄ t̄pe manebat ꝛ faīliarit̄ vadēs ad domos eoꝝ. Docebat etiaȝ eos ꝛ inſtruebat. ac curaȝ de ip̄is p̄cipuā hēbat: ſic mr̄ de vnico filio ſuo h̄re ꝯſueuit. Dr̄ enī qꝛ. b. petr⁹ referebat. q̄ qñ

ī aliq̄ loco cū eis dormiebat. et ſurgēs de nocte
eos ꝯcooꝑiebat. qꝛ tenerrie eos diligebat. ſcie-
bat eī qd̄ ꝺ ipis fact⁹ erat. Nā q̄uis eēnt hoīes
rudis ꝯdit̄ois ⁊ huīlis nat̄ois. tñ ꝑncipes mūdi
⁊ duces ī bello ſp̄uali oīm fideliū eos erat ꝯſti-
tut⁹. Cōſidera etiā vocatoꝝ obiaꝫ q̄ cōmen-
dat: qꝛ ꝓmpta. eo ꝙ ꝯtinuo ⁊ ſtatim eā oñdeꝛt
qꝛ integ̃. eo ꝙ oīa reliq̄rūt: qꝛ recta. eo ꝙ dñm
ih̄m ſecuti ſt̄. Primū ꝑfectū. ſcd̄m ꝑfecti⁹. ter-
ciū ꝑfectiſſimū. Sꝫ ad quid reliqueꝛt oīa. ſm̄
Criſo. In hoc docueꝛt nos apl̄i. ꝙ nēo pt̄ ꝉre-
na poſſidē ⁊ ꝑfecte ad celeſtia ꝑꝑerare. Aer in-
ter celū et terrā ꝯſtitut⁹ oñdit. ꝙ int̄ celeſtia ⁊
ꝉrena nl̄la pt̄ eē ꝯiūctio. celeſtia eñ qꝛ ſp̄ualia
et leuia. ſurſū ducūt: ꝉrena qꝛ ponderoſa et g̃-
uia ad dorſū deprimūt. Sꝫ nōne p⁹ea ꝛſūpſeꝛt.
g̃ iꝑfecte reliqueꝛt. Dicēdū ꝙ ꝑfecta fuit obe-
diētia. qꝛ etſi poſtea reſūpſeꝛt. nō ex ꝓpetate. ſ.
amore vel cupiditate: ſed ex nc̄citate vite hoc
feceꝛt. Cōſidera et̄ et no. a q̄bꝫ et q̄libꝫ cepit ⁊
orta ē eccl̄ia. Noluit dñs p̄mos fūdatores eccl̄ie
eligē ſapientes vel potētes. aut nobiles h⁹ ſcl̄i:
ne fides euāgelij ⁊ vt⁹ fidei. et oꝑa q̄ fiēba erāt.
aſſcriberēꝛ eoꝝ ſapie vl' potētie aut nobilita-
ti. ſibi hoc reſuauit. qꝛ ſua potētia. ſapia ⁊ bo-
nitate nos redemit. Si eñ doct⁹ vel potēs aut
nobilis eligēꝛ. fortaſſe iō electū ſe dicēt. qꝛ do-
ctrīa vl' potētia vel nobilitas e⁹ eligi meruēit:
volens frāgē ſuꝑbiaꝫ elegit illr̄atos ⁊ mūdi de-
ſpectos hoīqꝫ doctores faciēs ⁊ ad p̄dicādū mit-
tēs. ꝑ eos ſbiecit mūdi rectores: ne fides credētiū
putareꝛ nō ī vtute dei ſꝫ ī ſapia et vtute hoīm.
Vñ Greg. Relictis ſapiētibꝫ inſipiētes. relictis
fortibꝫ debiles. ꝛlictis diuitibꝫ paupes: elegit. ⁊
p̄dicatores infirmos. abiectoſqꝫ. q̄ potētes q̄ſqꝫ
et fideles ꝑꝑl̄os colligerēt. hīc ſtuduit. Ad p̄di-
cādū nāqꝫ eū. ꝉl̄es veīre debuerāt: q̄ ꝺ laude ꝓꝑa
nil hēbāt. vt tanto ſoli⁹ ꝺitatis cog̃ſcēꝛ eſſe qd̄
agerēt q̄nto ⁊ apte cernēꝛ ſi ad hoc agēdū ido-
nei ꝑ ſe nō fuiſſēt. Vñ Criſ. O bt̄os piſcatores
iſtos: q̄s dñs inter tot doctores legis ⁊ ſcribas.
inter tot ſcl̄i ſapiētes. ad diuine p̄dicat̄ois offi-
ciū et ad grāꝫ apl̄at⁹ p̄mos elegit. Et dig̃ ſane
dño nr̄o atꝫ ꝯueniēs p̄dicat̄oi e⁹ fuit tal' electō
vt ī p̄dicat̄oe noīs ſui tātomaioris laudis ad-
miratio naſcēꝛ: q̄to etiā eaꝫ mūdi infimi ⁊ hūi-
les ſcl̄i p̄dicaſſēt. Qui ñ ꝑ ſapiaꝫ ꝺbi mūdm ca-
perēt: ſꝫ ꝑ ſimplicē fidi p̄dicat̄oꝫ de errore mor-
tis hūanū gen⁹ libarēt. Nō g̃ nobiles mūdi aut
diuites elegit. ne ſuſpecta fieret p̄dicatio: non
ſapiētes ſcl̄i q̄ ꝑ ſapiaꝫ mūdi ꝑſuaſiſſe hūani ge-
neri crederēꝛ. ſꝫ elegit piſcatores illr̄atos. impi-
tos. indoctos: vt apta eēt grā ſaluatoris. Hūi-
les q̄dē ī ſcl̄o etiā ī ipo artis officio: ſꝫ p̄celſos
fide ac deuotos mētis obſeq̄o. Ig̃biles ſcl̄o ſed
nobiles xp̄o. Nō ſcp̄tos ī albo ſenat⁹ ꝉreni ſed
ſcriptos ī albo ſenat⁹ ī celo. Deſpectos terre: ſꝫ
acceptiſſimos celo. paupes mūdo: ſꝫ diuites ꝺo
Scit eī de⁹ q̄s elegit q̄ occl̄ta cordis nouit. Eos
vtiqꝫ q̄ nō ſapiaꝫ ſcl̄i q̄rerēt. ſꝫ dei ſapiaꝫ deſide-
rarēt. nec diuitias mūdi cupent ſꝫ thezauros ce-
leſtes optarēt. hec Criſo. Attēdāt hec nobi-
les. potētes ⁊ ſapiētes: ſuꝑbi h⁹mūdi. ⁊ cog̃ſcāt
ig̃biles. impotētes ⁊ idiotas ſibi p̄ferri: ⁊ ex hoc
ꝯfūdāꝛ ⁊ erubeſcāt. ⁊ a ſua ſuꝑbia reſipiſcant.
Exēplo itaqꝫ hoꝝ p̄ncipū ⁊ ducū nr̄oꝝ relinq̄-
mus ⁊ nos oīa: ⁊ ſeq̄mur ih̄m. ī q̄ hēm⁹ oīa. Ad
qd̄ bñ hortaꝛ nos Criſ. dicēs. Mōach⁹ aplicaꝫ
vitā deſidēat imitari. Uis o mōache eē diſcipl̄s
xp̄i immo vis diſcipl̄oꝝ ei⁹ eſſe diſcipul⁹. Fac
qd̄ fecit petr⁹. qd̄ fecit iaco. et ioh̄. Dēbāt ocl̄m
ſcādalizātē ꝫ: p̄rē ꝫ. ⁊ nauē. et rethe. Dic eis ih̄s
Venite ſeq̄mini me. Abſcōdiꝛ ocl̄s. ⁊ hi ſequūꝛ
ih̄m. Mōachi apl̄oꝝ imitatores ſt̄. Nō g̃ poſſū⁹
eos imitari. niſi feceri⁹ qd̄ feceꝛt ⁊ apl̄i. Nemo
g̃ mōachoꝝ dicat. Habeo p̄rē ꝫ. habeo mr̄ē ꝫ. et
cetera pietatis caroꝝ noīa. Rñdeo tibi. Habes
ih̄m. Quid q̄ris iſta q̄ mortua ſūt: Qui hꝫ ih̄m
hꝫ p̄rem. hꝫ mr̄ē ꝫ. hꝫ filios. hꝫ oñē ꝫ ꝓinq̄taꝫ.
Quid q̄ris mortuos? Req̄re viuū. dimitte mor-
tuos. ſepeliāt mortuos ſuos. Dic ad eū vn⁹ di-
ſcipulus. Dimitte me: vt vadam ⁊ ſepeliā p̄rē ꝫ
meū. Nō dixit dimitte. vt ſim cū p̄re meo. ſꝫ di-
mitte me vni⁹ hore ſpatiō. Quid rñdit dñs. Et
ī vna hora ꝑire potes. Uide ne duꝫ vis ſepelire
mortuū. ip̄e moriaris. hec Criſo. De p̄dictis
q̄tuor diſcipul' a piſcat̄oe vocatis. ſic ait Hiero.
Miſtice autē hac q̄driga piſcatoꝝ vehemur ad
ethera vt helyas. his q̄tuor angulis cōſtituiꝛ
prima eccleſia. his q̄tuor lr̄is hebraicis tetra-
g̃mathon nomen dñi ag̃ſciꝛ a nob. Quibꝫ ſili
exēplo p̄cipiꝛ. vt audiam⁹ vocē dñi vocātis. et
obliuiſcamur ꝑꝑl̄m vitiōꝝ et domū p̄re cōſua-
t̄ois q̄ eſt ſtulticia deo. et rethe arenaꝝ ī q̄ nos
velut culices pene lapſos tenebat aer. q̄ pēdet ī
nihili. nauem p̄ſtine cōuerſat̄ois abhoiantes.
Symō aꝛ obediēs. and. viril'. iaco. ſupplātās.
iohānes grā in latinū ſonat. q̄bꝫ q̄tuor noībꝫ ī
imagīeꝫ dī ꝯuertimur. obediētia vt audiā⁹ vi-
rilitate vt pugnē⁹. ſupplāt̄oe vt ꝑſeuerē⁹. grā
vt ꝯſuemur. Que q̄tuor vtutes cardinales di-
cūꝛ. ꝑ prudētiā eī obedim⁹. ꝑ iuſticiā viriliter
agi⁹. ꝑ tꝑantiā ſpentē calcam⁹. ꝑ fortitudinē
grām dei mēmur. hec Hiero. Et ↄ̄cuibat ih̄s
totā galileā docēs ī ſynagogis eoꝝ. ⁊ p̄dicans
euāgeliū regni. ⁊ ſanās lāguorē ⁊ oēꝫ infirmi-
tatē ī ꝑꝑl̄o. Ubi Criſ. Quia eñ illi vt debiles ad
medicū veīre nō poterāt. ip̄e ſicꝛ ſtudioſ⁹ medi-
cus ↄ̄cuibat g̃uiꝛ egrotātes. hec Criſ. Hic ſal-
uator exēplo ſuo. doctoꝝ ſuoꝝ vitā īſtruit ⁊ q̄l'
eē debeat p̄lat⁹ ⁊ p̄dicator euāgelij maīfeſte oñ-
dit. Ut eī ñ ſint negligētes ⁊ pigri. ſꝫ diligētes ⁊
feruidi. doceꝛ ꝑ hoc qd̄ dī ↄ̄cuibat ih̄s. vt ñ ſint
ꝑſōaꝝ acceptores. ſꝫ ī doctrīa oībꝫ cōes doceꝛ
ꝑ hoc qd̄ ſbiūgiꝛ totā. Ut aꝛ ñ ſit carnales nec
q̄rāt delicatas ꝓcuratōes. doceꝛ ꝑ hoc qd̄ addiꝛ
galileā: erat eī galilea vil' ⁊ pauꝑ ꝓuicia. vt aꝛ
vacui ⁊ ocioſi īuanū ñ diſcērāt. doceꝛ ꝑ hoc qd̄
ſbdiꝛ docēs. Ut aꝛ plibꝫ ꝓdeſſe ſtudeāt ⁊ doc̄nā
ſuā nō ſuſpectā hēant. moneꝛ ꝑ qd̄ ſeq̄ꝛ ī ſyna-
gogis. vbi p̄les ⁊ doctores ꝯueīebāt. vt aꝛ ñ er-
rores neqꝫ fabl̄as ⁊ inutilia. ſꝫ ſalutaria p̄dicēt

docent̃ ꝑ hoc qđ ſubdit̃. ⁊ p̄dicans euangeliuꝫ
regni. i. qđ doceꝫ venire ad regnũ. Ut at̃ doctri-
nam ſuā v̄tutib9 ꝯmēdare ſtudeāt. et nõſolum
ſpũalia. ſꝫ etiā tp̄alia ſubſidia. et q̄cũꝫ pñt bñ-
ficia ſubditis exhibeāt. docet̃ ꝑ hoc qđ addit̃.
et ſanās oēꝫ languorē ⁊ om̄eꝫ infirmitatē ī po
pulo. i. in turba paupeꝝ ⁊ minoꝝ. Sic g̃ p̄di-
cabat ib9. diligēter: q2 circuibat. generaliter:
q2 totā. nõ carnaliter. q2 galileā. euitet̃. q2 ī ſy̆
nagogis: vtiliter. q2 docēs. q̄ ad virtutes ⁊ mo
ralia: ⁊ p̄dicans euangelũ regni q̄ ad fidē. p̄ce-
pta ⁊ miſteria mirabiliter. q̄ ſanans om̄eꝫ lan-
guorem diuturnũ. et omnē infirmitatē leuiorē
vt quib9 ſmo credē ñ ſuaſerat: opa ꝑſuaderēt.
Nõſolũ docebat v̄bo. ſꝫ ⁊ doctrinā ſuā ꝯfirma-
bat facto. ſ. ꝑ miracl'a varia. q̄ ſolũ fieri pote-
rāt v̄tute diuina. Ul' q̄ dixit languorē. ad paſ-
ſiones voluit ꝑtinere corꝑales. q̄ at̃ dixit infir
mitatē ad paſſiōes aīe ſpũales. vt oñdat̃ nat̃e
cõditor vtriuſq3. Uñ tanq̄ verus medic9 oēs ī-
teri9 et exteri9 curauit infirmitates. Hoc eī ꝓ-
pheta p̄dixerat dicēs. Uere languores nr̃os ip̄e
tulit. et infirmitates nr̃as ip̄e portauit. Unde
Criſo. Ad hoc eī doctor vite et medic9 celeſtis
xp̄c dñs venerat. vt magiſterio ſuo hoīes eru-
diret ad vitaꝫ. et egritudīes corꝑis aīeq3 cele-
ſti medicina ſanaret. vt obſeſſa corꝑa a diabo
lo liberaret. ⁊ varijs infirmitatib9 laborantes
reuocaret ad vitaꝫ ⁊ integrā ſanitatē. Nā vali
tudines corpoꝝ diuine ꝑtatis v̄bo curabat. aī-
maꝝ at̃ vulnera celeſtis doctrine medicina ſa-
nabat. Uerus g̃ et ꝑfect9 medicus ille eſt. qui ⁊
corꝑi ſanitatē ⁊ aīe ſalutē reſtituit. hec Criſ.

Et abijt opinio et fama ei9 ī totaꝫ ſyriā. q̄ eſt
regio ſpatioſa. cõtinēs paleſtinā. in q̄ iudei ha-
bitabāt. ⁊ q̄ſdaꝫ alias ꝓuincias circa eaꝫ. Sy̆-
rie eñ termin9 ad orientē eſt eufrates. ab occi-
dente mare magnũ achon. et a ſeptētrione ar-
menia ⁊ capadocia. a meridie egipt9 ⁊ ſin9 ara-
bicus. Et ſic large accipit̃ h' ſyria. quia ſtricte
accipiendo. ſ. ꝓ q̄daꝫ regno. cui9 caput ē dama-
ſcus. ſic nõ ꝯp̄hendit iudeā. Nõſolũ g̃ in iudea.
ſꝫ et ī ꝓuincijs vicinis abijt ei9 fama. ꝓpter cre-
bra ip̄i9 miracl'a. Propter qđ rex Abagar9 qui
reg̃bat iuxta eufratē. ſcp̄ſit ſaluatori vnā epi-
ſtolaꝫ. vt hr̃ in eccl'iaſtica hiſtoria. Et obtu-
lerũt ei oēs male hñtes varijs lāguorib9 et tor-
mentis cõp̄henſos et qui demonia habebāt. et
lunaticos ⁊ paraliticos et curauit eos. Curat
corꝑa vt pacius adeant inuiſibilia. aliter paꝝ
erat mox moritur9 curaꝫ impendere ſanitatis.
Ubi Criſo. Et intēde moderatõꝫ euangeliſte q̄-
liter nõ vnũquēq3 curatoꝝ nob' enarrat. ſꝫ bre-
uib9 v̄bis copioſitatem trāſcurrit ſignoꝝ. hec
Criſo. Per demoniacos ſignificāt̃ ſortilegi. et
diuini ſupſtitõſi. ꝑ lunaticos inſtabiles ī bono
ꝑ paraliticos pigri. q̄ſi impotētes bonũ opari
Iſti eñ pñt curari. per bonā doctrinaꝫ p̄dica-
toris ⁊ cõfeſſoris diſcreti. Et ſecuti ſunt eũ t̃be
multe. de galilea q̄ interp̄tat̃ trāſmigratio. et
de decapoli q̄ dr̃ decē ciuitatũ regio. ⁊ de hiero-
ſolimis q̄ interp̄tat̃ pacifica. et de iudea q̄ int̃-
p̄tat̃ cõfeſſio. et de trāſiordanen. q̄ interpretat̃
riuus iudicij. Per hoc. n. ſignificat̃. q̄ illi xp̄m
ſequũt̃. qui d' vitijs ad v̄tutes trāſmigrāt. ⁊ qui
decalogũ obſuāt. et q̄ pacifice cũ alijs habitāt
et qui pcc̃a humiliter ꝯfitēt̃. et qui diuina iudi-
cia formidāt. Multi dr̃ſaꝝ regionum ſunt euꝫ
ſecuti. ſicut dr̃ſi corpore ita dr̃ſi mēte. Alij ꝓpt̃
inſtructõꝫ et celeſte miſteriũ. vt diſcipuli. Alij
ꝓpter curatõeꝫ infirmitatũ. vt infirmi. Alij ꝓ-
pter refectõꝫ. vt famelici. Alij ꝓpter videda mi-
racl'a. vt curioſi. volētes ſi veꝝ eſſꝫ qđ dicebat̃
experiri. Alij ꝓpter inuidiam. vt iudei obſuātes
eum. et querētes ī aliq̄ verbo vel facto cap̃e et
accuſare. Uñ ſũt v̄ſus. Morb9. ſigna. cib9. blaſ-
phemia. dogma fuere. Cauſe: cur dñm t̃ba ſe-
cuta fuit. Et ido quotiēs ī euāgelio turbe vo-
cabulum inſerit̃. ſicut dr̃ſitas hoīm. ita ⁊ dr̃ſi-
tas voluntatum intimat̃. nõ eñ oēs eadeꝫ vo-
luntate. ſed ex dr̃ſis cauſis ſeq̄bant̃. quidaꝫ ꝓ
bono. quidā ꝓ malo. oīb9 tñ dñs bñficia p̄ſta-
bat docendo. alendo. et ſanando. Iſtis q̄nq3 ge-
nerib9 dñm ſeq̄ntiuꝫ rñdet quinq3 loca p̄dicta.
q2 de galilea. i. rota veniũt curioſi q̄b9 d2. Uiri
galilei quid ſtatis ⁊c̃. De decapoli veniũt infir
mi vt per obſeruātiā decē mādatoꝝ curēt̃. q̄b9
dr̃. ſi vis ad vitaꝫ ingredi ⁊c̃. De hieroſolimis
obſeruatores ⁊ inuidi. quib9 dr̃. irl'm q̄ occidis
⁊c̃. De iudea famelici vt ꝯfitēdo pcc̃a et laudes
agendo. doctrinis euāgelij ſatient̃. De trāſior-
danen diſcipuli vt inſtruāt̃ et lauent̃ ⁊ poſtea
inſtruant ⁊ lauēt. In iſtis at̃ q̄nq3 ſignificant̃
quīq3 ſtat9 hoīm q̄ ſequũt̃ xp̄m. ꝑ galileam. i.
trāſmutatõeꝫ ſtat9 penitētiũ. per decapolim. i.
decalogi opatõꝫ. ſtat9 actiuoꝝ. ꝑ hieroſolimā. i.
pacis viſionē. ſtat9 ꝯtēplatiuoꝝ. ꝑ iudeā. i. cõ-
feſſionē. ſtat9 p̄latoꝝ. per trāſiordanen. ſtatus
innocētium ꝓpter reſtitutõꝫ ſcĩtatis. ꝑ bapti-
ſmũ ī iordane ſig̃tũ. Ubi Criſ. Seq̄mur illum
ig̃r etiā nos. varios ſiq̄deꝫ languores habem9
aīaꝝ. ⁊ hi ſũt q̄b9 p̄cipaliter vult mederi. Ac-
cedam9 g̃ ad eũ et indulgētiaꝫ pcc̃oꝝ p̄cemur.
Nā etiaꝫ nũc dabit ille. ſi nos nõ negligim9 po-
ſtulare. Nũc v̄o ſiquidē habuerim9 aliquā cor-
poris paſſiõꝫ. oīa facim9 ⁊ negociamur vt ī re-
liquũ egritudīe liberemur. aīa v̄o nr̃a tāma-
le ſe hñte diſſil'am9. ſꝑ differimus. Propterea
ne corꝑis quidaꝫ languorib9 liberemur. qm̄ q̄
maxīe nec̃ia ſũt. ſuꝑflua eſſe dicim9. q̄ v̄o pene
diſſil'ando. hec oīno nec̃ia iudicā9. et fōtē ip̄m
incuratũ relinq̄ntes. maloꝝ riuulos purgare
conamur. qm̄ maloꝝ q̄ ſũt ī corꝑe. malitia aīe
eſt cā. Exiccem9 ig̃r fōtē maloꝝ. et cũcta cõti-
nuo lāguoꝝ fluēta ſiccabunt̃. Nec q2 nõ doles
ip̄e cũ peccas age te ſecuꝝ. ſꝫ ꝓpter hoc ip̄m ma-
xīe ingemiſce. q2 nõ ſentis de pcc̃is dolorē. hoc
eī fit. nõ q2 pcc̃a nõ mordeāt. ſꝫ q2 inſēſibilis ē
aīa q̄ peccat. Eſt g̃ p̄mũ bonũ nihil oīno pec-
care. ſcđm v̄o p9 pcc̃m ſentire qđ ꝯmiſeris atꝫ
lugē. Si at̃ neq3 hoc habuerim9. q̄lit̃ dep̄cabi-
mur deũ. ⁊ remiſſiõꝫ pcc̃oꝝ petem9 de q̄b9 nihil

oĩno curamꝰ. Cũ eñ ipſe ille q̃ deliquit ne hoc
q̃dẽ ipm qd peccauit ſtudeat agnoſcẽ. Pro q̃bꝫ
deũ delictis rogabit. q̃ adhuc ꝯmiſiſſe ſe neſcit.
Hec vo ĩgrãs. q̃naꝫ modo noſſe poterit diuini
bñficij largitatẽ. Solicite igr̃ ꝓpa delicta cõſi-
dera. vt diſcas q̃ꝝ accipias veniã: atq3 ita ipſi
bñficio g̃tus exiſtas. Nõ dolere eĩ q: peccaue-
ris. magis indignari atꝫ iraſci facit deũ q̃ illõ
ipm qd añ peccaueras. ꝓpter hec g̃ oĩa ſic deuꝫ
ꝑcemur vt etiã nr̃a iũgamus: volũtateꝫ videlꝫ
ac ſtudiũ ⁊ deſideriũ bonũ. Ita eñ etiaꝫ breui
tp̃e poterimꝰ a malis q̃ nos obſidẽt liberari. et
tũc ſaltem vbinam fuerimꝰ addiſcere ac digna
perfrui libertate. hec Criſoſtomus. Oratio.

Omine ihũ xp̃e qui tã q̃ ſtudioſus me-
dicus circuẽdo q̃ſiſti egrotãtes. ac cor-
poꝝ ⁊ aĩaꝝ ſanaſti infirmitates: ſana
me q̃ſo interiꝰ ⁊ exterius varijs laborãtẽ infir-
mitatibꝫ. Trahe me pꝰ te vt te ſeq̃r. de vitijs ad
virtutes trãſmigrãdo. decalogũ obſuãdo. paci
fice cũ alijs habitãdo. pc̃a humiliter cõfitẽdo. ⁊
diuina iudicia formidãdo. Educ me de lacu mi-
ſerie et de luto fecis. et dirige greſſꝰ meos ĩ viã
ſalutis: vt ĩ ꝑceptis tuis ꝓficiãt et ad bẽaꝫ pa-
triã feſtinẽt: ac ſñ impedimẽto me ꝑducãt. A.

De vocatõe Mathei ⁊ eiꝰ ꝯuiuio. Ca. XXXI

Et cũ preteriret dominꝰ
ihs veit ad mare galilee. vbi vecti-
galia marie de rebꝫ per mare dedu
ctis ſoluebãt. Et vidit ibi nõ tã cor
poris q̃ mentis et miſerantis intuitu hoĩeꝫ. ſ.
matheũ: qui ⁊ leui añ vocatõeꝫ dictꝰ eſt alphei
filiũ. ſedẽteꝫ ĩ domo ad theoloneũ. i. ad curã et
diſpẽſatõꝫ vectigaliũ. thelos. n. grece vectigal
interp̃tat̃ latie. Sedebat quippe. i. ꝑtinaci aĩo
lucris inhiabat: ſeſſio eñ morã ĩ lucro ꝯſeq̃n-
do notat. Et ait illi ihs. Seq̃re me. q. d. ei. iã nõ
ſede: ſꝫ amodo ſeq̃re. nõ ad luc̃ nõ ſc̃laria nego-
cia. ſed me: et affectu cordis ⁊ officio corpis et
effectu opis. Matheũ aũt talibꝫ occupatũ voca
uit. vt de gr̃a dei nullꝰ deſꝑet: q̃tũcũꝫ vilibꝫ oc-
cupatus fuẽit. Qui ſtatim ſurgẽs a theolonco
ĩ q̃ ſedebat. et de amore terrenoꝝ ad deſideriuꝫ
ſuꝑnoꝝ relictis oĩbꝫ. ſ. ſuis et etiã alieis ex ra-
pina collectis. reliq̃t eñ etiã ꝓpa qui rape ſole-
bat aliena. q: ſm̃ Criſ. theoloneũ eſt rapina ꝑ-
miſſa. ſecutꝰ ẽ eũ ſñ aliq̃ dilatõe tã greſſu q̃ af-
fectu ſicut diſcipulꝰ mgr̃m. ſicut viator ducem
ſuũ. ſic ſuus dñm. ſicut ouis paſtorẽ ſuũ: funẽ
ꝑcidẽs nõ ſoluẽs ſm̃ Hiero. ꝯſiliũ. Secutꝰ ẽ q̃-
deꝫ ſñ dilatiõe. diuina potẽtia intꝰ operãte. ac-
cendente et docente. Qui eñ exteriꝰ vocauit vt
mox ſeq̃ret̃ intꝰ accẽdit. traxit ⁊ modũ docuit.
Vñ Hiero. Fulgor ipe ⁊ maieſtas deitatis oc-
culte q̃ etiaꝫ ĩ facie relucebat humana. videtes
ad ſe ẽhere poterat ĩ prĩo aſpectu. Si. n. ĩ ma-
gnete lapide hec eſſe vis dr̃ vt ferrũ trahat: q̃-
tomagis dñs oĩm creaturaꝝ ad ſe trahere po-
terat q̃s volebat. Vbi ⁊ Criſ. Sicut vidiſti vo-
cãtis v̄tutẽ. ita addiſce vocati obiãꝫ. Neq3 eñ

reſtitit neq3 vacillauit. ſꝫ ꝓtinꝰ paruit ⁊ nec in
ꝓpaꝫ domũ abire rogauit. vt ſuis hec intimaẽt
Hec Criſ. Letꝰ igr̃ dñm ſequẽs. ⁊ gratꝰ exñs eũ
et diſcipulos ipiꝰ ĩ domo ſua recepit. et cõuiuij
magni apparatũ eis exhibꝫ. ꝯgruã celeſtis bñ-
ficij viceꝫ xp̃i rependẽs. vt illi reddẽt ẽrena q̃ ei
ſeminauerat ſpũalia. ⁊ accõmodaret tp̃alia. a
q̃ expectabat bõa ꝑpetua. Cõuiuiũ q̃deꝫ exhi-
bet magnũ. i. ex magna deuotione et delectati-
one mẽtis. ꝓ aduentu et p̃ñtia tãti hoſpitis. et
tãmagnũ vt de reliquijs reficiãt̃ ãgeli ĩ celꝭ q:
gaudiũ ẽ angelꝭ dei ſr̃ vno pc̃ore p̄ñiaꝫ agẽte.
Et bñ ꝯgruit q̃ magnũ eẽt. Qui ei (vt ait Am-
bro) domicilio xp̃m ſcipit inẽno. maxĩs delecta-
tõibꝫ exuberãtiũ paſcit̃ voluptatũ. Itaq3 dñs
libenter ingredit̃ et ĩ eiꝰ recumbit affectu. Vbi
Criſo. Statim vt dictũ eſt illi a dño. ſeq̃re me:
nõ morat̃. nõ tardat. ſed mox ſurgens ſecutꝰ ẽ
eũ. In q̃ ſe fideleꝫ deo et abrahe filiũ eſſe ſili ex-
emplo vocẽ dñi ſeq̃ndo ꝓbauit. Vñ ſtatim exẽ-
plo abrahe. et hoſpitio dñm recepit et ꝯuiuiũ
exhibꝫ. vt vere ꝑ oĩa dignꝰ abrahe filiꝰ noſcẽt̃.
hec Criſo. Miſtice ſicut mathꝰ poſt ſuã cõuer-
ſioneꝫ fecit xp̃o ꝯuiuiũ ĩ domo ſua. ſic quilibꝫ
ꝯuerſus ad xp̃m. debet ſibi facere cõuiuiũ ſpũ-
ale ĩ domo ſua ſpũali. ſ. ĩ corde et ꝯſcia. vbi ſer-
uire ei debꝫ de ſc̃tis cogitatõibꝫ. meditatõibꝫ. ⁊
affectõibꝫ. Vñ in Apoc. Ego ſto ad oſtiũ ⁊ pul
ſo ſiq̃s aperuẽit mihi. introibo ad eũ ⁊ cenabo
cũ eo ⁊ ipe mecũ. Diſcũbẽtibꝫ aũt eis in domo
ecce multi publicani ⁊ pc̃tores ac ceteri eiuſdeꝫ
ordĩs hoĩes. illuc ad cõuiuiũ ꝯueniebãt. ⁊ cuꝫ
ihũ et diſciplĩs eiꝰ diſcũbebãt. Fuerãt eñ ſocij
Mathei. et eiuſdẽ artis ſeu officij: et iõ recedẽs
ab eis. ⁊ volẽs ſeq̃ xp̃m fecit eis ꝯuiuiũ ſic̃ fecit
helyſeꝰ ſocijs ſuis. volẽs ſeq̃ helyaꝫ mgr̃m ſuũ.
Erãt etiã multi pc̃tores alij q̃ iã penitẽtes ſeq̃-
bãt̃ dñm ſꝑantes veniã ꝯſeq̃ pc̃toꝝ. Vñ Hiero.
Quia viderãt publicanũ a pc̃tis ꝯuerſũ. et p̄ñie
inueniſſe locũ. ob id etiã ipi nõ deſꝑabãt. ſꝫ ve-
lut penitẽtes veniebãt et diſcũbebãt cum ihũ ⁊
diſcipulis eiꝰ. fortẽ inuitati a matheo. vt hr̃et
ſocios ĩ p̄ñia. q̃s habuit ſocios ĩ culpa. Et ſm̃
glo. Pulchꝝ fuit p̃ſagium. q: qui apl̃s ⁊ doctor
gentiũ erat futꝰ: ĩ p̄ma ſua ꝯuerſione. peccan-
tiũ gregẽ pꝰ ſe ẽbit ad ſalutẽ vt iam ꝑficẽt exẽ-
plo qd ꝑficere debebat ⁊ vbo. Vbi Criſ. Pꝰ cõ-
ꝓbatã igr̃ fidẽ mathei. q̃ vnꝰ ex p̄blicanis fuit.
merito iaꝫ cũ dño ĩ cõuiuio pc̃tores ⁊ p̄blicani
recũbũt. Cõueniũt aũt p̄blicani ad eũ ſic̃ ad col-
legã. et hoĩeꝫ eiuſdẽ officij. decoratꝰ ei ingreſſu
xp̃i. ⁊ gloriãs de p̄ñtia eiꝰ. oẽs eos cõuocauit.
Xp̃c etiã q̃olibꝫ genꝰ r̃medij exhibebat ⁊ nõſo-
lũ diſputãdo. ⁊ p̄ſtãdo ſanitatũ remedia vl̃ ar-
guẽdo emulos: ſꝫ etiã comedẽdo. nõnullos errã-
tiũ dirigebat. inde nos iſtruẽs: q̃ q̃olibꝫ opꝫ et
tp̃s pt̃ nob vtilitatẽ afferre. ſic nec p̄blicanoꝝ
ꝑticipatõꝫ vitauit ꝓpt̃ vtilitatẽ ſeq̃ntẽ more boĩ
medici. q̃ niſi ſaniẽ tãgẽt a morbo nõ libaret.
Vñ ⁊ Hiero. Ibat aũt dñs ad ꝯuiuia pc̃toꝝ. vt
occaſiõꝫ hr̃et docẽdi ⁊ ſpũales imitatoribꝫ ſuis